EURÓPAI
BIZOTTSÁG

Brüsszel, 2021.7.20.
COM(2021) 420 final

2021/0239 (COD)

Javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS RENDELETE

a pénzügyi rendszer pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás céljára való felhasználásának megelőzéséről

(EGT-vonatkozású szöveg)

{SEC(2021) 391 final} - {SWD(2021) 190 final} - {SWD(2021) 191 final}

INDOKOLÁS

1. A JAVASLAT HÁTTERE

• A javaslat indokai és céljai

A pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása súlyos fenyegetést jelent az uniós gazdaság és pénzügyi rendszer integritására, valamint az EU polgárainak biztonságára nézve. Az Europol becslése szerint az EU éves bruttó hazai termékének mintegy 1 %-a esetében „deríthető fel gyanús pénzügyi tevékenységben való érintettség”[1]. Miután több nagy horderejű ügyben merült fel, hogy uniós hitelintézetek pénzmosásban lehettek érintettek, a Bizottság 2019 júliusában csomagot fogadott el[2], amelyben a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelem akkori uniós rendszerének hatékonyságát vizsgálva arra a következtetésre jutott, hogy reformokra van szükség. Ezzel összefüggésben a biztonsági unióra vonatkozó, a 2020–2025 közötti időszakra szóló uniós stratégia[3] kiemelte, hogy az európaiak terrorizmussal és szervezett bűnözéssel szembeni védelme érdekében meg kell erősíteni a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelem uniós keretét.

2020. május 7-én a Bizottság a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás megelőzését szolgáló, átfogó uniós szakpolitikára irányuló cselekvési tervet terjesztett elő[4]. A cselekvési tervben a Bizottság kötelezettséget vállalt arra, hogy intézkedéseket hoz a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása elleni küzdelemre vonatkozó uniós szabályok és azok végrehajtásának megerősítése érdekében, és hat prioritást (pillért) határozott meg:

1. a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelmet célzó hatályos uniós keret hatékony végrehajtásának biztosítása;
2. a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelem egységes uniós szabálykönyvének létrehozása;
3. a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelem uniós szintű felügyeletének megvalósítása;
4. támogatási és együttműködési mechanizmus létrehozása a FIU-k számára;
5. az uniós szintű büntetőjogi rendelkezések érvényesítése és információcsere;
6. a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelmet célzó uniós keret nemzetközi dimenziójának megerősítése.

A cselekvési terv 1., 5. és 6. pillérének végrehajtása folyamatban van, a többi pillér viszont jogalkotási intézkedést igényel. Ez a rendeletjavaslat a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelmet célzó négy jogalkotási javaslatból álló csomag részét képezi, amely a Bizottság 2020. május 7-i cselekvési tervének végrehajtása során egyetlen összefüggő egésznek tekinthető, és amely új és koherensebb szabályozási és intézményi keretet hoz létre az EU-n belül a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelem terén. A csomag a következőket tartalmazza:

---

1 Europol: From suspicion to action – Converting financial intelligence into greater operational impact (A gyanútól a cselekvésig – A pénzügyi értesülések operatív hatásának fokozása), 2017.

2 A Bizottság „A pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelem uniós keretének jobb végrehajtása felé” c. jelentése (COM(2019) 360 final); a Bizottság jelentése az uniós hitelintézeteket érintő közelmúltbeli állítólagos pénzmosási ügyek értékeléséről (COM(2019) 373 final); Jelentés a pénzügyi információs egységek közötti együttműködés keretének értékeléséről (COM(2019) 371 final); Szupranacionális kockázatértékelési jelentés (COM(2019) 370 final).

3 COM(2020) 605 final.

4 A Bizottság közleménye a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás megelőzését szolgáló, átfogó uniós szakpolitikára irányuló cselekvési tervről (C(2020) 2800, HL C 164., 2020.5.13., 21. o.).

– a pénzügyi rendszer pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás céljára való felhasználásának megelőzéséről szóló rendeletre irányuló javaslat,

– a pénzügyi rendszer pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás céljára való felhasználásának megelőzése érdekében a tagállamok által létrehozandó mechanizmusokról és az (EU) 2015/849 irányelv [5] hatályon kívül helyezéséről szóló irányelvre irányuló javaslat[6],

– a Pénzmosás és a Terrorizmusfinanszírozás Elleni Küzdelem Hatósága (AMLA) létrehozásáról szóló rendeletre irányuló javaslat[7], valamint

– az (EU) 2015/847 rendelet átdolgozására irányuló javaslat, amely kiterjeszti a nyomonkövethetőségi követelményeket a kriptoeszközökre[8].

Ez a jogalkotási javaslat egy irányelvjavaslattal és az (EU) 2015/847 rendelet átdolgozására irányuló javaslattal együtt teljesíti az egységes uniós szabálykönyv létrehozásának célkitűzését (2. pillér).

Az Európai Parlament és a Tanács egyaránt támogatta a Bizottság által a 2020. májusi cselekvési tervben felvázolt elképzeléseket. 2020. július 10-i állásfoglalásában az Európai Parlament az uniós szabályok megerősítésére szólított fel, és üdvözölte az EU pénzmosás és terrorizmusfinanszírozás elleni intézményi felépítésének felülvizsgálatára irányuló terveket[9]. 2020. november 4-én a Gazdasági és Pénzügyi Tanács következtetéseket fogadott el, amelyek támogatják a Bizottság cselekvési tervének minden pillérét[10].

A Bizottság 2019. évi jelentéseiben bemutatott bizonyítékok megerősítik, hogy a belső piac egészében harmonizált szabályokra van szükség. E jelentések megállapították, hogy bár az (EU) 2015/849 irányelv követelményei széles hatókörűek, alkalmazásuk nemzeti törésvonalak és eltérő értelmezések mentén széttagolt amiatt, hogy közvetlenül nem alkalmazhatók, és nem kellően részletesek. A jelenlegi állapot nem teszi lehetővé a határokon átnyúló helyzetek eredményes kezelését, ennélfogva a belső piac megfelelő védelmére sem alkalmas. Emellett további költségeket és terheket ró a határokon átnyúló szolgáltatást nyújtó gazdasági szereplőkre, és szabályozási arbitrázshoz vezet.

A fenti kérdések kezelése és a szabályozási eltérések elkerülése érdekében a magánszektorra vonatkozó valamennyi szabály átkerült ebbe a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemről szóló rendeletre irányuló javaslatba, míg a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelmet szolgáló intézményi rendszer nemzeti szintű megszervezése egy irányelv keretében történik annak elismerésével, hogy a tagállamok e területen rugalmasságot igényelnek.

Ez a javaslat azonban nem egyszerűen áthelyezi a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemről szóló, jelenleg hatályos irányelv rendelkezéseit egy rendeletbe – a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemre vonatkozó szabályok uniós szintű

---

5 Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/849 irányelve (2015. május 20.) a pénzügyi rendszerek pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás céljára való felhasználásának megelőzéséről, a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 2005/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv és a 2006/70/EK bizottsági irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 141., 2015.6.5., 73. o.).

6 COM(2021) 423 final.

7 COM(2021) 421 final.

8 COM(2021) 422 final.

9 Az Európai Parlament 2020. július 10-i állásfoglalása: A pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás megelőzését célzó átfogó uniós politika – A Bizottság cselekvési terve és egyéb közelmúltbeli fejlemények (2020/2686(RSP)), P9_TA(2020)0204.

10 A Tanács következtetései a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemről (12608/20).

alkalmazásának nagyobb fokú harmonizációja és konvergenciája érdekében számos lényegi változtatásra kerül sor:

– az új és újonnan felmerülő kockázatok mérséklése érdekében a kötelezett szolgáltatók jegyzékének kiterjesztése a kriptoeszköz-szolgáltatókra, valamint más ágazatokra, például a közösségi finanszírozási platformokra és a befektetői migrációt segítő gazdasági szereplőkre is,

– a szabályoknak a belső piacon történő egységes alkalmazása érdekében, a belső politikákkal, kontrollmechanizmusokkal és eljárásokkal kapcsolatos követelmények pontosítása, többek között csoportok esetében is, valamint az ügyfél-átvilágítási intézkedések részletesebbé tétele, az ügyfél kockázati szintjének megfelelő követelmények egyértelműbb előírásával,

– a harmadik országokra vonatkozó követelmények felülvizsgálata annak érdekében, hogy az Unió pénzügyi rendszerére veszélyt jelentő országoknál fokozott átvilágítási intézkedésekre kerüljön sor,

– a kiemelt közszereplőkre vonatkozó követelmények kisebb pontosítása, különösen a kiemelt közszereplők fogalommeghatározása kapcsán,

– a tényleges tulajdonlásra vonatkozó követelmények egyszerűsítése annak érdekében, hogy az átláthatóság az Unióban mindenütt elégséges mértékű legyen, valamint új követelmények bevezetése a meghatalmazottakra és a külföldi szervezetekre vonatkozóan azon kockázat csökkentése érdekében, hogy a köztes szintek mögött bűnözők rejtőznek,

– a gyanús ügyletek bejelentésével kapcsolatos egyértelműbb iránymutatás érdekében a gyanút felvető figyelmeztető jelzések pontosítása, az információk közlésére és magánfelek közötti megosztására vonatkozó változatlan követelmények mellett,

– az uniós adatvédelmi szabályokkal való teljes összhang biztosítása érdekében a személyes adatok bizonyos kategóriáinak kezelésére vonatkozó követelmények bevezetése, a személyes adatokra vonatkozó rövidebb megőrzési idő előírásával,

– a bemutatóra szóló instrumentumokkal való visszaélés mérséklésére irányuló intézkedések szigorítása és kiegészítése egy olyan rendelkezéssel, amely a nagy volumenű tranzakcióknál korlátozza a készpénzhasználatot arra a bizonyítottan csekély hatású jelenlegi megközelítésre tekintettel, amely a nagy összegű készpénzfizetéseket illetően az árukereskedőkre támaszkodik a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemmel kapcsolatos követelmények végrehajtásában.

Ha a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemre vonatkozó szabályok közvetlenül alkalmazandó és az (EU) 2015/849 irányelvben foglaltaknál részletesebb formában rendeletben kapnak helyet, az nem csupán elősegíti a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni intézkedések alkalmazásának a tagállamok közötti konvergenciáját, hanem egységes keretet is biztosít, amelyben az AMLA – egyes kötelezett szolgáltatók közvetlen felügyeletét ellátva – figyelemmel kísérheti e szabályok alkalmazását.

• **Összhang a szabályozási terület jelenlegi rendelkezéseivel**

Ez a javaslat az (EU) 2018/843 irányelvvel módosított, jelenleg hatályos (EU) 2015/849 irányelvből indul ki[11]. Bár a jelenlegi kockázatalapú, átfogó megközelítést követi, azt

[11] Ha ez az indokolás „a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemre vonatkozó jelenleg hatályos uniós jogszabályokat” említi, azt az említett irányelvre való hivatkozásként kell értelmezni.

elmélyíti és megerősíti annak érdekében, hogy a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemmel kapcsolatos követelmények alkalmazása eredményesebb, határokon átnyúló alkalmazása pedig következetesebb legyen. Az (EU) 2018/843 irányelvvel bevezetett módosításokra építve az irányelv egyszerűsíti a tényleges tulajdonlás átláthatóságát a belső piacon, azokra a szempontokra összpontosítva, amelyek korábban a részletességük hiánya miatt a bűnözők számára kihasználható leggyengébb láncszemnek bizonyultak. Ezt a javaslatot – a kapcsolódó, egymással teljes mértékben összhangban levő többi jogalkotási javaslattal együtt – egy csomag részének kell tekinteni.

Ez a javaslat összhangban van a Pénzügyi Akció Munkacsoport (FATF) ajánlásainak legutóbbi módosításaival, különösen a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemmel kapcsolatos követelmények hatálya alá tartozó jogi személyek körének a kriptoeszköz-szolgáltatókra való kiterjesztése, valamint azon intézkedések tekintetében, amelyeket a kötelezett szolgáltatóknak kell meghozniuk a célzott pénzügyi szankciók kijátszásával kapcsolatos kockázat értékelése és csökkentése érdekében. A FATF-standardokkal összhangban ez a javaslat uniós szinten egységesíti a bemutatóra szóló részvényekből és a bemutatóra szóló opciós utalványokból eredő kockázatok csökkentésének megközelítését. A FATF-standardokon túlmenően foglalkozik az Unióra jellemző vagy uniós szintű hatásokkal járó kockázatokkal, például a migrációs rendszerekből vagy a nagy összegű készpénzfizetésekből eredő kockázatokkal.

- **Összhang az Unió egyéb szakpolitikáival**

A pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemre vonatkozó uniós jogszabályok több uniós jogszabállyal is kölcsönhatásban állnak a pénzügyi szolgáltatások és a büntetőjog területein. Ezek között a fizetésekre és pénzátutalásokra vonatkozó uniós jogszabályok is vannak (a pénzforgalmi szolgáltatásokról szóló irányelv, a fizetési számlákról szóló irányelv, az elektronikuspénz-irányelv[12]). Példák arra, hogy miként valósult meg az összhang más uniós jogszabályokkal:

– A kriptoeszköz-szolgáltatóknak a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemre vonatkozó szabályok hatálya alá tartozó jogi személyek közé való felvétele, valamint a virtuális eszközök transzferére vonatkozó tájékoztatási követelmények bevezetése kiegészíti a közelmúltban elfogadott, 2020. szeptember 24-i digitális pénzügyi csomagot[13], és biztosítja az uniós keret és a FATF-standardok közötti teljes összhangot.

– A pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemre vonatkozó szabályok hatálya alá tartozó jogi személyek azonosításának megközelítése biztosítani fogja továbbá az összhangot a közelmúltban az európai közösségi finanszírozási szolgáltatókról elfogadott rendelettel[14] is annyiban, hogy a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemre vonatkozó szabályok hatálya alá vonja az említett rendelet hatályán kívül eső közösségi finanszírozási platformokat, mivel a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemmel kapcsolatos egyes biztosítékokat a rendelet tartalmaz a hatálya alá tartozó közösségi finanszírozási platformokra vonatkozóan.

---

12 Rendre az (EU) 2015/2366, a 2014/92/EU és a 2009/110/EK irányelv.

13 Különösen a kriptoeszközök piacairól szóló rendeletre irányuló javaslatot (COM(2020) 593 final).

14 Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2020/1503 rendelete (2020. október 7.) az európai közösségi finanszírozási üzleti szolgáltatókról, valamint az (EU) 2017/1129 rendelet és az (EU) 2019/1937 irányelv módosításáról (HL L 347., 2020.10.20., 1. o.).

– Az ügyfél-átvilágításra vonatkozó szabályok módosító rendelkezései jobb keretbe foglalják az ügyfél-átvilágítást a távoli ügyfélbefogadás eseteiben, ami összhangban van az eIDAS-rendeletnek az európai digitális személyazonosságra vonatkozó keret[15] tekintetében javasolt módosításával, beleértve az európai digitális személyiadat-tárcákat és a releváns bizalmi szolgáltatásokat, különösen az attribútumok elektronikus tanúsítványait. Ez igazodik a digitális pénzügyi szolgáltatási stratégiához[16].

2. JOGALAP, SZUBSZIDIARITÁS ÉS ARÁNYOSSÁG

• Jogalap

Ez a rendeletjavaslat az EUMSZ 114. cikkén alapul, amely megegyezik a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelem jelenlegi uniós jogi keretének jogalapjával. A 114. cikk megfelelő, tekintettel a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása által a belső piacra jelentett jelentős veszélyre, valamint az egységes piac gazdasági veszteségeire és működési zavaraira, valamint a határokon átnyúló hírnévromlásra, amelyet ez uniós szinten okozhat.

• Szubszidiaritás

A javaslat céljait a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, azok uniós szinten – az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében rögzített szubszidiaritás és arányosság elvének megfelelően – jobban megvalósíthatók. A javaslat nem lépi túl a célkitűzéseinek eléréséhez szükséges mértéket.

A Bizottság pénzmosás elleni 2019. évi csomagja kiemelte, hogy a bűnözők milyen módszerekkel tudták kihasználni a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelmet célzó tagállami rendszerek közötti eltéréseket. Az illegális pénzáramlás és a terrorizmusfinanszírozás ronthatja az Unió pénzügyi rendszerének stabilitását és hírnevét, és veszélyeztetheti a belső piac megfelelő működését. A kizárólag nemzeti szinten elfogadott intézkedések káros hatással lehetnek a belső piacra, és hozzájárulhatnak annak széttagoltságához. Az uniós fellépés indokolt annak érdekében, hogy az Unión belül úgy lehessen fenntartani az egyenlő versenyfeltételeket, hogy valamennyi tagállamban a jogi személyekre a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása elleni küzdelem tekintetében egységes kötelezettségek vonatkoznak. A pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás jelentős részének határokon átnyúló jellege miatt az ilyen bűncselekmények megelőzéséhez elengedhetetlen a nemzeti felügyeletek és a FIU-k közötti jó együttműködés. A pénzmosás elleni küzdelemmel kapcsolatos kötelezettségek hatálya alá tartozó szervezetek közül sok folytat határokon átnyúló tevékenységet, a nemzeti felügyeletek és a FIU-k eltérő megközelítése viszont akadályozza őket abban, hogy csoportszinten optimalizálják a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelem gyakorlatát.

• Arányosság

Az arányosság a javaslatot kísérő hatásvizsgálat szerves részét képezte; a különböző szabályozási területeken javasolt valamennyi alternatíva értékelése az arányossági célkitűzés

---

[15] Az Európai Parlament és a Tanács 910/2014/EU rendelete (2014. július 23.) a belső piacon történő elektronikus tranzakciókhoz kapcsolódó elektronikus azonosításról és bizalmi szolgáltatásokról, valamint az 1999/93/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 257., 2014.8.28., 73. o.), valamint javaslat európai parlamenti és tanácsi rendeletre a 910/2014/EU rendeletnek az európai digitális személyazonosság keretének létrehozása tekintetében történő módosításáról (COM(2021) 281 final).

[16] A Bizottság közleménye az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának az uniós digitális pénzügyi szolgáltatási stratégiáról (COM(2020) 591).

fényében történt. A pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás jelentős részének határokon átnyúló jellege a tagállamok közötti koherens és következetes megközelítést tesz szükségessé, amely egységes szabálykönyv formájában rögzített egységes szabályrendszeren alapul. Ez a javaslat azonban nem alkalmaz maximális harmonizációs megközelítést, mivel az nem egyeztethető össze a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelmet célzó uniós rendszer alapvetően kockázatalapú jellegével. Azokon a területeken, ahol a sajátos nemzeti kockázatok indokolják, a tagállamok továbbra is szabadon vezethetnek be szabályokat az e javaslatban meghatározottakon túl.

- **A jogi aktus típusának megválasztása**

Az európai parlamenti és tanácsi rendelet megfelelő eszköz ahhoz, hogy hozzájáruljon egy egységes szabálykönyv létrehozásához, mivel közvetlenül és azonnal alkalmazandó, ezáltal kiküszöböli annak lehetőségét, hogy az átültetésbeli eltérések miatt a szabályok alkalmazása tagállamonként eltérő legyen. A közvetlenül alkalmazandó uniós szintű szabályrendszerre ahhoz is szükség van, hogy egyes kötelezett szolgáltatók felügyeletét uniós szinten lehessen ellátni az e javaslatot kísérő, az AMLA-t létrehozó rendelettervezetben foglalt javaslat szerint.

3. AZ UTÓLAGOS ÉRTÉKELÉSEK, AZ ÉRDEKELT FELEKKEL FOLYTATOTT KONZULTÁCIÓK ÉS A HATÁSVIZSGÁLATOK EREDMÉNYEI

- **A jelenleg hatályban lévő jogszabályok utólagos értékelése/célravezetőségi vizsgálata**

Tekintettel számos közelmúltbeli jogalkotási fejleményre, a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelmet célzó jelenlegi uniós rendszer teljes körű utólagos értékelésére még nem került sor. Az (EU) 2015/849 irányelvet 2015. május 20-án fogadták el, a tagállamok számára az átültetés határideje 2017. június 26. volt. Az (EU) 2018/843 irányelvet 2018. május 30-án fogadták el, az átültetés határideje 2020. január 10. volt. Az átültetés ellenőrzése jelenleg is tart. A Bizottság 2019. júliusi közleménye, valamint az azt kísérő, az előzőekben említett jelentések mindazonáltal a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelmet célzó akkori uniós rendszer hatékonyságát értékelik.

- **Konzultációk az érdekelt felekkel**

Az e javaslatot támogató konzultációs stratégia több elemből tevődött össze:

– Konzultáció a Bizottság cselekvési tervét bejelentő ütemtervről. A Bizottság „Ossza meg velünk véleményét!” portálján 2020. február 11. és március 12. között folytatott konzultáció keretében számos érdekelt féltől 42 észrevétel érkezett.

– 2020. május 7-én nyilvános konzultáció indult a cselekvési tervben javasolt intézkedésekről, amely a nyilvánosság és az érdekelt felek valamennyi csoportja előtt nyitva állt, és 2020. augusztus 26-ig tartott. A konzultációhoz 202 hivatalos hozzászólás érkezett.

– Célzott konzultáció a tagállamokkal, valamint a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemmel foglalkozó illetékes hatóságokkal. A tagállamoknak lehetőségük nyílt arra, hogy véleményt nyilvánítsanak a pénzmosással és a terrorizmus finanszírozásával foglalkozó szakértői csoport különböző ülésein, a tagállami pénzügyi információs egységek pedig a pénzügyi információs egységek platformjának ülésein és írásbeli beadványokon keresztül nyilvánítottak véleményt.

A megbeszéléseket a tagállamokkal és az illetékes hatóságokkal folytatott, kérdőívekkel segített célzott konzultációk támogatták.

– Az Európai Bankhatóságnak 2020 márciusában küldött, szakvélemény iránti megkeresés, amely alapján az EBH szeptember 10-én nyilvánított véleményt.

– 2020. július 23-án az európai adatvédelmi biztos véleményt adott ki a Bizottság cselekvési tervéről.

– 2020. szeptember 30-án a Bizottság magas szintű konferenciát szervezett, amelyen a nemzeti és uniós hatóságok képviselői, európai parlamenti képviselők, valamint a magánszektor, a civil társadalom és a tudomány képviselői vettek részt.

Az érdekelt felek összességében kedvező észrevételeket tettek a cselekvési tervvel kapcsolatban.

• **Szakértői vélemények beszerzése és felhasználása**

E javaslat előkészítése során a Bizottság az elismert forrásokból – többek között az EBH szakvéleményéből – származó minőségi és mennyiségi bizonyítékokra támaszkodott. Kérdőívek útján a tagállamoktól is kapott tájékoztatást a pénzmosás elleni küzdelemre vonatkozó szabályok végrehajtásáról.

• **Hatásvizsgálat**

Ezt a javaslatot a Szabályozói Ellenőrzési Testületnek (RSB) 2020. november 6-án benyújtott és általa 2020. december 4-én jóváhagyott hatásvizsgálat[17] kíséri. Ugyanez a hatásvizsgálat kíséri az e javaslattal együtt benyújtott többi jogalkotási javaslatot is. A Szabályozói Ellenőrzési Testület kedvező véleményében számos formai javítást javasolt a hatásvizsgálattal kapcsolatban, amelyek átvezetése megtörtént.

A hatásvizsgálatban a Bizottság három problémát vizsgált: az egyértelmű és következetes szabályok hiányát, a felügyelet következetlenségét a belső piacon, valamint a FIU-k közötti koordináció és információcsere elégtelenségét. E problémák közül az első releváns e javaslat szempontjából; ennek kapcsán a Bizottság a következő alternatívákat mérlegelte:

1. az uniós szabályok nem változnak;

2. a kötelezett szolgáltatókra vonatkozó szabályok nagyobb fokú harmonizációja, a tagállamokra bízva az illetékes hatóságok hatásköreinek és kötelezettségeinekrészletes megállapítását;

3. a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemmel kapcsolatos kötelezettségek hatálya alá tartozó jogi személyekre, valamint a felügyeletek és a FIU-

[17] Bizottsági szolgálati munkadokumentum – Hatásvizsgálat, amely a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása elleni küzdelemre, valamint a bűnüldözésre vonatkozó, alábbi elemekből álló bizottsági jogalkotási javaslatcsomagot kíséri:
- a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemről szóló rendelettervezet;
- a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemről és az (EU) 2015/849 irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló irányelvtervezet;
- a a Pénzmosás és a Terrorizmusfinanszírozás Elleni Küzdelem Hatóságának szabályozó ügynökség formájában történő létrehozásáról szóló rendelettervezet;
- az (EU) 2015/847 rendelet átdolgozásának tervezete;
- a pénzügyi és egyéb információk bizonyos bűncselekmények megelőzése, felderítése, nyomozása és a vádeljárás lefolytatása céljából történő felhasználásának megkönnyítéséről szóló (EU) 2019/1153 irányelv módosításának tervezete.

k hatásköreire és kötelezettségeire alkalmazandó szabályok nagyobb fokú harmonizációja.

A hatásvizsgálat eredménye alapján a Bizottság a 3. alternatívát részesíti előnyben. Ez az alternatíva a szabályok uniós szinten következetes és részletesebb megközelítésével lehetővé tenné a jelenlegi széttagoltság megszüntetését mind a kötelezett szolgáltatók pénzmosás és terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemmel kapcsolatos kötelezettségei, mind az illetékes hatóságok tevékenysége tekintetében. A határokon átnyúló tevékenységet folytató kötelezett szolgáltatók számára egyenlő versenyfeltételeket fog teremteni a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni szabályok tekintetében, és megtakarításokat fog eredményezni a végrehajtási költségek terén. Elő fogja mozdítani a pénzmosás és terrorizmusfinanszírozás hatékonyabb felderítését és az attól való elrettentést.

A hatásvizsgálat VI. melléklete különböző területeket vizsgál meg a szabályok nagyobb harmonizációja szempontjából, beleértve a kötelezett szolgáltatók jegyzékét, az ügyfél-átvilágítási intézkedéseket, az alkalmi ügyletekre vonatkozó ügyfél-átvilágítási küszöbértéket, a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemre vonatkozó politikákra, kontrollmechanizmusokra és eljárásokra vonatkozó követelményeket, a kriptoeszköz-szolgáltatókat és a tényleges tulajdonlás átláthatóságát.

A hatásvizsgálat VIII. melléklete az Unió pénzügyi rendszerére és a belső piac egészére veszélyt jelentő harmadik országokkal kapcsolatos felülvizsgált megközelítést elemzi; ebben a javaslatban ez az új megközelítés érvényesül.

A hatásvizsgálat IX. melléklete elemzi a nagy összegű készpénzügyletekre vonatkozó korlátok bevezetését; ebben a javaslatban ez az új megközelítés érvényesül.

- **Célravezető szabályozás és egyszerűsítés**

Bár, amint fent említettük, még nem került sor a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemre vonatkozó hatályos uniós jogszabályok hivatalos utólagos értékelésére vagy célravezetőségi vizsgálatára, a javaslat több elemével kapcsolatban megállapítható, hogy azok további egyszerűsítéshez vezetnek, és a hatékonyság javítását eredményezik. Először is, ha egy irányelvben rögzített szabályok közül egyeseket rendeletbe foglalt, harmonizáltabb és közvetlenül alkalmazandó szabályok váltanak fel, az mentesíti a tagállamokat az átültetés feladatától, és megkönnyíti a határokon átnyúlóan tevékenykedő jogalanyok üzleti tevékenységét az EU-ban. Továbbá a 10 000 EUR-t meghaladó készpénzműveletek javasolt tilalmával összefüggésben az árukereskedőknek a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelmet célzó uniós keret hatálya alóli kivonása mentesíti e kereskedőket a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemmel kapcsolatos követelményeknek a 10 000 EUR-t meghaladó készpénzműveletek tekintetében történő alkalmazásából eredő adminisztratív teher alól. Végül a pénzmosás elleni szabályok több konkrét területet érintő nagyobb fokú harmonizációja meg fogja könnyíteni a csoportszintű belső politikák, kontrollmechanizmusok és eljárások végrehajtását a belső piacon.

- **Alapvető jogok**

Az EU elkötelezett amellett, hogy biztosítsa az alapjogok magas szintű védelmét. Ennek kapcsán a javaslat a személyes adatok kötelezett szolgáltatók általi kezelésére vonatkozó biztosítékokat vezet be a vonatkozó adatvédelmi követelményeknek[18] való megfelelés érdekében, különösen az érzékenyebb jellegű személyes adatok bizonyos kategóriái tekintetében.

[18] Általános adatvédelmi rendelet ((EU) 2016/679 rendelet).

4. KÖLTSÉGVETÉSI VONZATOK

A javaslatnak nincsenek költségvetési vonzatai.

5. EGYÉB ELEMEK

- **Végrehajtási tervek, valamint a nyomon követés, az értékelés és a jelentéstétel szabályai**

A javaslat általános tervet tartalmaz az egyedi célkitűzésekre gyakorolt hatás nyomon követésére és értékelésére, előírva a Bizottság számára, hogy első alkalommal a rendelet alkalmazásának kezdőnapjától számított öt év elteltével, majd azt követően háromévente végezzen felülvizsgálatot, és tegyen jelentést az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak annak főbb megállapításairól. Az e javaslatot kísérő, a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemről szóló irányelvre irányuló javaslat azonos értékelési rendelkezéseket tartalmaz, és a két eszköz értékelése egyetlen jelentésben kombinálható. A felülvizsgálatot a minőségi jogalkotásra vonatkozó bizottsági iránymutatással összhangban kell végezni.

- **A javaslat egyes rendelkezéseinek részletes magyarázata**

Tárgy és hatály, beleértve a kötelezett szervezetek jegyzékét

Bár a legtöbb fogalommeghatározás a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemre vonatkozó jelenleg hatályos uniós jogszabályokból származik, több fogalommeghatározás újonnan, illetve módosított vagy frissített formában került beillesztésre.

A pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemre vonatkozó jelenleg hatályos uniós jogszabályok értelmében kötelezett szolgáltatóként meghatározott, és így a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemre vonatkozó uniós szabályok hatálya alá tartozó szervezetek köre a következőképpen módosul: a kriptoeszköz-szolgáltatók köre a Pénzügyi Akció Munkacsoport által vizsgált körhöz igazodva a jelenleg hatályos irányelvhez képest bővül; az (EU) 2020/1503 rendelet hatályán kívül eső közösségi finanszírozási szolgáltatók is a szabályozott körbe kerülnek; azok a jelzálog- és fogyasztói hitelt nyújtó hitelezők, valamint jelzálog- és fogyasztói hitelt közvetítők, amelyek nem hitelintézetek vagy pénzügyi intézmények, a szabályozott körbe kerülnek annak érdekében, hogy az azonos típusú szolgáltatásokat nyújtó szereplőkre egyenlő versenyfeltételek vonatkozzanak; a szabályozott körbe kerülnek azok a befektetői letelepedési programok[19] kapcsán érintett gazdasági szereplők, amelyek harmadik országbeli állampolgárok nevében járnak el; az árukereskedők kikerülnek a szabályozott körből (eddig kötelesek voltak bejelenteni a 10 000 EUR-t meghaladó értékű készpénzügyleteket), kivéve a nemesfémmel és drágakővel kereskedőket, akiknek – tekintettel az ágazat pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázatoknak való kitettségére – továbbra is alkalmazniuk kell a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemmel kapcsolatos követelményeket.

Belső politikák, kontrollmechanizmusok és eljárások

A kötelezett szolgáltatókra vonatkozó azon követelmény, hogy rendelkezzenek olyan politikával, amely alapján kockázatalapú megközelítésben azonosítják és értékelik a pénzmosással és a terrorizmus finanszírozásával kapcsolatos kockázatokat, valamint

[19] A Bizottság úgy véli, hogy a befektetői állampolgársági programok, vagyis azok a programok, amelyek előre meghatározott fizetésekért és befektetésekért cserébe tagállami állampolgárságot kínálnak, nem felelnek meg a lojális együttműködés elvének (EUSZ 4. cikk (3) bekezdés) és az uniós polgárság Szerződésekben meghatározott alapvető jogállásának (EUMSZ 20. cikk). Következésképpen a Bizottság nem javasolja az ilyen programok szabályozását.

csökkentik e kockázatokat, a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemre vonatkozó jelenleg hatályos uniós jogszabályokra épül, de megfogalmazása egyértelműbb. A kötelezett szolgáltatóknak a vezetésük szintjén minden intézkedést meg kell tenniük a belső politikák, kontrollmechanizmusok és eljárások végrehajtása érdekében, beleértve egy külön megfelelési vezető kinevezését, és biztosítaniuk kell, hogy a felelős személyzet megfelelő képzésben részesüljön. Pontosításra kerül az a követelmény, hogy megfelelési vezető szerepét a személyzet egy tagjának kell ellátnia, valamint az ellátandó feladatkör is. Pontosításra kerülnek a csoportokra vonatkozó követelmények, és azokat további szabályozástechnikai standardok egészítenek ki, amelyek részletezik a minimumkövetelményeket, azon anyavállalatok szerepét, amelyek maguk nem kötelezett szolgáltatók, valamint azokat a feltételeket, amelyek mellett más struktúráknak, például a hálózatoknak és partnerségeknek csoportszintű intézkedéseket kell alkalmazniuk. A harmadik országokban működő fióktelepekkel rendelkező csoportokra vonatkozó követelmények megmaradnak.

Ügyfél-átvilágítás

Az ügyfél-átvilágításra vonatkozó rendelkezések többsége a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemre vonatkozó jelenleg hatályos uniós jogszabályokból származik, e javaslat pontosításokat és további részletet tartalmaz az ügyfél-átvilágítással kapcsolatban. Az ügyfél-átvilágítás alapvető célja, hogy az ügyfelekkel kapcsolatos elegendő ismeret megszerzésével lehetővé tegye a kötelezett szolgáltatók számára, hogy meghatározzák az üzleti kapcsolatokhoz vagy az alkalmi ügyletekhez kapcsolódó pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázatokat, és döntsenek az alkalmazandó megfelelő kockázatcsökkentő intézkedésekről. Konkrétabb és részletesebb rendelkezések vonatkoznak az ügyfél azonosítására és az ügyfél kilétének ellenőrzésére. Pontosításra kerülnek a 910/2014/EU rendeletben az elektronikus azonosító eszközök használatára vonatkozóan meghatározott feltételek[20]. Az AMLA felhatalmazást kap és köteles arra, hogy szabályozástechnikai standardokat dolgozzon ki a természetes és jogi személyek azonosítására szolgáló szabványos adatkészletekre vonatkozóan; e szabályozástechnikai standardok egyedi, egyszerűsített ügyfél-átvilágítási intézkedéseket tartalmaznak, amelyeket a kötelezett szolgáltatók a Bizottság által elkészítendő szupranacionális kockázatértékelésben azonosított, alacsonyabb kockázatú helyzetekben alkalmazhatnak. Az egyszerűsített és fokozott ügyfél-átvilágítási intézkedésekre vonatkozó szabályok részletesen meghatározásra kerülnek.

Harmadik országokkal kapcsolatos politika

A harmadik országokra vonatkozó politika kiigazításra kerül. A Bizottság a vonatkozó nemzetközi standardalkotó (FATF) általi nyilvános azonosítás figyelembevételével, vagy saját önálló értékelése alapján fogja azonosítani a harmadik országokat. A Bizottság által ily módon azonosított harmadik országok az Unió pénzügyi rendszerére jelentett kockázattal arányos következményeknek megfelelően két csoportba sorolhatók: i. valamennyi fokozott átvilágítási intézkedés, továbbá kiegészítő országspecifikus ellenintézkedések hatálya alá tartozó harmadik országok; és ii. országspecifikus fokozott átvilágítási intézkedések hatálya alá tartozó harmadik országok. A Bizottság elvben a FATF „fellépési felhívásának tárgyát képező” harmadik országokat kiemelt kockázatot jelentő harmadik országnak tekinti. Ezek esetében a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelmet célzó keretük súlyos stratégiai hiányosságainak tartós jellege miatt valamennyi fokozott átvilágítási intézkedést

[20] Beleértve a 910/2014/EU rendeletnek az európai digitális személyazonosság keretének létrehozása tekintetében történő módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatban (COM(2021) 281 final) várható módosításokat is.

alkalmazni kell, emellett országspecifikus ellenintézkedésekre is szükség van a fenyegetés arányos csökkentése érdekében. Azoknál a harmadik országoknál, amelyek pénzmosás és terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelmet célzó rendszereiben megfelelési hiányosságok tapasztalhatók, és amelyeket a FATF „fokozott figyelmet igénylőként" határoz meg, elvben a kockázatokkal arányos, országspecifikus fokozott átvilágítási intézkedések szükségesek. A Bizottság ezenkívül azonosíthat olyan harmadik országokat is, amelyek a FATF jegyzékében nem szerepelnek, de konkrét fenyegetést jelentenek az Unió pénzügyi rendszerére, és amelyeknél e fenyegetés alapján a Bizottság országspecifikus fokozott átvilágítási intézkedéseket, illetve adott esetben valamennyi fokozott átvilágítási intézkedés mellett kiegészítő ellenintézkedéseket alkalmaz. Az e harmadik országokból eredő fenyegetettség szintjének értékelése során a Bizottság támaszkodhat az AMLA technikai szakértelmére. Végül az AMLA iránymutatásokat dolgoz ki az olyan pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázatokra, trendekre és módszerekre vonatkozóan, amelyek nem országspecifikus dimenzióval rendelkeznek, hanem az Unión kívüli földrajzi területekről erednek, és ennek megfelelően tanácsot ad a kötelezett szolgáltatóknak az azok mérséklésére irányuló intézkedések végrehajtásának lehetőségéről. A harmadik országokra vonatkozó felülvizsgált megközelítés célja annak biztosítása, hogy az Unió pénzügyi rendszerét és a belső piac megfelelő működését fenyegető külső veszélyek eredményesen csökkenthetők legyenek; ennek érdekében uniós szinten összehangolt megközelítést alkalmaz, és kockázatérzékenységi alapon biztosítja a jegyzékbe vétel következményeinek részletesebb és arányos meghatározását.

Kiemelt közszereplők

A pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemre vonatkozó jelenleg hatályos uniós jogszabályokon alapuló, a kiemelt közszereplőkkel kapcsolatos rendelkezések előírják a tagállamok számára, hogy állítsanak össze jegyzéket azokról a hivatalokról, amelyek viselése a területükön kiemelt közszereplői státuszt eredményez, valamint kötelezik a kötelezett szolgáltatókat arra, hogy kockázatalapú megközelítésben fokozott ügyfél-átvilágítási intézkedéseknek vessék alá a kiemelt közszereplőket. A fontos közhivatalt már nem betöltő személyekre vonatkozó követelményeket jogszabály állapítja meg.

Más kötelezett szolgáltató igénybevétele, kiszervezés

A jelenlegi szabályokra építve a javaslat pontosítja a más kötelezett szolgáltatók által már elvégzett ügyfél-átvilágítás felhasználására és a feladatok más jogi személyekhez vagy szolgáltatókhoz történő kiszervezésére vonatkozó feltételeket. A javaslat fenntartja, hogy a szabályoknak való megfelelés végső felelőssége mindkét esetben a kötelezett szolgáltatót terheli. Kockázatalapú megközelítést kell alkalmazni; a kiemelt kockázatot jelentő harmadik országokban, a megfelelési hiányosságokkal rendelkező országokban, valamint az Unió pénzügyi rendszerére veszélyt jelentő bármely más országban letelepedett szolgáltatók átvilágítási eredményei nem használhatók fel, és azokhoz feladatok nem szervezhetők ki.

A tényleges tulajdonlásra vonatkozó információk

A javaslatnak a tényleges tulajdonlásra vonatkozó információkra vonatkozó rendelkezései a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemre vonatkozó jelenleg hatályos uniós jogszabályokban foglalt rendelkezésekre épülnek, beleértve a tényleges tulajdonlás fogalmát, valamint azt a követelményt is, hogy minden gazdasági társaságnak és más jogi személynek elégséges, pontos és naprakész információkat kell beszereznie és nyilvántartania a tényleges tulajdonosairól. Részletesebb szabályok vonatkoznak a gazdasági társaságok és más jogi személyek tényleges tulajdonosának vagy tulajdonosainak azonosítására, emellett a javaslat harmonizált megközelítést ír elő a tényleges tulajdonlás azonosítása kapcsán. A kifejezett bizalmi vagyonkezelési konstrukciók és hasonló jogi személyek vagy társulás jellegű jogi

megállapodások tekintetében rendelkezések biztosítják, hogy ilyen helyzetekben a tényleges tulajdonosok azonosítására minden tagállamban következetesen kerüljön sor, ezzel összefüggésben a Bizottság végrehajtási jogi aktus elfogadására is felhatalmazást kap. A javaslat információközlési követelményeket tartalmaz a részvényesi meghatalmazottakra és a meghatalmazott igazgatókra vonatkozóan, és bevezeti a tényleges tulajdonosok uniós nyilvántartásba vételi kötelezettségét azon nem uniós jogi személyek számára, amelyek üzleti kapcsolatot létesítenek valamely uniós kötelezett szolgáltatóval, vagy ingatlant szereznek az Unióban.

Bejelentési kötelezettségek

A gyanús ügyleteknek a FIU (vagy ha a tagállam ilyet biztosít, önszabályozó testület) részére történő bejelentésére vonatkozó rendelkezések a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemre vonatkozó jelenleg hatályos uniós jogszabályokon alapulnak. Egyértelműbb szabályok vonatkoznak az ügyletek azonosítására. Annak érdekében, hogy a kötelezett szolgáltatók könnyebben tehessenek eleget bejelentési kötelezettségeiknek, valamint hogy a FIU-k elemzési tevékenysége és együttműködése hatékonyabbá válhasson, az AMLA végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgoz ki, amelyek meghatározzák a gyanús ügyletek bejelentésére szolgáló, az egész EU-ban egységes alapként használandó közös mintadokumentumot.

Adatvédelem

A személyes adatok e javaslat alkalmazásában történő kezelésére az EU általános adatvédelmi rendelete ((EU) 2016/679 rendelet) alkalmazandó. A javaslat pontosítja azokat a feltételeket, amelyek az érzékenyebb jellegű személyes adatok bizonyos kategóriáinak a kötelezett szolgáltatók általi kezelésére vonatkoznak. A kötelezett szolgáltatóknak öt évig meg kell őrizniük bizonyos személyes adatokat.

A bemutatóra szóló instrumentumokkal való visszaélés kockázatának csökkentésére irányuló intézkedések

A javaslat tartalmaz egy olyan rendelkezést, amely szerint az árukereskedők és a szolgáltatásnyújtók egyetlen vásárlás kapcsán legfeljebb 10 000 EUR összegű készpénzfizetést fogadhatnak el, ugyanakkor a tagállamok a nagy összegű készpénzügyletekre vonatkozóan alacsonyabb felső határokat is megállapíthatnak. Ez a felső határ nem vonatkozik a magánszemélyek közötti magánjellegű műveletekre. A Bizottságnak a javasolt rendelet alkalmazásától számított három éven belül értékelnie kell e küszöbérték további csökkentésének előnyeit és hatásait. A javaslat tiltja az anonim kriptoeszköz-tárcák rendelkezésre bocsátását és letétkezelését. A tőzsdén nem jegyzett társaságoknak tilos bemutatóra szóló részvényeket kibocsátaniuk, és e részvényeket nyilvántartásba kell vetetniük. A bemutatóra szóló opciós utalványok kibocsátása csak közvetített formában megengedett.

Záró rendelkezések

A javaslat rendelkezik a Szerződés 290. cikke szerinti felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadásáról. A rendelet a Hivatalos Lapban való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba, és a hatálybalépését követő 3 év elteltével válik alkalmazandóvá. A Bizottságnak a rendelet alkalmazását követő öt éven belül, majd azt követően háromévente felül kell vizsgálnia és értékelnie kell ezt a rendeletet.

2021/0239 (COD)

Javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS RENDELETE

a pénzügyi rendszer pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás céljára való felhasználásának megelőzéséről

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 114. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Központi Bank véleményére[1],

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére[2],

rendes jogalkotási eljárás keretében,

mivel:

(1) Az uniós pénzügyi rendszer pénzmosási, valamint terrorizmusfinanszírozási célú felhasználásának megelőzése tekintetében az (EU) 2015/849 európai parlamenti és tanácsi irányelv[3] képezi a fő jogi eszközt. Az említett irányelv átfogó jogi keretet határoz meg, amelyet az (EU) 2018/843 európai parlamenti és tanácsi irányelv[4] tovább erősített a felmerülő kockázatok kezelésével és a tényleges tulajdonlás átláthatóságának növelésével. Az elért eredmények ellenére a tapasztalatok azt mutatják, hogy a kockázatok elégséges mértékű csökkentése és a bűnözők azon kísérleteinek eredményes felderítése érdekében, amelyek az uniós pénzügyi rendszerrel bűnelkövetési célból való visszaélésre irányulnak, további javításokra van szükség.

(2) Az (EU) 2015/849 irányelvben a magánszektor szereplőire – az úgynevezett kötelezett szolgáltatókra – vonatkozó kötelezettségeket előíró rendelkezések alkalmazása

---

1 HL C […]., […], […]. o.

2 HL C […]., […], […]. o.

3 Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/849 irányelve (2015. május 20.) a pénzügyi rendszerek pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás céljára való felhasználásának megelőzéséről, a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 2005/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv és a 2006/70/EK bizottsági irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 141., 2015.6.5., 73. o.).

4 Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/843 irányelve (2018. május 30.) a pénzügyi rendszerek pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás céljára való felhasználásának megelőzéséről szóló (EU) 2015/849 irányelv, valamint a 2009/138/EK és a 2013/36/EU irányelv módosításáról (HL L 156., 2018.6.19., 43. o.).

szempontjából az tekinthető fő kihívásnak, hogy e szabályok nem alkalmazhatók közvetlenül, a megközelítés pedig nemzeti törésvonalak mentén széttagolt. Bár ezek a szabályok három évtizede léteznek és fejlődnek, végrehajtásuk még mindig nem felel meg teljes mértékben az integrált belső piac követelményeinek. Ezért a kívánt egységes alkalmazás érdekében szükséges, hogy a jelenleg az (EU) 2015/849 irányelv hatálya alá tartozó kérdésekre vonatkozó, az érintett kötelezett szolgáltatók által közvetlenül alkalmazandó szabályokat új rendelet rögzítse.

(3) Ez az új eszköz egy átfogó csomag része, amely a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelmet célzó keret megerősítésére irányul. Ez az eszköz, valamint az *[hivatkozás helye: a hatodik pénzmosási irányelvre irányuló javaslat – COM(2021) 423 final]* irányelv, az *[hivatkozás helye: az (EU) 2015/847 rendelet átdolgozására irányuló javaslat – COM(2021) 422 final]* rendelet és az *[hivatkozás helye: a Pénzmosás Elleni Hatóság létrehozására irányuló javaslat – COM(2021) 421 final]* rendelet együttesen alkotja majd a pénzmosás és terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemmel kapcsolatban a kötelezett szolgáltatók által teljesítendő követelményeket szabályozó jogi keretet, amely megalapozza a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása elleni küzdelem uniós intézményi keretét, többek között a Pénzmosás és a Terrorizmusfinanszírozás Elleni Küzdelem Hatósága (AMLA) létrehozását.

(4) Pénzmosásra és a terrorizmus finanszírozására gyakran nemzetközi összefüggésekben kerül sor. Az uniós szinten elfogadott intézkedések nemzetközi koordináció és együttműködés nélkül nagyon korlátozott hatással járnának. Ezért az Unió által e téren elfogadott intézkedéseknek összeegyeztethetőnek kell lenniük a nemzetközi szinten tett lépésekkel, és legalább ugyanolyan szigorúnak kell lenniük. Az uniós fellépésnek továbbra is különös figyelmet kell fordítania a Pénzügyi Akció Munkacsoport (a továbbiakban: FATF) által megfogalmazott ajánlásokra, valamint a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemben részt vevő más nemzetközi testületek által alkalmazott eszközökre. A pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelem hatékonyságának megerősítése céljából a vonatkozó uniós jogi aktusokat adott esetben össze kell hangolni a pénzmosás, valamint a terrorizmusfinanszírozás és a tömegpusztító elterjedése elleni küzdelemről szóló, a FATF által 2012 februárjában elfogadott nemzetközi standardokkal (a továbbiakban: a módosított FATF-ajánlások), valamint azok későbbi módosításaival.

(5) Az (EU) 2015/849 irányelv elfogadása óta az uniós büntetőjogi keret közelmúltbeli fejleményei hozzájárultak a pénzmosás, annak alapcselekményei és a terrorizmusfinanszírozás megelőzésének és az ellenük folytatott küzdelemnek a megerősítéséhez. Az (EU) 2018/1673 európai parlamenti és tanácsi irányelv[5] megteremtette a pénzmosás bűncselekménye és alapcselekményei egységes értelmezését. Az (EU) 2017/1371 európai parlamenti és tanácsi irányelv[6] meghatározta az Unió pénzügyi érdekeit érintő pénzügyi bűncselekményeket, amelyek egyúttal a pénzmosás alapcselekményeinek is tekintendők. Az (EU) 2017/541 európai parlamenti és tanácsi irányelv[7] egységes értelmezést alakított ki a terrorizmusfinanszírozás

5 Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/1673 irányelve (2018. október 23.) a pénzmosás ellen büntetőjogi eszközökkel folytatott küzdelemről (HL L 284., 2018.11.12., 22. o.).

6 Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2017/1371 irányelve (2017. július 5.) az Unió pénzügyi érdekeit érintő csalás ellen büntetőjogi eszközökkel folytatott küzdelemről (HL L 198., 2017.7.28., 29. o.).

7 Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2017/541 irányelve (2017. március 15.) a terrorizmus elleni küzdelemről, a 2002/475/IB tanácsi kerethatározat felváltásáról, valamint a 2005/671/IB tanácsi határozat módosításáról (HL L 88., 2017.3.31., 6. o.).

bűncselekménye tekintetében. Mivel ezeket a fogalmakat az uniós büntetőjog egyértelművé teszi, a továbbiakban nem indokolt, hogy a pénzmosás, annak alapcselekményei vagy a terrorizmusfinanszírozás fogalmát a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemre vonatkozó uniós szabályok határozzák meg. A pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelmet célzó uniós keretnek viszont teljes mértékben összhangban kell állnia az Unió büntetőjogi keretével.

(6) A technológia folyamatos fejlődése lehetőséget kínál a magánszektornak arra, hogy új termékeket és rendszereket fejlesszen ki pénzeszköz- vagy értékcsere céljából. Bár ez pozitív jelenség, új pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázatokat eredményezhet, mivel a bűnözők folyamatosan módot találnak a sebezhetőségek kihasználására annak érdekében, hogy világszerte elrejtsék és mozgassák a jogellenesen szerzett pénzeszközöket. A kriptoeszköz-szolgáltatók és a közösségi finanszírozási platformok ki vannak téve az új csatornákkal illegális pénzáramlás céljából való visszaélésnek, ugyanakkor megfelelő helyzetben vannak az ilyen pénzáramlások felderítéséhez és a kockázatok csökkentéséhez. Az uniós jogszabályok hatályát ezért a kriptoeszközökkel kapcsolatos FATF-standardok közelmúltbeli fejleményeivel összhangban ki kell terjeszteni ezekre a jogi személyekre.

(7) Az e rendelet hatálya alá tartozó intézmények és személyek alapvető szerepet játszanak az Unió pénzügyi rendszerének kapuőreként, ezért meg kell hozniuk az e rendeletben foglalt követelmények végrehajtásához szükséges valamennyi intézkedést annak megakadályozása érdekében, hogy a bűnözők legalizálják az illegális tevékenységeikből származó jövedelmet, vagy terrorista tevékenységeket finanszírozzanak. Intézkedéseket kell hozni a célzott pénzügyi szankciók végre nem hajtásával vagy kijátszásával kapcsolatos kockázatok csökkentése érdekében is.

(8) Pénzügyi tranzakciók adott csoporton belül, annak pénzügyei kezelése keretében is lebonyolíthatók. Az ilyen ügyleteket azonban nem az ügyfelekkel szemben hajtják végre, így esetükben nem indokolt a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni intézkedések alkalmazása. A jogbiztonság garantálása érdekében el kell ismerni, hogy ez a rendelet nem alkalmazandó azokra a pénzügyi tevékenységekre vagy egyéb pénzügyi szolgáltatásokra, amelyeket egy csoport tagjai nyújtanak az adott csoport más tagjainak.

(9) Indokolt, hogy e rendelet hatálya kiterjedjen a jogi hivatások független képviselőire, ha azok pénzügyi vagy társasági ügyletekben vesznek részt, ideértve az adótanácsadást is, mivel ezekben az esetekben fennáll a kockázata annak, hogy a jogi hivatások e képviselői által nyújtott szolgáltatásokkal visszaélnek a büntetendő cselekményből származó jövedelem legalizálása vagy a terrorizmus finanszírozása céljából. Mentességet kell azonban nyújtani az igazságszolgáltatási eljárás előtt, az eljárás folyamán és azt követően, vagy az ügyfél jogi helyzetének tisztázása során szerzett információkra vonatkozó bejelentési kötelezettség alól, és ezen információk esetében érvényesülnie kell a titoktartási kötelezettségnek. A jogi tanácsadásra ezért továbbra is vonatkoznia kell a szakmai titoktartási kötelezettségnek, kivéve, ha a jogi hivatás képviselője pénzmosási vagy terrorizmusfinanszírozási tevékenységekben vesz részt, ha a jogi tanácsadás nyújtása pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás céljára történik, vagy ha a jogi hivatás képviselője tudatában van annak, hogy az ügyfél a jogi tanácsot pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás érdekében kéri.

(10) Az Európai Unió Alapjogi Chartájában (a továbbiakban: Alapjogi Charta) garantált jogok tiszteletben tartásának biztosítása érdekében egyes tagállamokban az ügyfelet igazságszolgáltatási eljárásokban védeni vagy képviselni, illetve az ügyfél jogi

helyzetét tisztázni jogosult könyvvizsgálók, külső könyvelők és adótanácsadók esetében az általuk e feladatok ellátása során szerzett információknak nem kell bejelentési kötelezettség hatálya alá tartozniuk.

(11) Az (EU) 2018/843 irányelv volt az első jogi eszköz, amely az Unióban a kriptoeszközök jelentette pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázatok kezelésére irányult. A pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelmet célzó keret hatályát a kriptoeszköz-szolgáltatók két típusára terjesztette ki: a virtuális fizetőeszközök és fiat pénzek közötti átváltási szolgáltatásokat nyújtó szolgáltatókra, valamint a letétkezelő pénztárca-szolgáltatókra. A gyors technológiai fejlődés és a FATF-standardok fejleményei miatt ez a megközelítés felülvizsgálatot igényel. Az uniós jogi keret kiegészítésében és naprakésszé tételében az első lépést az *[hivatkozás helye: javaslat a kriptoeszközök piacairól és az (EU) 2019/1937 irányelv módosításáról szóló rendeletre – COM(2020) 593 final]* rendelet jelentette, amely követelményeket határoz meg azon kriptoeszköz-szolgáltatók számára, amelyek engedélyt kívánnak kérni szolgáltatásaik egységes piacon történő nyújtására. Emellett a kriptoeszközök és a kriptoeszköz-szolgáltatók fogalmának olyan meghatározását vezette be, amely a tevékenységek szélesebb körét öleli fel. Az *[hivatkozás helye: javaslat a kriptoeszközök piacairól és az (EU) 2019/1937 irányelv módosításáról szóló rendeletre – COM(2020) 593 final]* rendelet hatálya alá tartozó kriptoeszköz-szolgáltatókra ennek a rendeletnek is ki kell terjednie azon kockázat csökkentése érdekében, hogy a kriptoeszközökkel pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás céljából visszaélnek.

(12) A közösségi finanszírozási platformok pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázatokkal szembeni sebezhetősége általános, a belső piac egészét érinti. Az eddigiek során tagállamonként eltérő megközelítések alakultak ki e kockázatok kezelését illetően. Az (EU) 2020/1503 európai parlamenti és tanácsi rendelet[8] uniós szinten harmonizálja az üzleti befektetésekre és a hitelalapú közösségi finanszírozási platformokra vonatkozó szabályozási megközelítést, és biztosítja, hogy elégséges és koherens biztosítékok álljanak rendelkezésre a potenciális pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázatok kezelésére. Ezek között vannak olyan követelmények, amelyek a pénzeszközök és a fizetések kezelésére vonatkoznak az említett platformokon végrehajtott valamennyi pénzügyi tranzakcióval összefüggésben. A közösségi finanszírozási szolgáltatóknak az ilyen ügyletek végrehajtásához engedélyt kell kérniük, vagy pénzforgalmi szolgáltatóval, illetve hitelintézettel kell partnerséget kialakítaniuk. A rendelet biztosítékokat is meghatároz az engedélyezési eljárás, a vezetés jó hírnevének értékelése, valamint a projektgazdákra vonatkozó átvilágítási eljárások keretében. A Bizottságnak 2023. november 10-ig értékelnie kell az említett rendeletről szóló jelentésében, hogy szükség lehet-e további biztosítékokra. Ezért indokolt, hogy az (EU) 2020/1503 rendelet alapján engedélyezett közösségi finanszírozási platformokra ne vonatkozzanak a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemre vonatkozó uniós jogszabályok.

(13) Az (EU) 2020/1503 rendelet alapján engedéllyel nem rendelkező közösségi finanszírozási platformok jelenleg vagy szabályozatlanok, vagy eltérő szabályozási megközelítések hatálya alá tartoznak, többek között a pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázatok kezelésére vonatkozó szabályokkal és

[8] Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2020/1503 rendelete (2020. október 7.) az európai közösségi finanszírozási üzleti szolgáltatókról, valamint az (EU) 2017/1129 rendelet és az (EU) 2019/1937 irányelv módosításáról (HL L 347., 2020.10.20., 1. o.).

eljárásokkal kapcsolatban. A következetesség és annak érdekében, hogy az említett környezetben ne maradjanak kontrollálatlan kockázatok, minden olyan közösségi finanszírozási platformra, amely nem rendelkezik az (EU) 2020/1503 rendelet szerinti engedéllyel, és ennélfogva nem tartozik az abban foglalt biztosítékok hatálya alá, a pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázatok csökkentése érdekében a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemre vonatkozó uniós szabályok alkalmazandók.

(14) Az (EU) 2015/849 irányelv azáltal csökkentette volna a nagy összegű készpénzfizetésekből eredő pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázatokat, hogy a kötelezett szolgáltatók között szerepeltette azokat a személyeket is, akik 10 000 EUR-t meghaladó összegű készpénzfizetést kezdeményeznek vagy fogadnak, ugyanakkor lehetővé tette a tagállamok számára, hogy szigorúbb intézkedéseket vezessenek be. Ez a megközelítés hatástalannak bizonyult a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemmel kapcsolatos követelmények nem megfelelő értelmezése és alkalmazása, a felügyelet hiánya és a FIU-nak bejelentett gyanús ügyletek korlátozott száma miatt. A nagy összegű készpénzzel való visszaélésből eredő kockázatok elégséges mértékű csökkentése érdekében uniós szintű korlátozást szükséges bevezetni a 10 000 EUR-t meghaladó nagy összegű készpénzügyletekre vonatkozóan. Következésképpen a továbbiakban nem szükséges, hogy a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemmel kapcsolatos kötelezettségek az árukereskedelemmel foglalkozó személyekre is vonatkozzanak.

(15) Az árukereskedők egyes kategóriái különösen ki vannak téve a pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázatoknak, mivel az általuk kezelt kisméretű, szállítható áruk nagy értéket képviselnek. Ezért a nemesfémekkel és drágakövekkel kereskedő személyeknek a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemmel kapcsolatos követelmények hatálya alá kell tartozniuk.

(16) A befektetői migrációt segítő gazdasági szereplők olyan magánvállalkozások, szervek vagy személyek, amelyek (akik) harmadik országbeli állampolgárok nevében közvetlenül eljárnak a tagállamok illetékes hatóságainál vagy azokkal kapcsolatba lépnek, vagy közvetítői szolgáltatásokat nyújtanak olyan harmadik országbeli állampolgároknak, akik befektetés – tőketranszfer, ingatlanvásárlás vagy -bérlés, államkötvénybe való befektetés, gazdasági társaságokba való befektetés, adományozás, alapítvány, a közjót szolgáló tevékenység, vagy az állami költségvetéshez való hozzájárulás – fejében tartózkodási jogot kívánnak szerezni valamely tagállamban. A befektetői letelepedési programok kockázatot és sebezhetőséget hordoznak a pénzmosással, a korrupcióval és az adókijátszással kapcsolatban. Ezeket a kockázatokat súlyosbítják a valamely tagállamban való tartózkodáshoz kapcsolódó, határokon átnyúló jogok. Ezért szükséges, hogy a befektetői migrációt segítő gazdasági szereplők a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemmel kapcsolatos kötelezettségek hatálya alá tartozzanak. Ez a rendelet nem alkalmazandó a befektetői állampolgársági programokra, amelyek keretében befektetés fejében állampolgárság szerezhető, mert az ilyen programokat úgy kell tekinteni, mint amelyek aláássák az uniós polgárság alapvető jogállását és a tagállamok közötti lojális együttműködést.

(17) A hitelintézetnek vagy pénzügyi intézménynek nem minősülő fogyasztói és jelzálog-hitelezők és -közvetítők az eddigiek során uniós szinten nem tartoztak a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemre vonatkozó követelmények hatálya alá, azonban egyes tagállamokban vonatkoztak rájuk ilyen kötelezettségek a pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázatoknak való kitettségük miatt. Üzleti modelljüktől

függően az ilyen fogyasztói és jelzálog-hitelezők és -közvetítők jelentős pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázatoknak lehetnek kitéve. Biztosítani kell azt, hogy a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelem követelményei vonatkozzanak az ilyen kockázatoknak kitett, hasonló tevékenységeket végző szervezetekre, függetlenül attól, hogy hitelintézetnek vagy pénzügyi intézménynek minősülnek-e. Ezért indokolt a szabályozott körbe vonni azokat a fogyasztói és jelzálog-hitelezőket és -közvetítőket, amelyek nem hitelintézetek vagy pénzügyi intézmények, de tevékenységükből adódóan pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázatoknak vannak kitéve.

(18) A következetes megközelítés érdekében egyértelművé kell tenni, hogy a befektetési ágazatban mely jogi személyekre vonatkoznak a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemmel kapcsolatos követelmények. Bár a kollektív befektetési formák eddig is az (EU) 2015/849 irányelv hatálya alá tartoztak, a vonatkozó terminológiát össze kell hangolni a befektetési alapokra vonatkozó hatályos uniós jogszabályokkal, nevezetesen a 2009/65/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel[9] és a 2011/61/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvvel[10]. Mivel alapok jogi személyiség nélkül is létrejöhetnek, szükség van kezelőik e rendelet hatálya alá vonására is. A pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemmel kapcsolatos követelményeket attól függetlenül kell alkalmazni, hogy egy alap befektetési jegyeit vagy részvényeit milyen formában bocsátják vásárlásra az Unióban, ideértve azt az esetet is, amikor a befektetési jegyeket vagy részvényeket közvetlenül vagy közvetve az Unióban letelepedett befektetőknek kínálják, vagy az ilyen befektetőknél helyezik el az alapkezelő kezdeményezésére vagy az alapkezelő nevében.

(19) Fontos, hogy a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemmel kapcsolatos követelményeket arányos módon alkalmazzák, és hogy bármely követelmény előírása arányos legyen azzal a szereppel, amelyet a kötelezett szolgáltatók játszhatnak a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás megelőzésében. E célból lehetővé kell tenni a tagállamok számára, hogy e rendelet kockázatalapú megközelítésével összhangban bizonyos gazdasági szereplőket mentesítsenek a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemmel kapcsolatos követelmények alól, amennyiben az általuk végzett tevékenységek alacsony pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázatot jelentenek, és ha a tevékenységek jellegüket tekintve korlátozottak. Az ilyen mentességek uniós szinten átlátható és következetes alkalmazása érdekében mechanizmust kell létrehozni, amely lehetővé teszi a Bizottság számára, hogy ellenőrizze a megadni kívánt mentességek indokoltságát. A Bizottságnak ezenkívül a nyújtott mentességeket évente közzé kell tennie az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*.

(20) A belső rendszerekre és kontrollmechanizmusokra vonatkozó, a belső piacon működő valamennyi kötelezett szolgáltatóra alkalmazandó következetes szabályrendszer megerősíti a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemre vonatkozó követelményeknek való megfelelést, és hatékonyabbá teszi a felügyeletet. A pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázatok elégséges mértékű csökkentése

---

[9] Az Európai Parlament és a Tanács 2009/65/EK irányelve (2009. július 13.) az átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozásokra (ÁÉKBV) vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról (HL L 302., 2009.11.17., 32. o.).

[10] Az Európai Parlament és a Tanács 2011/61/EU irányelve (2011. június 8.) az alternatívbefektetésialap-kezelőkről, valamint a 2003/41/EK és a 2009/65/EK irányelv, továbbá az 1060/2009/EK és az 1095/2010/EU rendelet módosításáról (HL L 174., 2011.7.1., 1. o.).

érdekében a kötelezett szolgáltatóknak kockázatalapú politikákból, kontrollmechanizmusokból és eljárásokból álló belső ellenőrzési keretrendszerrel kell rendelkezniük, emellett a szervezet egészében egyértelműen meg kell osztaniuk a felelősségi köröket. E rendelet kockázatalapú megközelítésével összhangban ezeknek a politikáknak, kontrollmechanizmusoknak és eljárásoknak arányosnak kell lenniük a kötelezett szolgáltató jellegével és méretével, és azokra a pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázatokra kell reagálniuk, amelyekkel a szolgáltató szembesül.

(21) A megfelelő kockázatalapú megközelítés megköveteli a kötelezett szolgáltatóktól, hogy az eredményes kockázatcsökkentés érdekében azonosítsák a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás azon eredendő kockázatait, amelyekkel üzleti tevékenységük révén szembesülnek, és hogy politikáik, eljárásaik és belső kontrollmechanizmusaik megfelelőek legyenek ezen eredendő kockázatok kezeléséhez. Ennek során a kötelezett szolgáltatóknak figyelembe kell venniük ügyfeleik, a kínált termékek, szolgáltatások vagy ügyletek jellemzőit, az érintett országokat vagy földrajzi területeket, valamint az igénybe vett forgalmazási láncokat. A kockázatok változó jellegére tekintettel ezt a kockázatértékelést rendszeresen frissíteni kell.

(22) Helyénvaló figyelembe venni a kisebb méretű kötelezett szolgáltatók jellemzőit és szükségleteit, és olyan elbánást kell biztosítani velük szemben, amely megfelel a konkrét igényeiknek és üzleti tevékenységük jellegének. Ez magában foglalhatja egyes kötelezett szolgáltatóknak a kockázatértékelés elvégzése alóli mentesítését, amennyiben jól ismertek az abban az ágazatban rejlő kockázatok, amelyben a szolgáltató tevékenykedik.

(23) A FATF standardokat dolgozott ki, amelyek alapján a joghatóságoknak azonosítaniuk és értékelniük kell a proliferációfinanszírozáshoz kapcsolódó célzott pénzügyi szankciók esetleges végre nem hajtásának vagy kijátszásának kockázatát, és intézkedéseket kell hozniuk e kockázatok csökkentésére. A FATF ma bevezetett új standardjai nem helyettesítik és nem gyengítik azokat a szigorú követelményeket, amelyek szerint az országoknak célzott pénzügyi szankciókat kell alkalmazniuk annak érdekében, hogy megfeleljenek az Egyesült Nemzetek Biztonsági Tanácsának a tömegpusztító fegyverek elterjedésének és finanszírozásának megelőzéséről, visszaszorításáról és megzavarásáról szóló vonatkozó rendeleteinek. E jelenleg hatályos, uniós szinten a 2010/413/KKBP[11] és a (KKBP) 2016/849 tanácsi határozattal[12], valamint a 267/2012/EU[13] és az (EU) 2017/1509 tanácsi rendelettel[14] végrehajtott kötelezettségek továbbra is szigorú szabályalapú kötelezettségek maradnak, amelyek az Unión belül valamennyi természetes és jogi személyre nézve kötelezőek.

(24) A legújabb nemzetközi fejlemények figyelembevétele érdekében e rendelet követelményt vezetett be, amely szerint a kötelezett szolgáltatók szintjén kell

---

11 A Tanács 2010/413/KKBP határozata (2010. július 26.) az Iránnal szembeni korlátozó intézkedésekről és a 2007/140/KKBP közös álláspont hatályon kívül helyezéséről (HL L 195., 2010.7.27., 39. o.).

12 A Tanács (KKBP) 2016/849 határozata (2016. május 27.) a Koreai Népi Demokratikus Köztársasággal szembeni korlátozó intézkedésekről és a 2013/183/KKBP határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 141., 2016.5.28., 79. o.).

13 A Tanács 267/2012/EU rendelete (2012. március 23.) az Iránnal szembeni korlátozó intézkedésekről és a 961/2010/EU rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 88., 2012.3.24., 1. o.).

14 A Tanács (EU) 2017/1509 rendelete (2017. augusztus 30.) a Koreai Népi Demokratikus Köztársasággal szembeni korlátozó intézkedésekről és a 329/2007/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 224., 2017.8.31., 1. o.).

azonosítani, értelmezni, kezelni és csökkenteni a proliferációfinanszírozással kapcsolatos célzott pénzügyi szankciók végre nem hajtásával vagy kijátszásával összefüggő kockázatokat.

(25) Fontos, hogy a kötelezett szolgáltatók a vezetésük szintjén minden intézkedést megtegyenek a belső politikák, kontrollmechanizmusok és eljárások végrehajtása, valamint a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemmel kapcsolatos követelmények teljesítése érdekében. A kötelezett szolgáltató politikáinak, kontrollmechanizmusainak és eljárásainak végrehajtásáért felelős személyként a vezetés egy tagját kell kijelölni, ugyanakkor helyénvaló, hogy a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemmel kapcsolatos követelményeknek való megfelelés felelőssége végső soron a jogi személy irányító szervét terhelje. A kötelezett szolgáltató pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemre vonatkozó politikáinak, kontrollmechanizmusainak és eljárásainak napi szintű végrehajtásával kapcsolatos feladatokkal megfelelési vezetőt kell megbízni.

(26) A pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni intézkedések eredményes végrehajtásához az is alapvető fontosságú, hogy a kötelezett szolgáltatók azon alkalmazottai, közvetítői és forgalmazói, akik szerepet játszanak a végrehajtásban, megértsék a szolgáltatónál alkalmazott követelményeket, belső politikákat, kontrollmechanizmusokat és eljárásokat. A kötelezett szolgáltatóknak e célból intézkedéseket – többek között képzési programokat – kell bevezetniük.

(27) A kötelezett szolgáltatóknál a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemmel kapcsolatos követelményeknek való megfeleléssel összefüggő feladatokkal megbízott személyek esetében értékelni kell a készségeiket, tudásukat, szakértelmüket, feddhetetlenségüket és magatartásukat. Ha a kötelezett szolgáltatónál a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelmet célzó keretnek való megfeleléssel kapcsolatos feladatokat olyan alkalmazottak látják el, akik az érintett ügyfelekkel szoros magánjellegű vagy szakmai kapcsolatban állnak, az összeférhetetlenséghez vezethet és alááshatja a rendszer integritását. Ezért az ilyen helyzetben lévő alkalmazottak esetében meg kell akadályozni, hogy ezen ügyfelekkel összefüggésben a kötelezett szolgáltató pénzmosás és terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelmet célzó keretnek való megfelelésével kapcsolatos feladatokat lássanak el.

(28) A pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemre vonatkozó csoportszintű politikák és eljárások következetes végrehajtása kulcsfontosságú a pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázatok csoporton belüli megbízható és eredményes kezeléséhez. E célból az anyavállalatnak csoportszintű politikákat, kontrollmechanizmusokat és eljárásokat kell elfogadnia és végrehajtania. A csoporthoz tartozó kötelezett szolgáltatók számára elő kell írni az információcserét, amennyiben az releváns a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás megelőzése szempontjából. Az információmegosztás során a titoktartás, az adatvédelem és az információk felhasználása tekintetében elégséges garanciáknak kell érvényesülniük. Az AMLA számára feladatként kell előírni, hogy szabályozási standardtervezeteket dolgozzon ki, amelyek meghatározzák a csoportszintű eljárások és politikák minimumkövetelményeit, beleértve a csoporton belüli információmegosztás minimumszabályait, valamint azon anyavállalatok szerepét és felelősségi körét, amelyek maguk nem kötelezett szolgáltatók.

(29) A csoportokon kívül más struktúrák is léteznek, például hálózatok vagy partnerségek, amelyekben a kötelezett szolgáltatókra közös tulajdonosi, irányítási és megfelelési kontrollmechanizmusok vonatkozhatnak. Az ágazaton belüli egyenlő versenyfeltételek

biztosítása és az ágazati szereplők túlterhelésének elkerülése érdekében az AMLA-nak azonosítania kell azokat a helyzeteket, amelyekben hasonló csoportszintű politikáknak kell vonatkozniuk ezekre a struktúrákra.

(30) Vannak olyan körülmények, amikor a kötelezett szolgáltatók fióktelepei és leányvállalatai olyan harmadik országokban találhatók, ahol a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelem minimumkövetelményei – ideértve az adatvédelmi kötelezettségeket is – kevésbé szigorúak, mint a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelmet célzó uniós keret. Ilyen helyzetekben, továbbá az uniós pénzügyi rendszer pénzmosás és terrorizmusfinanszírozás céljára való felhasználásának teljes körű megakadályozása, valamint az uniós polgárok személyes adatai tekintetében a legmagasabb szintű védelem biztosítása érdekében ezeknek a fióktelepeknek és leányvállalatoknak meg kell felelniük a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemre vonatkozó, uniós szinten meghatározott követelményeknek. Amennyiben egy harmadik ország joga nem teszi lehetővé az említett követelményeknek való megfelelést, például azért, mert a harmadik országban az adatvédelemre vagy a banktitokra vonatkozó jogszabályok elégtelen szintje miatt a csoport csak korlátozott mértékben képes az információkhoz való hozzáférésre, illetve azok kezelésére vagy cseréjére, a kötelezett szolgáltatóknak kiegészítő intézkedéseket kell hozniuk annak érdekében, hogy az adott országban található fióktelepek és leányvállalatok eredményesen kezeljék a kockázatokat. Az AMLA számára feladatként kell előírni, hogy kidolgozza az ilyen kiegészítő intézkedések típusát meghatározó technikai standardtervezeteket.

(31) Az ügyfél-átvilágítási követelmények elengedhetetlenek ahhoz, hogy a kötelezett szolgáltatók azonosítsák, ellenőrizzék és nyomon kövessék az ügyfeleikkel fennálló üzleti kapcsolataikat az ügyfelek jelentette pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázatokkal összefüggésben. A leendő és a meglévő ügyfelek adatainak pontos azonosítása és ellenőrzése elengedhetetlen az ügyfelekhez kapcsolódó pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázatok megértéséhez, függetlenül attól, hogy természetes vagy jogi személyekről van-e szó.

(32) Egységes és magas színvonalú ügyfél-átvilágítást kell elérni az Unióban, amelynek során támaszkodni kell az ügyfelek azonosítására és kilétük ellenőrzésére vonatkozó harmonizált követelményekre, valamint csökkenteni kell a nemzeti szintű eltéréseket annak érdekében, hogy a belső piac egészében egyenlő versenyfeltételek alakulhassanak ki, és a rendelkezések az Unió egészében következetesen alkalmazhatók legyenek. Ugyanakkor alapvető fontosságú, hogy a kötelezett szolgáltatók kockázati alapon alkalmazzák az ügyfél-átvilágítási követelményeket. A kockázatalapú megközelítés nem tekinthető olyan alternatívának, amely a kötelezett szolgáltatók számára túlzottan megengedő. Sokkal inkább a tényeken alapuló döntéshozatal alkalmazását jelenti az Uniót és az Unióban tevékenykedő szereplőket fenyegető pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázatok célzottabb kezelése érdekében.

(33) A kötelezett szolgáltatók számára nem helyénvaló átvilágítási intézkedések alkalmazását előírni olyan ügyfelek esetében, akik alkalmi ügyletet vagy bizonyos érték alatti ügyletsorozatot hajtanak végre, kivéve, ha fennáll a pénzmosás vagy a terrorizmusfinanszírozás gyanúja. A 10 000 EUR küszöbérték a legtöbb alkalmi ügyletre vonatkozik, ugyanakkor a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás szempontjából nagyobb kockázatot jelentő ágazatokban működő vagy ügyleteket lebonyolító kötelezett szolgáltatók számára elő kell írni, hogy az ügyfél-átvilágítást alacsonyabb küszöbértékű ügyleteknél végezzék el. Az ágazatok vagy ügyletek,

valamint az ezen ágazatokra vagy ügyletekre vonatkozó megfelelő küszöbértékek azonosítása érdekében az AMLA-nak célzott szabályozástechnikai standardtervezeteket kell kidolgoznia.

(34) Egyes üzleti modellek alapja az, hogy a kötelezett szolgáltató egy kereskedővel áll üzleti kapcsolatban, és annak részére olyan megbízásos online átutalási szolgáltatást nyújt, amelyen keresztül a kereskedő áruk vagy szolgáltatások nyújtásáért részesül kifizetésben, nem pedig a kereskedő vevőjével, aki engedélyezi, hogy a megbízásos online átutalási szolgáltatás egyszeri ügyletet kezdeményezzen a kereskedő felé. Ebben az üzleti modellben a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemre vonatkozó szabályok alkalmazásában a kötelezett szolgáltató ügyfele a kereskedő, nem pedig a kereskedő vevője. Ezért a kötelezett szolgáltatónak a kereskedővel szemben kell alkalmaznia az ügyfél-átvilágítási kötelezettségeket.

(35) Az (EU) 2015/849 irányelv annak ellenére, hogy bizonyos mértékben harmonizálta a tagállami szabályokat az ügyfél-azonosítási kötelezettségek területén, nem állapított meg részletes szabályokat a kötelezett szolgáltatók által követendő eljárásokra vonatkozóan. Tekintettel arra, hogy ez a szempont rendkívül fontos a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás megelőzésében, a kockázatalapú megközelítéssel összhangban helyénvaló konkrétabb és részletesebb rendelkezéseket bevezetni az ügyfél azonosítására és kilétének ellenőrzésére vonatkozóan, legyen szó természetes vagy jogi személyekről, társulás jellegű jogi megállapodásokról, például bizalmi vagyonkezelési konstrukciókról vagy a nemzeti jog szerint jogképességgel rendelkező szervezetekről.

(36) A technológiai fejlődés és a digitalizáció terén elért haladás lehetővé teszi a leendő és a meglévő ügyfelek biztonságos távoli vagy elektronikus azonosítását és ellenőrzését, és megkönnyítheti az ügyfél-átvilágítás távoli elvégzését. A 910/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletben, valamint annak az európai digitális személyazonosság kerete tekintetében történő módosítására irányuló javaslatban[15] meghatározott azonosítási megoldások mind a leendő, mind a meglévő ügyfelek esetében lehetővé teszik a biztonságos és megbízható ügyfél-azonosítást és -ellenőrzést, emellett megkönnyíthetik az ügyfél-átvilágítás távoli elvégzését. Az említett rendeletben meghatározott elektronikus azonosítást a kötelezett szolgáltatóknak figyelembe kell venniük és el kell fogadniuk az ügyfél-azonosítási folyamat során. Ezek az azonosítási módok – amennyiben megfelelő kockázatcsökkentő intézkedések vannak érvényben – normális vagy akár alacsony kockázati szintet is jelenthetnek.

(37) Annak érdekében, hogy a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelmet célzó keret megakadályozza a jogellenesen szerzett pénzeszközök bejutását a pénzügyi rendszerbe, a kötelezett szolgáltatóknak a kockázatalapú megközelítéssel összhangban ügyfél-átvilágítást kell végezniük, mielőtt leendő ügyfelekkel üzleti kapcsolatot létesítenek. Mindazonáltal annak érdekében, hogy a szokásos üzletmenet ne szenvedjen szükségtelen késedelmet, a kötelezett szolgáltatók az üzleti kapcsolat létesítése során az információkat a leendő ügyféltől is beszerezhetik. A hitelintézetek és pénzügyi intézmények a leendő ügyfelektől a kapcsolat létrejöttét követően is

[15] Az Európai Parlament és a Tanács 910/2014/EU rendelete (2014. július 23.) a belső piacon történő elektronikus tranzakciókhoz kapcsolódó elektronikus azonosításról és bizalmi szolgáltatásokról, valamint az 1999/93/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 257., 2014.8.28., 73. o.), valamint javaslat európai parlamenti és tanácsi rendeletre a 910/2014/EU rendeletnek az európai digitális személyazonosság keretének létrehozása tekintetében történő módosításáról (COM(2021) 281 final).

beszerezhetik a szükséges információkat, feltéve, hogy az ügyfél-átvilágítási folyamat sikeres lezárultáig nem kerül sor ügylet kezdeményezésére.

(38) Azokat a betéteseket, akiknek a pénzeszközei pénzmosásból származnak, ki kell zárni a betétbiztosítási rendszer általi kártalanításból. Annak érdekében, hogy a jogellenesen szerzett pénzeszközök ne legyenek kifizethetők az ilyen betétesek részére, a hitelintézeteknek a felügyelet felvigyázása mellett át kell világítaniuk az ügyfeleiket, amennyiben megállapítást nyert, hogy a hitelintézetek fizetésképtelenek vagy valószínűleg azzá válnak, illetve ha a betétek befagyasztott betétnek minősülnek. A hitelintézeteknek az ügyfél-átvilágítás végrehajtása során azonosított gyanús ügyleteket be kell jelenteniük a FIU-nak.

(39) Az ügyfél-átvilágítási folyamat nem korlátozódik az ügyfél kilétének azonosítására és ellenőrzésére. Üzleti kapcsolatok létesítése vagy alkalmi ügyletek végrehajtása előtt a kötelezett szolgáltatóknak az üzleti kapcsolat célját és jellegét is értékelniük kell. A javasolt termékre vagy szolgáltatásra vonatkozó, a leendő ügyféllel közölt, szerződéskötést megelőző vagy egyéb tájékoztatás hozzájárulhat a cél megismeréséhez. A kötelezett szolgáltatóknak mindig képesnek kell lenniük arra, hogy egyértelműen értékeljék a leendő üzleti kapcsolat célját és jellegét. Amennyiben a kínált szolgáltatás vagy termék lehetővé teszi az ügyfelek számára, hogy különböző típusú ügyleteket vagy tevékenységeket hajtsanak végre, a kötelezett szolgáltatóknak elegendő információt kell szerezniük az ügyfélnek az adott kapcsolat felhasználásával kapcsolatos szándékáról.

(40) A pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelmet célzó keret eredményessége érdekében a kötelezett szolgáltatóknak a kockázatalapú megközelítéssel összhangban rendszeresen felül kell vizsgálniuk az ügyfeleiktől kapott információkat. A kötelezett szolgáltatóknak nyomonkövetési rendszert is létre kell hozniuk az olyan atipikus ügyletek felderítésére, amelyek pénzmosással vagy terrorizmusfinanszírozással kapcsolatos gyanút kelthetnek. Az ügyletek hatékony nyomon követése érdekében a kötelezett szolgáltatók nyomonkövetési tevékenységének elvben ki kell terjednie az ügyfeleknek kínált valamennyi szolgáltatásra és termékre, valamint minden olyan ügyletre, amelyet az ügyfél nevében hajtanak végre, vagy amelyet a kötelezett szolgáltató kínál azt ügyfélnek. Nem szükséges azonban minden ügyletet egyenként megvizsgálni. A nyomon követés intenzitásának igazodnia kell a kockázatalapú megközelítéshez, emellett pontos és releváns kritériumok köré kell szerveződnie, figyelembe véve különösen a fogyasztók jellemzőit és a hozzájuk kapcsolódó kockázati szintet, a kínált termékeket és szolgáltatásokat, valamint az érintett országokat vagy földrajzi területeket. Az AMLA-nak iránymutatások kidolgozásával kell biztosítania, hogy az üzleti kapcsolatok és az ügyletek nyomon követésének intenzitása elégséges és a kockázat mértékével arányos legyen.

(41) E rendelet következetes alkalmazása érdekében az AMLA számára feladatként kell előírni az ügyfél-átvilágításra vonatkozó szabályozástechnikai standardtervezetek kidolgozását. E szabályozástechnikai standardoknak meg kell határozniuk a kötelezett szolgáltatók által az ügyfelekkel új üzleti kapcsolatok létesítése vagy a fennálló kapcsolatok értékelése céljából az egyes ügyfelekhez kapcsolódó kockázat szintjének megfelelően beszerzendő információk minimális körét. A szabályozástechnikai standardtervezeteknek továbbá kellően egyértelműnek kell lenniük ahhoz, hogy lehetővé tegyék a piaci szereplők számára, hogy biztonságos, hozzáférhető és innovatív eszközöket dolgozzanak ki az ügyfelek kilétének ellenőrzésére és az ügyfél-átvilágítás távolról történő elvégzésére, ugyanakkor tiszteletben kell tartaniuk a

technológiasemlegesség elvét. A Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy elfogadja az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket. A konkrét feladatok összhangban vannak az AMLA-nak az *[hivatkozás helye: javaslat a Pénzmosás és a Terrorizmusfinanszírozás Elleni Küzdelem Hatóságának létrehozására – COM(2021) 421 final]* rendeletben meghatározott szerepével és felelősségi körével.

(42) Az ügyfél-átvilágítási intézkedések harmonizációjának nem csupán a meglévő vagy leendő ügyfélhez kapcsolódó kockázatok következetes és következetesen eredményes megértését kell céloznia – attól függetlenül, hogy az üzleti kapcsolatot az Unión belül hol létesítik –, bár a harmonizáció hozzá fog járulni e cél eléréséhez. Azt is biztosítania kell ugyanakkor, hogy az ügyfél-átvilágítás során szerzett információk felhasználásával a kötelezett szolgáltatók ne folytassanak olyan kockázatmentesítési gyakorlatot, amely más – különösen a 2014/92/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvben[16] vagy az (EU) 2015/2366 európai parlamenti és tanácsi irányelvben[17] rögzített – jogszabályi kötelezettségek kijátszásához vezethetnek anélkül, hogy az Unió pénzmosás és terrorizmusfinanszírozás megelőzésére irányuló célkitűzései megvalósulnának. Az ügyfél-átvilágítási kötelezettségeknek való megfelelés megfelelő felügyeletének lehetővé tétele érdekében fontos, hogy a kötelezett szolgáltatók nyilvántartást vezessenek az ügyfél-átvilágítási folyamat során tett intézkedésekről és a megszerzett információkról, függetlenül attól, hogy új üzleti kapcsolat jön-e létre, és attól is, hogy az üzleti kapcsolat létesítésének megtagadásakor bejelentették-e a gyanús ügyletet. Amennyiben a kötelezett szolgáltató úgy dönt, hogy nem létesít üzleti kapcsolatot a leendő ügyféllel, az ügyfél-átvilágítási nyilvántartásnak tartalmaznia kell a döntés indokait. Ez lehetővé teszi a felügyeleti hatóságok számára annak felmérését, hogy a kötelezett szolgáltatók megfelelően kalibrálták-e ügyfél-átvilágítási gyakorlataikat, és hogy miként alakul a szervezet kockázati kitettsége, valamint elősegíti az ügyfél-átvilágítási szabályok kötelezett szolgáltatók általi alkalmazására vonatkozó statisztikai bizonyítékok összegyűjtését az egész Unióra kiterjedően.

(43) A pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelmet célzó jelenlegi keret már kockázatalapú megközelítést ír elő a meglévő ügyfelek felülvizsgálatára vonatkozóan. Mivel azonban bizonyos közvetítő struktúrák esetében magasabb a pénzmosás, annak alapcselekményei és a terrorizmusfinanszírozás kockázata, ez a megközelítés nem feltétlenül teszi lehetővé a kockázatok időben történő felderítését és értékelését. Ezért fontos biztosítani, hogy a meglévő ügyfelek világosan meghatározott kategóriái tekintetében is rendszeres legyen a nyomon követés.

(44) A kockázatok jellege változó, a változók pedig önmagukban vagy egymással ötvözve növelhetik vagy csökkenthetik a felmerülő potenciális kockázatot, és ennek folytán hatással vannak a megelőző intézkedések, például az ügyfél-átvilágítási intézkedések megfelelő szintjére.

(45) Alacsony kockázatú helyzetekben a kötelezett szolgáltatók számára lehetővé kell tenni, hogy egyszerűsített ügyfél-átvilágítási intézkedéseket alkalmazzanak. Ez nem azonos az ügyfél-átvilágítási intézkedések alóli mentességgel, vagy azok mellőzésével. Inkább egyszerűsített vagy szűkített ellenőrzési intézkedéseket jelent, amelyeknek

---

16 Az Európai Parlament és a Tanács 2014/92/EU irányelve (2014. július 23.) a fizetési számlákhoz kapcsolódó díjak összehasonlíthatóságáról, a fizetésiszámla-váltásról és az alapszintű fizetési számla nyitásáról, illetve használatáról (EGT-vonatkozású szöveg) (HL L 257., 2014.8.28., 214. o.).

17 Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/2366 irányelve (2015. november 25.) a belső piaci pénzforgalmi szolgáltatásokról és a 2002/65/EK, a 2009/110/EK és a 2013/36/EU irányelv és az 1093/2010/EU rendelet módosításáról, valamint a 2007/64/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 337., 2015.12.23., 35. o.).

azonban a standard ügyfél-átvilágítási eljárás valamennyi elemére ki kell terjedniük. A kockázatalapú megközelítéssel összhangban azonban a kötelezett szolgáltatók számára lehetővé kell tenni, hogy csökkentsék ügyfeleik vagy ügyleteik ellenőrzési gyakoriságát vagy intenzitását, vagy megfelelő feltételezésekre hagyatkozzanak az üzleti kapcsolat célja vagy az egyszerű termékek használata tekintetében. Az ügyfél-átvilágításra vonatkozó szabályozástechnikai standardoknak meg kell határozniuk azokat a konkrét egyszerűsített intézkedéseket, amelyeket a kötelezett szolgáltatók a Bizottság szupranacionális kockázatértékelésében azonosított, alacsonyabb kockázatú helyzetekben alkalmazhatnak. A szabályozástechnikai standardtervezetek kidolgozása során az AMLA-nak kellő figyelmet kell fordítania arra, hogy azok továbbra is szem előtt tartsák a társadalmi befogadást és a pénzügyi kirekesztés felszámolását.

(46) Fel kell ismerni, hogy bizonyos helyzetek nagyobb kockázatot jelentenek a pénzmosás vagy a terrorizmusfinanszírozás szempontjából. Bár minden ügyfél kilétét és üzleti profilját meg kell állapítani az ügyfél-átvilágítási követelmények rendszeres alkalmazásával, vannak olyan esetek, amikor különösen szigorú ügyfél-azonosítási és az ügyfelek kilétét igazoló ellenőrzési eljárásokra van szükség. Ezért részletes szabályokat kell megállapítani az ilyen fokozott átvilágítási intézkedésekre vonatkozóan, beleértve a határokon átnyúló levelező banki kapcsolatokra vonatkozó konkrét fokozott átvilágítási intézkedéseket is.

(47) A harmadik országbeli válaszadó intézményekkel folytatott, határokon átnyúló levelező banki kapcsolatokra a folyamatosság és a rendszeresség jellemző. Ráadásul a határokon átnyúló levelező banki szolgáltatások közül nem mindegyik hordoz azonos szintű pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázatot. Ezért a fokozott átvilágítási intézkedések intenzitását a kockázatalapú megközelítés elveinek alkalmazásával kell meghatározni. A kockázatalapú megközelítést azonban nem kell alkalmazni azon harmadik országbeli válaszadó intézményekkel való kapcsolattartás során, amelyek a bejegyzésük helyén nem rendelkeznek fizikai jelenléttel. Tekintettel arra, hogy a fiktív bankok magas pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázatot hordoznak, a hitelintézeteknek és pénzügyi intézményeknek tartózkodniuk kell a fiktív bankokkal való levelező banki kapcsolattól.

(48) A fokozott átvilágítási intézkedésekkel összefüggésben a felső vezetés által az üzleti kapcsolat létesítéséhez adott jóváhagyásnak a megszerzése nem teszi szükségessé minden esetben az igazgatótanács jóváhagyását. Indokolt, hogy a jóváhagyást olyan személy is megadhassa, aki elegendő ismerettel rendelkezik a jogi személy pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázatoknak való kitettségéről, valamint megfelelő vezetői hatáskörrel rendelkezik ahhoz, hogy a kockázati kitettséget befolyásoló döntéseket hozzon.

(49) Az uniós pénzügyi rendszer megfelelő működésének a pénzmosással és a terrorizmusfinanszírozással szembeni védelme érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el azon harmadik országok azonosítása céljából, amelyeknél a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelmet célzó nemzeti rendszer hiányosságai veszélyt jelentenek az Unió belső piacának integritására nézve. A pénzmosással és a terrorizmusfinanszírozással kapcsolatos, az Unión kívülről eredő veszélyek változó természete – kiegészülve a bűnözők rendelkezésére álló technológiák és eszközök folyamatos fejlődésével – a harmadik országok tekintetében szükségessé teszi a jogi keret gyors és folyamatos kiigazítását a meglévő kockázatok eredményes kezelése és az új kockázatok kialakulásának megakadályozása érdekében. A Bizottságnak figyelembe kell vennie a pénzmosás megelőzése és a

terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelem területén az illetékes nemzetközi szervezetektől és standardalkotó intézményektől érkező olyan információkat, mint például a nyilvános FATF-nyilatkozatok, a kölcsönös értékelési jelentések vagy részletes értékelési jelentések, illetve a közzétett nyomonkövetési jelentések, és adott esetben az ezekben esetlegesen bekövetkező változások alapján ki kell igazítania a saját értékeléseit.

(50) A vonatkozó nemzetközi standardalkotó (FATF) „fellépési felhívásának tárgyát képező" harmadik országok a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelem jogi és intézményi keretrendszerében és végrehajtásában tartósan fennálló, jelentős stratégiai hiányosságokat mutatnak, amelyek valószínűleg nagy kockázatot jelentenek az Unió pénzügyi rendszerére nézve. A jelentős stratégiai hiányosságok tartós jellege, amely azt tükrözi, hogy a harmadik ország nem vállalta vagy folyamatosan elmulasztja azok kezelését, az ilyen harmadik országokból eredő fokozott veszélyt jelzi, ami hatékony, következetes és összehangolt uniós szintű kockázatcsökkentő válaszintézkedéseket tesz szükségessé. Ezért a kötelezett szolgáltatók számára elő kell írni, hogy a mögöttes kockázatok kezelése és csökkentése érdekében a rendelkezésre álló fokozott átvilágítási intézkedések teljes körét alkalmazzák a kiemelt kockázatot jelentő harmadik országokat érintő alkalmi ügyletekre és üzleti kapcsolatokra. Ezenkívül a kiemelt kockázat további konkrét ellenintézkedések alkalmazását indokolja, akár a kötelezett szolgáltatók, akár a tagállamok szintjén. Ezzel a megközelítéssel elkerülhetők a vonatkozó ellenintézkedések meghatározásában mutatkozó eltérések, amelyek kockázatoknak tennék ki az Unió teljes pénzügyi rendszerét. Technikai szakértelméből adódóan az AMLA hasznos információkkal szolgálhat a Bizottság számára a megfelelő ellenintézkedések meghatározásához.

(51) A bűnözők kihasználhatják azokat a megfelelési hiányosságokat, amelyek a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelmet célzó jogi és intézményi keretben, valamint annak a FATF által „fokozott figyelmet igénylőként" meghatározott harmadik országokban történő végrehajtásában jelentkeznek. Ez valószínűleg kockázatot jelent az Unió pénzügyi rendszerére nézve, amelyet kezelni és csökkenteni kell. Az, hogy e harmadik országok kötelezettséget vállalnak a feltárt hiányosságok orvoslására, és a kockázatot mégsem szüntetik meg, kockázatcsökkentő válaszintézkedést indokol, amely viszont a kiemelt kockázatot jelentő harmadik országok esetében előírtakhoz képest kevésbé szigorú. Ezekben az esetekben az uniós kötelezett szolgáltatóknak az ilyen harmadik országban letelepedett természetes vagy jogi személyt érintő alkalmi ügyletek és üzleti kapcsolatok során az egyes harmadik országokban azonosított konkrét hiányosságokhoz igazodó fokozott átvilágítási intézkedéseket kell alkalmazniuk. Az alkalmazandó fokozott átvilágítási intézkedések részletes, a kockázatalapú megközelítéssel összhangban történő meghatározása azt is biztosítaná, hogy az intézkedések arányosak legyenek a kockázat szintjével. E következetes és arányos megközelítés biztosítása érdekében a Bizottságnak képesnek kell lennie annak meghatározására, hogy mely konkrét fokozott átvilágítási intézkedésekre van szükség az országspecifikus kockázatok csökkentéséhez. Technikai szakértelméből adódóan az AMLA hasznos információkkal szolgálhat a Bizottság számára a megfelelő fokozott ügyfél-átvilágítási intézkedések meghatározásához.

(52) Az Unió pénzügyi rendszerének integritását olyan országok is veszélyeztethetik, amelyeket a nemzetközi standardalkotók nyilvánosan nem minősítettek fellépési felhívás tárgyát képezőként vagy fokozott figyelmet igénylőként. E kockázatok

csökkentése érdekében a Bizottság számára lehetővé kell tenni, hogy olyan intézkedéseket hozzon, amelyek keretében egyértelmű kritériumok alapján, az AMLA támogatásával meghatározza azokat a harmadik országokat, amelyek konkrét és súlyos fenyegetést jelentenek az Unió pénzügyi rendszerére, ami esetlegesen a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelmet célzó rendszerükben, valamint a vonatkozó kockázatcsökkentő intézkedésekben meglévő megfelelési hiányosságoknak vagy tartós és jelentős stratégiai hiányosságoknak tudható be. Ezeket a harmadik országokat a Bizottságnak kell azonosítania. Az Unió pénzügyi rendszerére jelentett kockázat szintjének megfelelően a Bizottságnak elő kell írnia az összes fokozott átvilágítási intézkedés és országspecifikus ellenintézkedés alkalmazását, mint a kiemelt kockázatot jelentő harmadik országok esetében, vagy az országspecifikus fokozott ügyfél-átvilágítás alkalmazását, például a megfelelési hiányosságokkal rendelkező harmadik országok esetében.

(53) Tekintettel arra, hogy e harmadik országok pénzmosás és terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelmet célzó keretében vagy annak végrehajtásában változások következhetnek be, például annak eredményeként, hogy az ország azon kötelezettséget vállal a feltárt hiányosságok kezelésére, vagy a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni releváns intézkedéseket fogad el, amelyek megváltoztathatják az ilyen országokból eredő kockázatok jellegét és szintjét, a Bizottságnak az említett konkrét fokozott átvilágítási intézkedések meghatározását rendszeresen felülvizsgálva biztosítania kell, hogy azok arányosak és megfelelőek maradjanak.

(54) Az Unió pénzügyi rendszerét fenyegető potenciális külső veszélyek nemcsak harmadik országokból erednek, hanem olyan konkrét ügyfélkockázati tényezőkkel vagy termékekkel, szolgáltatásokkal, ügyletekkel vagy szállítási csatornákkal kapcsolatban is felmerülhetnek, amelyek az Unión kívüli meghatározott földrajzi területtel összefüggésben figyelhetők meg. Ezért azonosítani kell azokat a pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási trendeket, kockázatokat és módszereket, amelyeknek az uniós kötelezett szolgáltatók ki lehetnek téve. Az AMLA a legalkalmasabb arra, hogy felderítse az Unión kívülről érkező pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási tipológiákat, és nyomon kövesse azok alakulását azzal a céllal, hogy iránymutatást nyújtson az uniós kötelezett szolgáltatóknak az ilyen kockázatok csökkentését célzó fokozott átvilágítási intézkedések alkalmazásának szükségességéről.

(55) Az olyan magánszemélyekkel való kapcsolatok, akik uniós vagy nemzetközi szinten fontos közhivatalt töltenek vagy töltöttek be és különösen az olyan magánszemélyekkel való kapcsolatok, akik olyan országokból származnak, ahol elterjedt a korrupció, jelentős reputációs és jogi kockázatoknak tehetik ki a pénzügyi szektort. A korrupció elleni küzdelemre irányuló nemzetközi erőfeszítés is indokolja az ilyen személyek esetében alkalmazott különös figyelmet, valamint a megfelelő fokozott ügyfél-átvilágítási intézkedések alkalmazását az olyan személyekre vonatkozóan, akiket fontos közhivatal ellátásával bíztak meg, illetve akik nemzetközi szervezetek vezető személyiségei. Ezért meg kell határozni azokat az intézkedéseket, amelyeket a kötelezett szolgáltatóknak alkalmazniuk kell a kiemelt közszereplőkkel folytatott ügyletek vagy üzleti kapcsolatok tekintetében. A kockázatalapú megközelítés megkönnyítése érdekében az AMLA számára feladatként kell előírni, hogy iránymutatásokat adjon ki a kiemelt közszereplők, azok családtagjai vagy a kiemelt közszereplőkkel közeli kapcsolatban álló személyek adott kategóriájával kapcsolatos kockázatok szintjének értékeléséről.

(56) Az Unió kiemelt közszereplőinek azonosítása érdekében a tagállamoknak nemzeti törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések szerint fontos közhivatalnak minősülő meghatározott funkciókat pontosan feltüntető jegyzékeket kell kiadniuk. A tagállamoknak elő kell írniuk a területükön akkreditált valamennyi nemzetközi szervezetnek egy, az említett nemzetközi szervezet fontos közhivatalait feltüntető jegyzék kiadását és naprakészen tartását. A Bizottság számára feladatként kell előírni, hogy állítson össze és tegyen közzé az Unió egész területén érvényes jegyzéket az uniós intézményeknél vagy szerveknél fontos közhivatalt ellátó személyekről.

(57) Az ügyfelek jelentős kockázatot hordozhatnak akkor is, ha már nem viselnek fontos közhivatalt, például mert nem hivatalos befolyást gyakorolhatnak, vagy mert korábbi és jelenlegi hivataluk kapcsolódik egymáshoz. Alapvető fontosságú, hogy a kötelezett szolgáltatók figyelembe vegyék e továbbra is fennálló kockázatokat, és egy vagy több fokozott átvilágítási intézkedést alkalmazzanak mindaddig, amíg az érintett személyek kockázatosnak tekinthetők, de minden esetben legalább a fontos közhivatal viselésének megszűnésétől számított 12 hónapig.

(58) A biztosítók gyakran nincsenek ügyfélkapcsolatban a biztosítási kötvények kedvezményezettjeivel. Ennek ellenére képesnek kell lenniük arra, hogy azonosítsák a magasabb kockázatú helyzeteket, például amikor a kötvény alapján kiemelt közszereplő javára teljesítenek kifizetést. Annak megállapításához, hogy ez a helyzet áll-e fenn, a biztosítási kötvénynek észszerű intézkedésekről kell rendelkeznie arra vonatkozóan, hogy a kedvezményezettet új ügyfélhez hasonlóan azonosítsák. Ilyen intézkedés legkésőbb a kifizetéssel egyidejűleg vagy a biztosítás engedményezésekor alkalmazható.

(59) A szoros magánjellegű és szakmai kapcsolatokkal pénzmosás és terrorizmusfinanszírozás céljából vissza lehet élni. Ezért a kiemelt közszereplőkre vonatkozó intézkedéseket a családtagjaikra és a kiemelt közszereplőkkel közeli kapcsolatban álló személyekre is alkalmazni kell. A családtagok és a közeli kapcsolatban álló személyek megfelelő azonosítása a kiemelt közszereplő országának társadalmi-gazdasági és kulturális struktúrájától függhet. Mindezt figyelembe véve az AMLA számára feladatként kell előírni, hogy iránymutatásokat adjon ki azokra a kritériumokra vonatkozóan, amelyek alapján a közeli kapcsolatban állónak minősülő személyek azonosíthatók.

(60) A kiemelt közszereplőkre, családtagjaikra és a kiemelt közszereplőkkel közeli kapcsolatban álló személyekre vonatkozó előírások megelőző és nem büntető jellegűek, és nem értelmezhetők a kiemelt közszereplők büntetendő cselekmény érintettjeként való megbélyegzéseként. E rendelet betűjével és szellemével ellentétes az, ha pusztán annak megállapítására tekintettel tagadják meg az üzleti kapcsolat létesítését egy személlyel, hogy kiemelt közszereplőnek minősül.

(61) Annak érdekében, hogy elejét lehessen venni az ügyfél-azonosítási eljárás újbóli lefolytatásának, megfelelő biztosítékok mellett helyénvaló engedélyezni a kötelezett szolgáltatók számára, hogy más kötelezett szolgáltatók által gyűjtött ügyfél-információkat használjanak fel. Azokban az esetekben, amikor valamely kötelezett szolgáltató más kötelezett szolgáltatótól származó információkat használ fel, az ügyfél-átvilágítás végső felelősségének azt a kötelezett szolgáltatót kell terhelnie, amely úgy dönt, hogy az ügyfél-átvilágítás tekintetében más kötelezett szolgáltatóra hagyatkozik. Helyénvaló, hogy az igénybe vett kötelezett szolgáltatót továbbra is felelősség terhelje a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemmel

kapcsolatos követelmények teljesítéséért, ideértve a gyanús ügyletek bejelentésére és a nyilvántartások megőrzésére vonatkozó kötelezettséget is.

(62) A kötelezett szolgáltatók az ügyfél-átvilágítás végrehajtásával kapcsolatos feladatokat kiszervezhetik közvetítőhöz vagy külső szolgáltatóhoz, kivéve, ha az olyan harmadik országban telepedett le, amelyet magas kockázatúnak, megfelelési hiányosságokkal rendelkezőnek vagy az Unió pénzügyi rendszerére veszélyt jelentőnek minősítettek. A kötelezett szolgáltatók és a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemmel kapcsolatos követelmények hatálya alá nem tartozó külső szolgáltatók között fennálló, szerződésen alapuló közvetítői vagy kiszervezési kapcsolat esetében a közvetítőre vagy a kiszervezett szolgáltatás nyújtójára vonatkozó bármely, pénzmosás és terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemmel összefüggő kötelezettség kizárólag a felek közötti szerződésen alapulhat, nem pedig ezen a rendeleten. A pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemmel kapcsolatos követelmények teljesítésével kapcsolatos felelősségnek ezért továbbra is teljes mértékben a kötelezett szolgáltatót kell terhelnie. A kötelezett szolgáltatónak biztosítania kell különösen azt, hogy a kockázatalapú megközelítés érvényesüljön, ha a távoli ügyfélazonosítás során kiszervezett szolgáltatást nyújtót vesz igénybe.

(63) Annak érdekében, hogy a harmadik felek igénybevétele és a kiszervezési kapcsolatok hatékonyan működhessenek, további pontosításra van szükség az igénybevétel feltételeit illetően. Az AMLA számára feladatként kell előírni, hogy iránymutatásokat dolgozzon ki arra vonatkozóan, hogy milyen feltételek mellett kerülhet sor harmadik felek igénybevételére és kiszervezésre, valamint az érintett felek szerep- és felelősségi körére vonatkozóan. Annak érdekében, hogy a harmadik felek igénybevételével és a kiszervezéssel kapcsolatos gyakorlatok felvigyázása az Unióban mindenütt következetes legyen, az iránymutatásoknak egyértelművé kell tenniük azt is, hogy a felügyeleteknek milyen módon kell figyelembe venniük ezeket a gyakorlatokat, és hogyan kell ellenőrizniük a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemmel kapcsolatos követelményeknek való megfelelést, amikor a kötelezett szolgáltatók e gyakorlatokhoz folyamodnak.

(64) A tényleges tulajdonlás fogalmát az (EU) 2015/849 irányelv vezette be az összetett vállalati struktúrák átláthatóságának növelése érdekében. A tényleges tulajdonosra vonatkozó pontos, naprakész és elégséges információkhoz való hozzáférés alapvető tényező azon bűnözők felderítése szempontjából, akik kilétüket egyébként átláthatatlan struktúra mögé tudják rejteni. A tagállamoknak jelenleg gondoskodniuk kell arról, hogy a gazdasági társaságok és más jogi személyek, valamint a kifejezett bizalmi vagyonkezelési konstrukciók és más hasonló, társulás jellegű jogi megállapodások elégséges, pontos és naprakész információkat szerezzenek be és tartsanak nyilván a tényleges tulajdonosaikról. A tagállamok által előírt átláthatóság mértéke azonban eltérő. A szabályokat eltérően értelmezik, így egy adott jogi személy vagy társulás jellegű jogi megállapodás tényleges tulajdonosainak azonosítása is eltérő módszerekkel történik. Ez többek között annak tudható be, hogy egy adott jogi személy vagy társulás jellegű jogi megállapodás közvetett tulajdonlását nem egységes módon számítják. Ez akadályozza az elérni kívánt átláthatóságot. Ezért egyértelművé kell tenni a szabályokat annak érdekében, hogy a tényleges tulajdonos fogalmának meghatározása és a belső piacon történő alkalmazása egységes legyen.

(65) Részletes szabályokat kell megállapítani a gazdasági társaságok és más jogi személyek tényleges tulajdonosainak azonosítására és a tényleges tulajdonlás fogalommeghatározásának harmonizálásához. A meghatározott részvényesi vagy tulajdonosi részesedés nem eredményezi automatikusan a tényleges tulajdonos

személyének megállapítását, ugyanakkor olyan tényező, amelyet – más tényezőkkel együtt – figyelembe kell venni. A tagállamok mindazonáltal dönthetnek úgy, hogy a 25 %-nál kisebb arányú részesedés is utalhat tulajdonlásra vagy irányításra. A 25 % plusz egy részvénynek vagy szavazatnak megfelelő részesedés vagy egyéb tulajdonosi érdekeltség útján gyakorolt irányítást a tulajdonlás minden szintjén értékelni kell, ami egyfelől azt jelenti, hogy e küszöbérték a tulajdonosi struktúra minden kapcsolatára alkalmazandó, másrészt pedig azt, hogy a tulajdonosi struktúra minden kapcsolatát és azok kombinációját is megfelelően meg kell vizsgálni.

(66) A tényleges tulajdonosok érdemi azonosításához meg kell határozni, hogy az irányítást más módon gyakorolják-e. A tulajdonosi érdekeltség útján gyakorolt irányítás megállapítása szükséges, de nem elégséges, és nem meríti ki a tényleges tulajdonosok meghatározásához szükséges ellenőrzések körét. Az arra vonatkozó vizsgálat, hogy valamely természetes személy más módon gyakorol-e irányítást, nem kiegészítő vizsgálat, amelyre csak akkor kerül sor, ha tulajdonosi érdekeltség nem állapítható meg. A tulajdonosi érdekeltségen keresztül és a más módon gyakorolt irányításra vonatkozó két vizsgálatot párhuzamosan kell elvégezni. A más módon gyakorolt irányítás magában foglalhatja a gazdasági társaság igazgatótanácsi tagjai több mint felének kinevezésére vagy visszahívására vonatkozó jogot; a gazdasági társaság által hozott döntések jelentős befolyásolásának képességét; a tulajdonosokkal, tagokkal vagy magukkal a gazdasági társaságokkal kötött hivatalos vagy nem hivatalos megállapodások, valamint szavazási szabályok útján gyakorolt irányítást; a vezetők vagy igazgatók, valamint a gazdasági társaságot tulajdonló vagy irányító személyek családtagjaival fennálló kapcsolatokat; hivatalos vagy nem hivatalos meghatalmazotti megállapodásokat.

(67) A tényleges átláthatóság biztosítása érdekében a tényleges tulajdonlásra vonatkozó szabályoknak a tagállamok területén bejegyzett vagy létrejött jogi személyek, illetve társulás jellegű jogi megállapodások lehető legszélesebb körére kell vonatkozniuk. Ide tartoznak a gazdasági társaságtól eltérő jogi személyek és a bizalmi vagyonkezelési konstrukciókhoz hasonló, társulás jellegű jogi megállapodások is. A tagállamok eltérő jogrendszereiből adódóan ezek a tág kategóriák különböző szervezeti struktúrákat foglalnak magukban. A tagállamoknak a Bizottság rendelkezésére kell bocsátaniuk a gazdasági társaságok és más jogi személyek azon típusainak jegyzékét, amelyek esetében a tényleges tulajdonosok azonosítása a gazdasági társaságok tényleges tulajdonosainak azonosítására vonatkozó szabályokkal összhangban történik. A Bizottságnak ajánlásokat kell megfogalmaznia a tagállamok számára a gazdasági társaságtól eltérő jogi személyek tényleges tulajdonosainak azonosítására vonatkozó konkrét szabályokról és kritériumokról.

(68) A kifejezett bizalmi vagyonkezelési konstrukciók és hasonló jogi személyek (például alapítványok) vagy társulás jellegű jogi megállapodások tényleges tulajdonosainak következetes azonosítása érdekében a tényleges tulajdonlására vonatkozóan harmonizált szabályokat kell megállapítani. A tagállamoknak a Bizottság rendelkezésére kell bocsátaniuk a kifejezett bizalmi vagyonkezelési konstrukciókhoz hasonló jogi személyek és társulás jellegű jogi megállapodások azon típusainak jegyzékét, amelyek esetében a tényleges tulajdonosok azonosítása a kifejezett bizalmi vagyonkezelési konstrukciók, valamint az azokhoz hasonló jogi személyek és társulás jellegű jogi megállapodások tényleges tulajdonosainak azonosítására vonatkozó szabályokkal összhangban történik. A Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy végrehajtási jogi aktus útján elfogadja azoknak a tagállami jogszabályok hatálya alá tartozó társulás jellegű jogi megállapodásoknak és jogi személyeknek a jegyzékét,

amelyek struktúrája vagy működése hasonló a kifejezett bizalmi vagyonkezelési konstrukciókhoz.

(69) A tényleges tulajdonlásra vonatkozó átláthatósági rendszerrel kapcsolatos következetes megközelítés további feltétele, hogy a belső piacon mindenütt azonos információkat gyűjtsenek a tényleges tulajdonosokról. Helyénvaló pontos követelményeket bevezetni az egyes esetekben összegyűjtendő információkra vonatkozóan. Ezek az információk tartalmazzák a tényleges tulajdonos személyes adatainak minimális körét, a jogi személyben vagy társulás jellegű jogi megállapodásban meglévő tényleges tulajdonosi érdekeltség jellegét és mértékét, valamint a jogi személyre vagy társulás jellegű jogi megállapodásra vonatkozó információkat.

(70) A tényleges tulajdonlás átláthatóságára vonatkozó keret akkor alkalmazható eredményesen, ha a gazdasági társaságoknak és más jogi személyeknek van ismeretük azokról a természetes személyekről, akik a tényleges tulajdonosaik. Ennélfogva az Unióban található valamennyi gazdasági társaságnak és más jogi személynek elégséges, pontos és naprakész információkat kell beszereznie és nyilvántartania a tényleges tulajdonosairól. Ezeket az információkat öt évig meg kell őrizni, és az információk megőrzéséért felelős személy kilétét be kell jelenteni kell a hatósági nyilvántartások részére. Ez a megőrzési idő megegyezik a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemmel kapcsolatos követelmények – például az ügyfél-átvilágítási intézkedések – alkalmazása során szerzett információk megőrzési idejével. Annak érdekében, hogy az információk – például az eltérések bejelentésére szolgáló mechanizmus keretében – egybevethetők és ellenőrizhetők legyenek, indokolt biztosítani a megőrzési idők összhangját.

(71) A gazdasági társaságoknak és más jogi személyeknek minden szükséges intézkedést meg kell tenniük tényleges tulajdonosaik azonosítása érdekében. Előfordulhatnak azonban olyan esetek, amikor nem azonosítható olyan természetes személy, aki valamely jogi személy végső tulajdonosa lenne vagy afelett végső irányítást gyakorolna. Ilyen kivételes esetekben, feltéve, hogy az azonosítás valamennyi eszköze kimerült, a vezető tisztségviselők bejelenthetők az ügyfél-átvilágítási folyamat során a tényleges tulajdonlásra vonatkozó információk kötelezett szolgáltatókkal való közlésekor, vagy az információk központi nyilvántartásba való benyújtásakor. A gazdasági társaságoknak és más jogi személyeknek nyilvántartást kell vezetniük a tényleges tulajdonosaik azonosítása érdekében tett intézkedésekről, különösen akkor, ha az említett végső eszközhöz folyamodnak, amit megfelelően indokolni és dokumentálni kell.

(72) Egyenlő versenyfeltételeket kell biztosítani a különböző jogi formák számára, továbbá el kell kerülni a bizalmi vagyonkezelési konstrukciókkal és a társulás jellegű jogi megállapodásokkal való visszaélést, amelyek gyakran összetett struktúrákba rétegződve teszik még átláthatatlanabbá a tényleges tulajdonosi viszonyokat. A valamely tagállamban szervezett kifejezett bizalmi vagyonkezelési konstrukció vagyonkezelőinek ezért felelősséget kell vállalniuk a bizalmi vagyonkezelési konstrukció tényleges tulajdonlására vonatkozó elégséges, pontos és naprakész információk megszerzéséért és nyilvántartásáért, valamint jogállásuk közléséért és ezen információk továbbításáért az ügyfél-átvilágítást végző kötelezett szolgáltatók részére. A konstrukció valamennyi más tényleges tulajdonosának segítenie kell a vagyonkezelőt az ilyen információk megszerzésében.

(73) Tekintettel egyes jogi személyek, például az alapítványok sajátos felépítésére, valamint arra, hogy biztosítani szükséges azok tényleges tulajdonlásának megfelelő átláthatóságát, a bizalmi vagyonkezelési konstrukciókhoz hasonló jogi személyekre és társulás jellegű jogi megállapodásokra a tényleges tulajdonlást illetően egyenértékű követelményeknek kell vonatkozniuk azokkal, amelyek a kifejezett bizalmi vagyonkezelési konstrukciókra vonatkoznak.

(74) A meghatalmazotti megállapodások lehetővé tehetik a tényleges tulajdonosok kilétének eltitkolását, mivel a meghatalmazott eljárhat egy jogi személy igazgatójaként vagy részvényeseként úgy, hogy meghatalmazója kilétét nem minden esetben fedik fel. Ezek a megállapodások átláthatatlanná tehetik a tényleges tulajdonlási és irányítási struktúrát, amennyiben a tényleges tulajdonosok nem kívánják felfedni kilétüket vagy a struktúrán belüli szerepüket. Ezért átláthatósági követelményeket kell bevezetni annak érdekében, hogy az ilyen megállapodásokkal ne lehessen visszaélni, és a bűnözők ne rejtőzhessenek a nevükben eljáró személyek mögé. A gazdasági társaságok vagy más jogi személyek részvényesi meghatalmazottainak és meghatalmazott igazgatóinak elegendő információt kell nyilvántartaniuk a meghatalmazójuk, továbbá annak valamennyi tényleges tulajdonosa kilétéről, és közölniük kell azok kilétét és jogállását a gazdasági társasággal vagy más jogi személlyel. Ügyfél-átvilágítási intézkedések végrehajtása során ugyanezeket az információkat a gazdasági társaságoknak vagy más jogi személyeknek is közölniük kell a kötelezett szolgáltatókkal.

(75) Csökkenteni kell az olyan külföldi gazdasági társaságok és társulás jellegű jogi megállapodások jelentette kockázatokat, amelyekkel annak érdekében élnek vissza, hogy pénzeszközöket vagy jövedelmeket irányítsanak az Unió pénzügyi rendszerébe. Mivel előfordulhat, hogy a harmadik országok tényleges tulajdonlásra vonatkozó előírásai nem elegendőek ahhoz, hogy a tényleges tulajdonlásra vonatkozó információk ugyanolyan mértékben átláthatók legyenek és ugyanúgy a kellő időben rendelkezésre álljanak, mint az Unióban, megfelelő eszközöket kell biztosítani a külföldi gazdasági társaságok vagy társulás jellegű jogi megállapodások tényleges tulajdonosainak egyedi körülmények közötti azonosítására. Ezért amennyiben az Unióban működnek úgy, hogy üzleti kapcsolatot létesítenek valamely uniós kötelezett szolgáltatóval, vagy ingatlant szereznek az Unióban, az Unión kívül bejegyzett jogi személyek és az Unión kívül szervezett kifejezett bizalmi vagyonkezelési konstrukciók vagy hasonló, társulás jellegű jogi megállapodások számára elő kell írni, hogy fedjék fel tényleges tulajdonosaik kilétét.

(76) A megfelelés ösztönzése és a tényleges tulajdonlás érdemi átláthatósága érdekében érvényesíteni szükséges a tényleges tulajdonlásra vonatkozó követelményeket. E célból a tagállamoknak szankciókat kell alkalmazniuk e követelmények megsértése esetén. Az említett szankcióknak hatékonyaknak, arányosaknak és visszatartó erejűeknek kell lenniük, és nem léphetik túl a megfelelés ösztönzéséhez szükséges mértéket. A tagállamok által bevezetett szankcióknak Unió-szerte egyenértékű elrettentő hatással kell bírniuk a tényleges tulajdonlásra vonatkozó követelmények megsértésének vonatkozásában.

(77) A gyanús ügyleteket és azok kísérletét, valamint a pénzmosásra és annak alapcselekményére vagy a terrorizmusfinanszírozásra vonatkozó más információkat be kell jelenteni a FIU-nak, amelynek egyetlen országos központként kell működnie a bejelentések fogadása és elemzése, valamint elemzési eredményeinek az illetékes hatóságokhoz történő továbbítása tekintetében. Minden gyanús ügyletet jelenteni kell az összeg nagyságától függetlenül, ideértve a megkísérelt, de végre nem hajtott

ügyleteket is. A bejelentett információk küszöbértéken alapuló információkat is tartalmazhatnak. A kötelezett szolgáltató, vagy annak alkalmazottja vagy igazgatója által a FIU felé jóhiszeműen teljesített információközlés nem járhat az információközlésre vonatkozó korlátozás megsértésével, és nem eredményezheti a kötelezett szolgáltató, annak igazgatója vagy alkalmazottja felelősségét.

(78) A gyanús ügyletek bejelentésére vonatkozó kötelezettségek tagállamok közötti eltérései súlyosbíthatják a határokon átnyúló jelenléttel vagy műveletekkel rendelkező kötelezett szolgáltatók által a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelem terén tapasztalt megfelelési nehézségeket. Ezenkívül a gyanús ügylet bejelentésének felépítése és tartalma hatással van a FIU elemzési képességére és az elvégzett elemzés jellegére, valamint a FIU-k együttműködési és információcserére való képességére is. Annak érdekében, hogy a kötelezett szolgáltatók könnyebben tehessenek eleget bejelentési kötelezettségeiknek, valamint hogy a FIU-k elemzési tevékenysége és együttműködése hatékonyabbá válhasson, az AMLA-nak szabályozási standardtervezeteket kell kidolgoznia, amelyek meghatározzák a gyanús ügyletek bejelentésére szolgáló, az egész EU-ban egységes alapként használandó közös mintadokumentumot.

(79) A FIU-k számára lehetővé kell tenni, hogy bármely kötelezett szolgáltatótól gyorsan megszerezhessék a feladataik ellátásához szükséges valamennyi információt. Az információhoz való akadálytalan és gyors hozzáférés meghatározó jelentőséggel bír a pénzmozgások megfelelő nyomon követésének, valamint az illegális hálózatok és pénzmozgások korai felderítésének biztosítása szempontjából. Annak szükségessége, hogy a FIU-k pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás gyanúja miatt kiegészítő információkat kérjenek a kötelezett szolgáltatóktól, alapulhat a FIU-nak tett, gyanús ügyletre vonatkozó előzetes bejelentésen, de alapulhat más tényezőkön, például a FIU saját elemzésén, az illetékes hatóságoktól származó hírszerzésen, vagy egy másik FIU birtokában lévő információn. A FIU-k számára ezért feladataik végzése során lehetővé kell tenni, hogy bármely kötelezett szolgáltatótól információt szerezhessenek, akár előzetes bejelentés hiányában is. A kötelezett szolgáltatóknak a lehető leghamarabb, de legkésőbb a megkereséstől számított öt napon belül reagálniuk kell a FIU információkérésére. Indokolt és sürgős esetekben a kötelezett szolgáltatónak képesnek kell lennie arra, hogy 24 órán belül reagáljon a FIU megkeresésére. Ez nem jelenti azt, hogy a FIU-k elemzéseik készítése során minden alapot nélkülöző módon információkat kérhetnek a kötelezett szolgáltatóktól, hanem csak olyan információkat kérhetnek, amelyek kellően meghatározott feltételeken alapulnak. Biztosítani kell továbbá, hogy a FIU-k egy másik uniós FIU kérése alapján is hozzájuthassanak az ilyen jellegű információkhoz és megoszthassák azokat a kérelmező FIU-val.

(80) A tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy bizonyos kötelezett szolgáltatók esetében megfelelő önszabályozó testületet jelöljenek ki, amelyet a FIU helyett első körben tájékoztatni kell. Az Emberi Jogok Európai Bíróságának ítélkezési gyakorlatával összhangban az első körben az önszabályozó testületnek történő jelentéstétel fontos biztosítékot jelent a jogászokra alkalmazandó bejelentési kötelezettségekkel kapcsolatos alapvető jogok védelmének fenntartása szempontjából. A tagállamoknak rendelkezniük kell a szakmai titoktartás, az információk bizalmas jellege és a magánélet védelme biztosításának módjáról, illetve az ehhez szükséges eszközökről.

(81) Amennyiben valamely tagállam úgy határoz, hogy ilyen önszabályozó testületet jelöl ki, engedélyezheti vagy előírhatja a testületnek, hogy az általuk képviselt személyektől kapott információt ne továbbítsa a FIU felé amennyiben az ilyen információt valamely

ügyfelük hozta tudomásukra vagy valamely ügyfelükről szerezték be az ügyfél jogi helyzetének megállapításakor vagy az ügyfélnek az igazságszolgáltatási eljárásban vagy azzal kapcsolatban történő védelme vagy képviseletének ellátása során, ideértve az eljárás megindítására vagy az attól való elállásra vonatkozó tanácsadást, attól függetlenül, hogy az ilyen információ kézhezvételére vagy megszerzésére ezen eljárás előtt, alatt vagy után kerül sor.

(82) A kötelezett szolgáltatók számára kivételes esetben lehetővé kell tenni, hogy az illetékes hatóságok értesítését megelőzően végrehajtsák a gyanús ügyleteket, ha a végrehajtás mellőzése lehetetlen, vagy valószínűleg akadályozná egy feltételezett pénzmosási vagy terrorizmusfinanszírozási művelet kedvezményezettjeinek felderítését. E kivétel azonban nem alkalmazható a tagállamok által vállalt azon nemzetközi kötelezettségekkel összefüggésben, hogy a terroristák, terrorista szervezetek vagy a terrorizmust finanszírozó személyek pénzeszközeit és vagyoni eszközeit az Egyesült Nemzetek Szervezete Biztonsági Tanácsa vonatkozó határozatainak megfelelően haladéktalanul befagyasszák.

(83) Annak érdekében, hogy az illetékes hatóságok befagyaszthassák és lefoglalhassák a pénzmosáshoz, annak alapcselekményéhez, vagy a terrorizmusfinanszírozáshoz potenciálisan kapcsolódó eszközöket, elengedhetetlen a gyanús ügyletek bejelentésével és a FIU-knak nyújtott egyéb releváns információkkal kapcsolatos titoktartás. A gyanús tranzakció nem utal büntetendő cselekményre. A gyanú bejelentésének nyilvánosságra kerülése ronthatja az ügyletben érintett személyek jó hírnevét, és veszélyeztetheti az elemzések és vizsgálatok elvégzését. A kötelezett szolgáltatók, valamint igazgatóik és alkalmazottaik nem tájékoztathatják sem az érintett ügyfelet, sem harmadik feleket arról, hogy – akár közvetlenül, akár az önszabályozó testületen keresztül – információkat közöltek, közölnek vagy fognak közölni a FIU-val, illetve arról, hogy pénzmosással vagy terrorizmusfinanszírozással kapcsolatos vizsgálat folyik, vagy arra kerülhet sor. A felfedés tilalma nem alkalmazandó különleges körülmények esetén, például az illetékes hatóságok és az önszabályozó testületek felé azok felügyeleti feladatainak ellátása során teljesített információközlésre, a bűnüldözési célú információközlésre, vagy az azonos csoporthoz tartozó kötelezett szolgáltatók közötti közlésekre.

(84) A bűnözők az illegális jövedelmeket a felderítésük elkerülése érdekében számos közvetítőn keresztül mozgatják. Ezért lehetővé kell tenni a kötelezett szolgáltatók számára az információcserét nemcsak a csoport tagjai között, hanem bizonyos esetekben – az adatvédelmi szabályok kellő figyelembevételével – a hitelintézetek és pénzügyi intézmények, valamint a hálózatban működő más jogi személyek között is.

(85) E rendelet alkalmazásában a személyes adatok kezelését az (EU) 2016/679 európai parlamenti és tanácsi rendelet[18] szabályozza. A pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelmet minden tagállam fontos közérdekként ismeri el.

(86) Alapvető fontosságú, hogy a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelmet célzó keretnek és a módosított FATF-ajánlásoknak az összehangolását az uniós jogszabályoknak – különösen az uniós adatvédelmi jog és az Alapjogi Chartában rögzített alapvető jogok védelme tekintetében – teljes mértékben megfelelve végezzék.

[18] Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/679 rendelete (2016. április 27.) a természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 95/46/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (általános adatvédelmi rendelet) (HL L 119., 2016.5.4., 1. o.).

A pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelmet célzó keret végrehajtásának egyes aspektusai adatok gyűjtését, elemzését, tárolását és megosztását foglalják magukban. A személyes adatok említett kezelését az alapvető jogok teljes mértékű tiszteletben tartása mellett, kizárólag az e rendeletben rögzített célokra indokolt engedélyezni, beleértve az ügyfél-átvilágítás végrehajtását, a folyamatos monitoringot, a szokatlan és gyanús ügyletek elemzését és bejelentését, valamely jogi személy vagy társulás jellegű jogi megállapodás tényleges tulajdonosának azonosítását, a kiemelt közszereplők azonosítását, továbbá az információk hitelintézetek és pénzügyi intézmények és egyéb kötelezett szolgáltatók általi megosztását. A kötelezett szolgáltatók a személyes adatok összegyűjtését és ezt követő kezelését szigorúan csak a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemmel kapcsolatos követelmények betartásához szükséges mértékig végezhetik el, és a személyes adatok nem kezelhetők tovább olyan módon, amely összeegyeztethetetlen az említett céllal. Szigorúan meg kell tiltani mindenekelőtt a személyes adatok kereskedelmi célból történő további kezelését.

(87) A felülvizsgált FATF által megfogalmazott ajánlások szerint az illetékes hatóságokkal való teljes körű együttműködés érdekében, továbbá annak érdekében, hogy a pénzmosásnak és a terrorizmus finanszírozásának a megelőzése, felderítése, illetve az ezekkel kapcsolatos nyomozás céljaira az illetékes hatóságok által benyújtott tájékoztatási kérelmeknek mielőbb eleget tudjanak tenni, a kötelezett szolgáltatóknak legalább öt éven át meg kell őrizniük az ügyfél-átvilágítási intézkedések keretében tudomásukra jutott, szükséges információkat, valamint az ügyletek adatait. Az eltérő módszerek alkalmazásának elkerülése, továbbá a személyes adatok védelmére és a jogbiztonságra vonatkozó előírások teljesítése érdekében a megőrzési időt az üzleti kapcsolat végét, illetve az alkalmi ügylet befejezését követő öt éves időtartamban kell meghatározni.

(88) Nyomozó és bűnüldöző hatóság említésekor az illetékes hatóság fogalmát úgy kell értelmezni, hogy az magában foglalja az Európai Ügyészség (EPPO) központi és decentralizált szintjét azon tagállamok tekintetében, amelyek részt vesznek az Európai Ügyészség létrehozására irányuló megerősített együttműködésben.

(89) Annak érdekében, hogy az e rendelet hatálybalépése és alkalmazása közötti időszakban biztosítható legyen a megfelelő és hatékony igazságszolgáltatás, továbbá hogy a rendeletet zökkenőmentesen együtt lehessen alkalmazni a tagállamok nemzeti eljárásjogával, a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás lehetséges eseteinek megelőzése, felderítése vagy az ezekkel kapcsolatos nyomozások céljából végzett, a tagállamokban a rendelet hatálybalépésekor folyamatban lévő jogi eljárásokat érintő információkat és dokumentumokat a hatálybalépés napjától számított öt éven át kell tárolni, mely időszak további öt évre meghosszabbítható.

(90) Az e rendelet alkalmazásában kezelt személyes adatokra vonatkozik az érintettnek az adathoz való hozzáférési joga. Az érintettnek a gyanús ügyletekhez kapcsolódó bejelentésekben foglalt bármely információkhoz való hozzáférése azonban súlyosan aláásná a pénzmosás, illetve a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelem hatékonyságát. Ezért az (EU) 2016/679 rendelet 23. cikkével összhangban indokolt lehet e jog alól kivételeket tenni vagy e jogot korlátozni. Az érintettnek jogában áll kérelmeznie, hogy az (EU) 2016/679 rendelet 51. cikkében említett valamely felügyeleti hatóság ellenőrizze az adatkezelés jogszerűségét, továbbá joga van az említett rendelet 79. cikkében említett jogorvoslathoz. A felügyeleti hatóság hivatalból is eljárhat. A hozzáférési jogot érintő korlátozások sérelme nélkül indokolt, hogy a felügyeleti hatóság tájékoztathassa az érintettet arról, hogy a felügyeleti hatóság

valamennyi szükséges ellenőrzést elvégezte, továbbá arról, hogy milyen eredménnyel zárult az adatkezelés jogszerűségének a vizsgálata.

(91) A kötelezett szolgáltatók más magánszereplők szolgáltatásait is igénybe vehetik. Helyénvaló azonban, hogy a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelmet célzó keret csak a kötelezett szolgáltatókra vonatkozzon, és azok teljes körű felelősséget vállaljanak a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemmel kapcsolatos követelményeknek való megfelelésért. A jogbiztonság garantálása és annak elkerülése érdekében, hogy egyes szolgáltatások szándékolatlanul e rendelet hatálya alá kerüljenek, egyértelművé kell tenni, hogy azok a személyek, akik vagy amelyek valamely kötelezett szolgáltató számára szerződés alapján kizárólag papíralapú dokumentumok elektronikus adatokká való átalakítását végzik, valamint azon személyek, akik vagy amelyek a hitelintézetek vagy pénzügyi intézmények számára a pénzeszközök továbbításával kapcsolatos üzenetküldő vagy egyéb támogató rendszert, illetve elszámolási és kiegyenlítési rendszert működtetnek, nem tartoznak e rendelet hatálya alá.

(92) A kötelezett szolgáltatóknak elégséges és pontos információkat kell beszerezniük és nyilvántartaniuk a jogi személyek tényleges tulajdonlásáról és irányításáról. A bemutatóra szóló részvényeknél a tulajdonjogot a bemutatóra szóló részvény okiratát birtokló személy gyakorolhatja, ami lehetővé teszi a tényleges tulajdonos névtelenségét. Annak érdekében, hogy az ilyen részvényekkel ne lehessen visszaélni pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás céljából, a társaságoknak – kivéve azokat, amelyek részvényeit szabályozott piacon jegyzik, vagy amelyek részvényeit közvetített értékpapírként bocsátják ki – minden meglévő bemutatóra szóló részvényt névre szóló részvényre kell váltaniuk. Ezenkívül csak a bemutatóra szóló, közvetített formájú opciós utalványok engedélyezhetők.

(93) A kriptoeszközöknél azok anonimitásából adódóan fennáll a bűncselekmény céljából elkövetett visszaélés kockázata. Az anonim kriptoeszköz-tárcák nem teszik lehetővé a kriptoeszköz-transzferek nyomonkövethetőségét, ugyanakkor megnehezítik az esetlegesen gyanút keltő ügyletsorozatok azonosítását vagy a megfelelő szintű ügyfél-átvilágítás alkalmazását. A pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemmel kapcsolatos követelmények kriptoeszközökre való eredményes alkalmazása érdekében meg kell tiltani a kriptoeszköz-szolgáltatók számára az anonim kriptoeszköz-tárcák rendelkezésre bocsátását és letétkezelését.

(94) A nagy összegű készpénzfizetések esetén igen magas a pénzmosásnak és a terrorizmus finanszírozásának a kockázata; amelyet nem csökkentett elégséges mértékben az a követelmény, hogy az árukereskedőknek a pénzmosás elleni küzdelemmel kapcsolatos szabályok hatálya alá kell tartozniuk, ha legalább 10 000 EUR összegű készpénzfizetést hajtanak végre vagy fogadnak. Ugyanakkor a tagállami megközelítések közötti különbségek aláásták az egyenlő versenyfeltételeket a belső piacon, ami hátrányosan érinti a szigorúbb kontrollmechanizmusokat alkalmazó tagállamokban működő vállalkozásokat. Ezért a nagy összegű készpénzfizetésekre vonatkozóan uniós szintű, 10 000 EUR összegű felső határt szükséges bevezetni. A tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy ennél alacsonyabb küszöbértékeket fogadjanak el, valamint hogy szigorítsák a meglévő rendelkezéseket.

(95) A Bizottságnak értékelnie kell a nagy összegű készpénzfizetésekre vonatkozó uniós szintű limit csökkentésének költségeit, előnyeit és hatásait, amelynek célja, hogy a vállalkozások számára egyenlőbb versenyfeltételeket teremtsen, és korlátozza a bűnözők lehetőségeit arra, hogy pénzmosásra használják fel a készpénzt. Az értékelés

során különösen azt kell vizsgálnia, hogy a készpénzfizetésekre vonatkozó uniós szintű, harmonizált limit szintjét milyen összegben lenne a legmegfelelőbb megállapítani, figyelembe véve a számos tagállamban a készpénzfizetésre vonatkozóan jelenleg érvényben lévő értékhatárokat, egy ilyen limit uniós szintű érvényesíthetőségét, valamint az euró törvényes fizetőeszköz státuszára gyakorolt hatását.

(96) A Bizottságnak értékelnie kell továbbá a tényleges tulajdonosok azonosítására vonatkozó küszöbérték olyan eseteket érintő csökkentésének költségeit, előnyeit és hatásait, amikor az irányítást tulajdonlás révén gyakorolják. Az értékelés során figyelembe kell vennie különösen az alacsonyabb küszöbértéket bevezető tagállamok vagy harmadik országok tapasztalataiból levont tanulságokat.

(97) A pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemmel kapcsolatos követelmények következetes alkalmazása érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés 290. cikkével összhangban az e rendeletet kiegészítő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el, amelyben meghatározza a kiemelt kockázatot jelentő harmadik országok, a megfelelési hiányosságokkal rendelkező harmadik országok és az Unió pénzügyi rendszerére veszélyt jelentő országok körét, harmonizált és arányos fokozott átvilágítási, adott esetben kockázatcsökkentő intézkedéseket ír elő, továbbá meghatározza azokat a szabályozástechnikai standardokat, amelyek rögzítik a csoportszintű politikákra, kontrollmechanizmusokra és eljárásokra vonatkozó minimumkövetelményeket, valamint azokat a feltételeket, amelyekkel a közös tulajdonosi körrel, irányítással vagy megfelelési kontrollmechanizmusokkal rendelkező struktúráknak csoportszintű politikákat, kontrollmechanizmusokat és eljárásokat kell alkalmazniuk, a csoportok számára olyan esetben előírt intézkedéseket, amikor harmadik országok joga szerint nem megengedett csoportszintű politikák, kontrollmechanizmusok és eljárások alkalmazása, valamint a felügyeleti intézkedéseket, az ügyfél-átvilágítás elvégzése tekintetében alacsonyabb küszöbértékek hatálya alá tartozó ágazatokat és ügyleteket, és az ügyfél-átvilágítás elvégzéséhez szükséges információkat. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munkája során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten is, és hogy e konzultációkra a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásnak[19] megfelelően kerüljön sor. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésében való egyenlő részvétel biztosítása érdekében az Európai Parlament és a Tanács a tagállamok szakértőivel egyidejűleg kap kézhez minden dokumentumot, és szakértőik rendszeresen részt vehetnek a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésével foglalkozó szakértői csoportjainak ülésein.

(98) E rendelet egységes alkalmazási feltételeinek biztosítása érdekében a Bizottságot végrehajtási hatáskörrel kell felruházni, amelyet gyakorolva azonosíthatja a tagállamok nemzeti joga által szabályozott, a kifejezett bizalmi vagyonkezelési konstrukciókhoz hasonló, társulás jellegű jogi megállapodásokat, továbbá végrehajtás-technikai standardokat fogadhat el a gyanús ügyletek bejelentéséhez használandó

[19] HL L 123., 2016.5.12., 1. o.

formátumot meghatározása céljából. Ezt a végrehajtási hatáskört a 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek[20] megfelelően kell gyakorolni.

(99) Ez a rendelet tiszteletben tartja az alapvető jogokat és szem előtt tartja az Alapjogi Charta által elismert elveket, különösen a magán- és a családi élet tiszteletben tartásához való jogot (a Charta 7. cikke), a személyes adatok védelméhez való jogot (a Charta 8. cikke) és a vállalkozás szabadságát (a Charta 16. cikke).

(100) A Charta mindennemű megkülönböztetést tiltó 21. cikkével összhangban az ügyfél-átvilágítással összefüggésben megkülönböztetés nélkül minden kötelezett szolgáltatónak kockázatértékelést kell végeznie.

(101) Az e rendelet végrehajtását értékelő jelentés elkészítésekor a Bizottságnak kellő figyelmet kell fordítania a Charta által elismert alapvető jogok és elvek tiszteletben tartására.

(102) Mivel e rendelet célkitűzését, nevezetesen az uniós pénzügyi rendszer pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási célból történő felhasználásának megakadályozását a tagállamok egyedül nem tudják kielégítően megvalósítani, és ezért az a fellépés terjedelme és hatása miatt uniós szinten jobban megvalósítható, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében meghatározott szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányossági elvnek megfelelően ez a rendelet nem lépi túl az e célok eléréséhez szükséges mértéket.

(103) Az (EU) 2018/1725 rendelet 42. cikkével összhangban sor került az európai adatvédelmi biztossal folytatandó konzultációra[, és a biztos …-án/-én véleményt nyilvánított[21]],

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

I. FEJEZET

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

1. szakasz

Tárgy és fogalommeghatározások

1. cikk

Tárgy

E rendelet szabályokat állapít meg az alábbiak terén:

a) a kötelezett szolgáltatók által a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás megelőzése érdekében alkalmazandó intézkedések;

b) a tényleges tulajdonlás átláthatóságára vonatkozó követelmények jogi személyek és társulás jellegű jogi megállapodások tekintetében;

c) a bemutatóra szóló instrumentumokkal való visszaélés korlátozására irányuló intézkedések.

2. cikk

[20] Az Európai Parlament és a Tanács 182/2011/EU rendelete (2011. február 16.) a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról (HL L 55., 2011.2.28., 13. o.).

[21] HL C […]., […], […]. o.

Fogalommeghatározások

E rendelet alkalmazásában:

1. „pénzmosás”: az (EU) 2018/1673 irányelv 3. cikkének (1) és (5) bekezdésében meghatározott magatartás, beleértve az ilyen magatartáshoz nyújtott bűnsegélyt és az arra való felbujtást vagy annak kísérletét is, függetlenül attól, hogy a legalizálni kívánt vagyont eredményező cselekményeket uniós tagállam vagy harmadik ország területén hajtották-e végre. Az ilyen magatartás tényállási elemeként megkívánt ismeretre, szándékra vagy célzatra az objektív ténybeli körülményekből lehet következtetni;

2. „terrorizmusfinanszírozás”: az (EU) 2017/541 irányelv 11. cikkében meghatározott magatartás, beleértve az ilyen magatartáshoz nyújtott bűnsegélyt és az arra való felbujtást vagy annak kísérletét is, függetlenül attól, hogy arra uniós tagállam vagy harmadik ország területén kerül-e sor. Az ilyen magatartás tényállási elemeként megkívánt ismeretre, szándékra vagy célzatra az objektív ténybeli körülményekből lehet következtetni;

3. „büntetendő cselekmény”: az (EU) 2018/1673 irányelv 2. cikkének (1) bekezdésében meghatározott büntetendő cselekmény, valamint az (EU) 2017/1371 irányelv 3. cikkének (2) bekezdésében meghatározott, az Unió pénzügyi érdekeit érintő csalás, az említett irányelv 4. cikkének (2) bekezdésében meghatározott passzív és aktív vesztegetés, valamint az említett irányelv 4. cikke (3) bekezdésének második albekezdésében meghatározott hűtlen kezelés;

4. „vagyon”: az (EU) 2018/1673 irányelv 2. cikkének (2) bekezdésében meghatározott vagyon;

5. „hitelintézet”: az 575/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet[22] 4. cikke (1) bekezdésének 1. pontjában meghatározott hitelintézet, ideértve annak az említett rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 17. pontjában meghatározott, az Unióban található fióktelepeit, függetlenül attól, hogy központi irodájuk az Unión belül vagy harmadik országban található-e;

6. „pénzügyi intézmény”:

   a) a hitelintézettől és a befektetési vállalkozástól eltérő vállalkozás, amely a 2013/36/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv[23] I. mellékletének 2–12., 14. és 15. pontjában felsorolt egy vagy több tevékenységet végez, beleértve a pénzváltó irodák (bureaux de change) tevékenységeit is, vagy amelynek fő tevékenysége tulajdoni részesedések megszerzése, ideértve a pénzügyi holdingtársaságokat és a vegyes pénzügyi holdingtársaságokat is;

   b) a 2009/138/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv[24] 13. cikkének 1. pontjában meghatározott biztosító, amennyiben az említett irányelv hatálya alá

---

22 Az Európai Parlament és a Tanács 575/2013/EU rendelete (2013. június 26.) a hitelintézetekre és befektetési vállalkozásokra vonatkozó prudenciális követelményekről és a 648/2012/EU rendelet módosításáról (HL L 176., 2013.6.27., 1. o.).

23 Az Európai Parlament és a Tanács 2013/36/EU irányelve (2013. június 26.) a hitelintézetek tevékenységéhez való hozzáférésről és a hitelintézetek és befektetési vállalkozások prudenciális felügyeletéről, a 2002/87/EK irányelv módosításáról, a 2006/48/EK és a 2006/49/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 176., 2013.6.27., 338. o.).

24 Az Európai Parlament és a Tanács 2009/138/EK irányelve (2009. november 25.) a biztosítási és viszontbiztosítási üzleti tevékenység megkezdéséről és gyakorlásáról (Szolvencia II) (HL L 335., 2009.12.17., 1. o.).

tartozó életbiztosítási vagy egyéb, befektetéshez kapcsolódó biztosítási tevékenységeket folytat, beleértve a 2009/138/EK irányelv 212. cikke (1) bekezdésének f) és g) pontjában meghatározott biztosítói holdingtársaságokat és vegyes tevékenységű biztosítói holdingtársaságokat;

c) az (EU) 2016/97 európai parlamenti és tanácsi irányelv[25] 2. cikke (1) bekezdésének 3. pontjában meghatározott biztosításközvetítő, amennyiben életbiztosítási és egyéb, befektetéshez kapcsolódó szolgáltatásokkal összefüggésben jár el;

d) a 2014/65/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv[26] 4. cikke (1) bekezdésének 1. pontjában meghatározott befektetési vállalkozás;

e) kollektív befektetési forma, különösen:

i. a 2009/65/EK irányelv 1. cikkének (2) bekezdésében meghatározott, átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozás és annak az említett irányelv 2. cikke (1) bekezdésének b) pontjában meghatározott alapkezelő társasága, vagy az említett irányelvnek megfelelően engedélyezett olyan befektetési társaság, amely nem jelölt ki alapkezelő társaságot, és amely ÁÉKBV befektetési jegyeit kínálja vásárlásra az Unióban;

ii. a 2011/61/EU irányelv 4. cikke (1) bekezdésének a) pontjában meghatározott alternatív befektetési alap és annak az említett irányelv 4. cikke (1) bekezdésének b) pontjában meghatározott olyan alternatívbefektetésialap-kezelője, amely az említett irányelv 2. cikkében meghatározott alkalmazási körbe tartozik;

f) az a)–e) pontokban meghatározott pénzügyi intézményeknek az Unióban található fióktelepei, függetlenül attól, hogy a központi irodájuk valamely tagállamban vagy harmadik országban található-e;

7. „bizalmi vagyonkezelési tevékenységet végző, illetve társasági szolgáltató”: bármely olyan természetes vagy jogi személy, aki vagy amely harmadik személyek részére bármely következő szolgáltatást üzletszerűen nyújtja:

a) társaságok vagy más jogi személyek alapítása;

b) társaság igazgatójaként vagy ügyvezetőjeként, személyegyesítő társaságban tagként vagy más jogi személyek esetében hasonló tisztségben folytatott tevékenység, vagy annak megszervezése, hogy más személy ilyen tevékenységet végezzen;

c) székhely, üzleti cím, levelezési vagy igazgatási cím, továbbá bármely más kapcsolódó szolgáltatás nyújtása társaság, személyegyesítő társaság vagy más jogi személy, illetve társulás jellegű jogi megállapodás részére;

d) kifejezett bizalmi vagyonkezelés vagy hasonló, társulás jellegű jogi megállapodás keretében vagyonkezelőként végzett tevékenység vagy azzal egyenértékű feladat ellátása, vagy annak megszervezése, hogy más személy ilyen tevékenységet végezzen;

---

[25] Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/97 irányelve (2016. január 20.) a biztosítási értékesítésről (átdolgozás) (HL L 26., 2016.2.2., 19. o.).

[26] Az Európai Parlament és a Tanács 2014/65/EU irányelve (2014. május 15.) a pénzügyi eszközök piacairól, valamint a 2002/92/EK irányelv és a 2011/61/EU irányelv módosításáról (átdolgozás) (HL L 173., 2014.6.12., 349. o.).

e) más személy részvényesi meghatalmazottjaként végzett tevékenység vagy annak megszervezése, hogy más személy ilyen tevékenységet végezzen;

8. „szerencsejáték szervezése”: olyan szolgáltatás, amely vagyoni értékkel bíró téttel játszott szerencsejátékot foglal magában, ideértve azokat is, amelyek esetében a készség is szerepet játszik, így a lottó- és kaszinójátékokat, a kártyajátékokat és a fogadást, mely szolgáltatások nyújtása valamely fizikai létesítményben, vagy bármely más távoli hozzáférést biztosító eszköz útján, például elektronikus módon, vagy más kommunikációs módszerrel és a szolgáltatás igénybe vevőjének egyedi kérésére történik;

9. „jelzálog-hitelező”: a 2014/17/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv[27] 4. cikkének 2. pontjában meghatározott hitelező;

10. „jelzáloghitel-közvetítő”: a 2014/17/EU irányelv 4. cikkének 5. pontjában meghatározott hitelközvetítő;

11. „fogyasztói hitelező”: a 2008/48/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv[28] 3. cikkének b) pontjában meghatározott hitelező;

12. „fogyasztóihitel-közvetítő”: a 2008/48/EK irányelv 3. cikkének f) pontjában meghatározott hitelközvetítő;

13. „kriptoeszköz”: az [hivatkozás helye: javaslat a kriptoeszközök piacairól és az (EU) 2019/1937 irányelv módosításáról szóló rendeletre – COM(2020) 593 final] rendelet 3. cikke (1) bekezdésének 2. pontjában meghatározott kriptoeszköz, kivéve, ha az említett rendelet 2. cikkének (2) bekezdésében felsorolt kategóriákba tartozik, vagy más módon nem minősül pénzeszköznek;

14. „kriptoeszköz-szolgáltató”: az *[hivatkozás helye: javaslat a kriptoeszközök piacairól és az (EU) 2019/1937 irányelv módosításáról szóló rendeletre – COM(2020) 593 final]* rendelet 3. cikke (1) bekezdésének 8. pontjában meghatározott kriptoeszköz-szolgáltató, amennyiben az említett rendelet 3. cikke (1) bekezdésének 9. pontjában meghatározott egy vagy több kriptoeszköz-szolgáltatást végez;

15. „elektronikus pénz”: a 2009/110/EK irányelv[29] 2. cikkének 2. pontjában meghatározott elektronikus pénz, kivéve az ugyanazon irányelv 1. cikkének (4) és (5) bekezdésében említett monetáris értéket;

16. „üzleti kapcsolat”: olyan üzleti, szakmai vagy kereskedelmi kapcsolat, amely a kötelezett szolgáltató szakmai tevékenységéhez kapcsolódik, és amely a kapcsolat létesítésekor tartósnak mutatkozik, ideértve azt a kapcsolatot is, amelyben a kötelezett szolgáltató arra kap megbízást, hogy társaságot vagy bizalmi vagyonkezelési konstrukciót hozzon létre ügyfele számára, függetlenül attól, hogy a társaság vagy a bizalmi vagyonkezelési konstrukció létrehozása-e az egyetlen olyan ügylet, amelyet az ügyfél számára hajt végre;

---

27 Az Európai Parlament és a Tanács 2014/17/EU irányelve (2014. február 4.) a lakóingatlanokhoz kapcsolódó fogyasztói hitelmegállapodásokról, valamint a 2008/48/EK és a 2013/36/EU irányelv és az 1093/2010/EU rendelet módosításáról EGT-vonatkozású szöveg (HL L 60., 2014.2.28., 34. o.).

28 Az Európai Parlament és a Tanács 2008/48/EK irányelve (2008. április 23.) a fogyasztói hitelmegállapodásokról és a 87/102/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 133., 2008.5.22., 66. o.).

29 Az Európai Parlament és a Tanács 2009/110/EK irányelve (2009. szeptember 16.) az elektronikuspénz-kibocsátó intézmények tevékenységének megkezdéséről, folytatásáról és prudenciális felügyeletéről, a 2005/60/EK és a 2006/48/EK irányelv módosításáról, valamint a 2000/46/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 267., 2009.10.10., 7. o.).

17. „ügyletsorozat”: meghatározott időtartamon belül végzett két vagy több ügylet, amelyek indítási vagy rendeltetési helye azonos vagy hasonló;

18. „harmadik ország”: olyan joghatóság, független állam vagy autonóm terület, amely nem része az Európai Uniónak, de rendelkezik a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemre vonatkozó saját jogszabályokkal vagy végrehajtási rendszerrel;

19. „levelező banki kapcsolat”:

    a) banki szolgáltatások egy hitelintézet mint a levelező bank általi biztosítása egy másik hitelintézet mint válaszadó bank részére, beleértve többek között a folyó- és forrást jelentő egyéb számlák vezetését és egyéb szolgáltatásokat, mint például készpénzkezelés, nemzetközi pénzátutalás, csekkelszámolás, az ügyfél saját ügyleteinek közvetlenül, a hitelintézet nevében történő lebonyolítására szolgáló („payable through”) számlák nyújtása és a devizaszolgáltatások;

    b) kapcsolat egyes hitelintézetek között, egyes pénzügyi intézmények között, illetve hitelintézetek és pénzügyi intézmények között, beleértve, amikor hasonló szolgáltatást nyújt egy levelező intézet egy válaszadó intézetnek, továbbá beleértve az értékpapírügyletek és pénzátutalások céljára kialakított kapcsolatokat is;

20. „fiktív bank”: hitelintézet vagy pénzügyi intézmény, illetve hitelintézet vagy pénzügyi intézmény által folytatott tevékenységekkel megegyező tevékenységeket folytató intézmény vagy intézet, amelyet olyan államban jegyeztek be, amelyben nem rendelkezik érdemi ügyvitelt és vezetést magában foglaló fizikai jelenléttel, továbbá nincs kapcsolatban valamely szabályozott pénzügyi csoporttal;

21. „jogalany-azonosító”: az ISO 17442 szabvány szerinti, valamely jogalanyhoz hozzárendelt egyedi alfanumerikus hivatkozási kód;

22. „tényleges tulajdonos”: olyan természetes személy, aki egy jogi személy, kifejezett bizalmi vagyonkezelési konstrukció vagy hasonló, társulás jellegű jogi megállapodás végső tulajdonosa, vagy aki ezek valamelyike felett végső irányítást gyakorol, valamint az olyan természetes személy, akinek a nevében vagy javára egy ügyletet vagy tevékenységet végrehajtanak;

23. „társulás jellegű jogi megállapodás”: kifejezett bizalmi vagyonkezelési konstrukció vagy olyan megállapodás, amely a kifejezett bizalmi vagyonkezeléshez hasonló struktúrával vagy funkcióval rendelkezik, többek között a *fiducie*, valamint a *Treuhand* és a *fideicomiso* egyes típusai;

24. „meghatalmazotti megállapodás”: a meghatalmazott és a meghatalmazó közötti szerződés vagy a szerződéssel azonos jogi kötőerővel bíró hivatalos megállapodás, amelyben a meghatalmazó olyan jogi személy vagy természetes személy, amely vagy aki utasítja a meghatalmazottat, hogy meghatározott minőségben – többek között igazgatóként vagy részvényesként – járjon el a nevében, a meghatalmazott pedig az a jogi személy vagy természetes személy, amelyet vagy akit a meghatalmazó a nevében való eljárásra utasít;

25. „kiemelt közszereplő”: olyan természetes személy, aki az alábbi fontos közhivatalok valamelyikét tölti vagy töltötte be:

    a) valamely tagállamban:

i. államfő, kormányfő, miniszter, miniszterhelyettes vagy államtitkár;

ii. országgyűlési képviselő vagy hasonló jogalkotó szerv tagja;

iii. a politikai párt irányító szervének tagja;

iv. legfelsőbb bíróság, alkotmánybíróság vagy olyan magas rangú bírói testület tagja, amelynek a döntései ellen – kivételes körülményektől eltekintve – fellebbezésnek nincs helye;

v. számvevőszék vagy központi bank igazgatósági tagja;

vi. nagykövet, ügyvivő, fegyveres erők magas rangú tisztviselője;

vii. állami tulajdonú vállalat igazgatási, irányító vagy felügyelő testületének tagja;

b) nemzetközi szervezetben:

i. a legmagasabb rangú tisztviselő, annak helyettese, vezetőtestületi tagja vagy ezzel egyenértékű hivatalt betöltő személy;

ii. valamely tagállam vagy az Unió képviselője;

c) uniós szinten:

i. az uniós intézmények és szervek szintjén az a) pont i., ii., iv., v. és vi. alpontjában felsoroltakkal egyenértékű hivatalt betöltő személy;

d) harmadik országban:

i. az a) pontban felsoroltakkal egyenértékű hivatalt betöltő személy;

26. „családtag”:

a) a házastárs, vagy a bejegyzett élettársi kapcsolatban élő vagy hasonló megállapodás hatálya alá tartozó személy;

b) a gyermek, valamint a gyermek házastársa vagy a gyermekkel bejegyzett élettársi kapcsolatban élő vagy hasonló megállapodás hatálya alá tartozó személy;

c) a szülő;

27. „közeli kapcsolatban álló személyek”:

a) azon természetes személyek, akikről tudott, hogy a kiemelt közszereplővel közösen valamely jogi személy vagy társulás jellegű jogi megállapodás tényleges tulajdonosai vagy vele szoros üzleti kapcsolatban állnak;

b) azon természetes személyek, akik egyedüli tényleges tulajdonosai egy olyan jogi személynek vagy társulás jellegű jogi megállapodásnak, amelyről tudott, hogy valójában a kiemelt közszereplő javára hozták létre;

28. „felső vezetés”: az igazgatótanács – ha nincs, az annak megfelelő irányító szerv – ügyvezető tagjain kívül az olyan tisztviselők vagy alkalmazottak, akik elegendő ismerettel rendelkeznek az intézmény pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázatoknak való kitettségéről, valamint megfelelő vezetői hatáskörrel rendelkezne ahhoz, hogy a kockázati kitettséget befolyásoló döntéseket hozzanak;

29. „csoport”: anyavállalatból, annak leányvállalataiból, továbbá olyan vállalkozásokból álló vállalkozáscsoport, amelyben az anyavállalat vagy leányvállalatai részesedéssel

rendelkeznek, valamint a 2013/34/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv[30] 22. cikke szerint egymással kapcsolatban álló vállalkozások;

30. „készpénz”: az (EU) 2018/1672 európai parlamenti és tanácsi rendelet[31] 2. cikke (1) bekezdésének c)–f) pontjában meghatározott valuta, bemutatóra szóló átruházható értékpapírok, könnyen készpénzzé tehető értékhordozóként használt áruk és feltöltőkártyák;

31. „illetékes hatóság”:

a) pénzügyi információs egység;

b) a 33. pontban meghatározott felügyeleti hatóság;

c) olyan hatóság, amely pénzmosással, annak alapcselekményeivel vagy a terrorizmusfinanszírozással kapcsolatos vizsgálatot vagy bűnüldözési tevékenységet folytat, vagy amelynek feladata a bűncselekményből származó vagyoni eszközök felkutatása, lefoglalása vagy befagyasztása és elkobzása;

d) a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása elleni küzdelem tekintetében kijelölt hatáskörrel rendelkező hatóság;

32. „felügyelet”: az annak biztosításával megbízott szerv, hogy a kötelezett szolgáltatók teljesítsék az e rendeletben foglalt követelményeket, ideértve a Pénzmosás és a Terrorizmusfinanszírozás Elleni Küzdelem Hatóságát (AMLA) is az *[hivatkozás helye: a Pénzmosás Elleni Hatóság létrehozására irányuló javaslat – COM(2021) 421 final]* rendelet 5. cikkének (2) bekezdésében rábízott feladatok ellátása során;

33. „felügyeleti hatóság”: közjogi szervnek minősülő felügyelet, vagy az *[hivatkozás helye: a hatodik pénzmosási irányelvre irányuló javaslat – COM(2021) 423 final]* irányelv 29. cikke szerinti felügyeleti feladataik ellátása során az önszabályozó testületeket felvigyázó hatóság;

34. „önszabályozó testület”: olyan testület, amely egy bizonyos szakma gyakorlóit képviseli és részt vesz a szabályozásukban, egyes felügyeleti és monitoringfunkciók ellátásában, valamint a rájuk vonatkozó szabályok betartatásában;

35. „célzott pénzügyi szankciók”: az Európai Unióról szóló szerződés 29. cikke alapján elfogadott tanácsi határozatoknak és az Európai Unió működéséről szóló szerződés 215. cikke alapján elfogadott tanácsi rendeleteknek megfelelően a vagyoni eszközök befagyasztása, valamint a pénzeszközöknek vagy egyéb eszközöknek a jegyzékbe vett személyek és szervezetek javára történő közvetlen vagy közvetett rendelkezésre bocsátására vonatkozó tilalmak;

36. „proliferációfinanszírozással kapcsolatos célzott pénzügyi szankciók”: a (35) pontban említett célzott pénzügyi szankciók közül azok, amelyeket a (KKBP) 2016/849 tanácsi határozat és a 2010/413/KKBP tanácsi határozat, valamint az (EU) 2017/1509 tanácsi rendelet és a 267/2012/EU tanácsi rendelet alapján szabnak ki.

2. szakasz

---

30 Az Európai Parlament és a Tanács 2013/34/EU irányelve (2013. június 26.) a meghatározott típusú vállalkozások éves pénzügyi kimutatásairól, összevont (konszolidált) éves pénzügyi kimutatásairól és a kapcsolódó beszámolókról, a 2006/43/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv módosításáról, valamint a 78/660/EGK és a 83/349/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 182., 2013.6.29., 1. o.).

31 Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/1672 rendelete (2018. október 23.) az Unió területére belépő, illetve az Unió területét elhagyó készpénz ellenőrzéséről és az 1889/2005/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 284., 2018.11.12., 6. o.).

Hatály

3. cikk

Kötelezett szolgáltatók

E rendelet alkalmazásában a következő jogalanyok tekintendők kötelezett szolgáltatóknak:

1. a hitelintézetek;

2. a pénzügyi intézmények;

3. a szakmai tevékenységük gyakorlása keretében eljáró alábbi természetes vagy jogi személyek:

   a) könyvvizsgálók, külső könyvelők és adótanácsadók, valamint bármely más személy, aki fő üzleti vagy szakmai tevékenységként közvetlenül vagy vele kapcsolatban álló más személy révén anyagi támogatást, segítséget vagy tanácsot nyújt adóügyi kérdésekben;

   b) közjegyzők és a jogi hivatások más független képviselői, amennyiben azok akár az ügyfelük nevében és javára bármilyen pénzügyi vagy ingatlanügyletben eljárnak, akár ügyfelüknek az alábbiak bármelyikére vonatkozó ügyletek tervezésében vagy végrehajtásában nyújtanak segítséget:

   i. ingatlanvagyon vagy üzleti részesedés adásvétele;

   ii. az ügyfél pénzének, értékpapírjainak vagy más vagyoni eszközeinek kezelése;

   iii. bank-, takarék- vagy értékpapírszámlák megnyitása vagy kezelése;

   iv. társaságok létesítéséhez, működtetéséhez vagy vezetéséhez szükséges vagyoni hozzájárulások megszervezése;

   v. bizalmi vagyonkezelési konstrukciók, társaságok, alapítványok vagy hasonló konstrukciók létesítése, működtetése vagy vezetése;

   c) bizalmi vagyonkezelési tevékenységet végző, illetve társasági szolgáltatók;

   d) ingatlanügynökök, ideértve az ingatlanok bérbeadásában közvetítőként eljáró ügynököket is olyan ügyletek vonatkozásában, amelyek esetén a havi bérleti díj eléri vagy meghaladja a 10 000 EUR-t vagy azzal egyenértékű, hazai pénznemben kifejezett összeget;

   e) nemesfémekkel és drágakövekkel kereskedő személyek;

   f) szerencsejáték-szervezők;

   g) kriptoeszköz-szolgáltatók;

   h) az (EU) 2020/1503 rendeletben szabályozottaktól eltérő közösségi finanszírozási szolgáltatók;

   i) műalkotások kereskedelmével vagy közvetítésével foglalkozó személyek, ideértve azokat az eseteket is, amikor ezt művészeti galériák és aukciósházak végzik, olyan ügyletek vagy ügyletsorozatok vonatkozásában, amelyek értéke eléri vagy meghaladja a 10 000 EUR-t vagy azzal egyenértékű, hazai pénznemben kifejezett összeget;

   j) műalkotások tárolásával, kereskedelmével vagy közvetítésével vámszabad területen vagy vámraktárban foglalkozó személyek olyan ügyletek vagy

ügyletsorozatok vonatkozásában, amelyek értéke eléri vagy meghaladja a 10 000 EUR-t vagy azzal egyenértékű, hazai pénznemben kifejezett összeget;

k) jelzálog- és fogyasztói hitelt nyújtó hitelezők a 2. cikk 5. pontjában meghatározott hitelintézetek és a 2. cikk 6. pontjában meghatározott pénzügyi intézmények kivételével, valamint a jelzálog- és fogyasztói hitelt közvetítők;

l) befektetői migrációt segítő gazdasági szereplők, amelyek engedéllyel rendelkeznek arra, hogy képviseleti vagy közvetítői szolgáltatásokat nyújtanak olyan harmadik országbeli állampolgároknak, akik befektetés – tőketranszfer, ingatlanvásárlás vagy -bérlés, államkötvénybe való befektetés, gazdasági társaságokba való befektetés, adományozás, alapítvány, a közjót szolgáló tevékenység, vagy az állami költségvetéshez való hozzájárulás – fejében tartózkodási jogot kívánnak szerezni valamely tagállamban.

4. cikk

Egyes szerencsejáték-szervezőkre vonatkozó mentességek

(1) A tagállamok határozhatnak úgy, hogy a játékkaszinók kivételével a szerencsejáték-szervezőket részben vagy egészben mentesítik az e rendeletben előírt követelmények alól az alapján, hogy e szolgáltatások jellege, illetve adott esetben nagyságrendje bizonyítottan alacsony kockázatot jelent.

(2) Az (1) bekezdés alkalmazásában a tagállamok elvégzik a szerencsejáték-szolgáltatások kockázatértékelését, amely kiterjed az alábbiakra:

a) a szerencsejáték-szolgáltatások sebezhetősége a pénzmosással és terrorizmusfinanszírozással szemben, valamint az azt mérséklő tényezők;

b) az ügyletek méretéhez és az alkalmazott fizetési módokhoz kapcsolódó kockázatok;

c) az a földrajzi terület, ahol a szerencsejáték-szolgáltatást szervezik.

A kockázatértékelés során a tagállamok figyelembe veszik a Bizottság által az *[hivatkozás helye: a hatodik pénzmosási irányelvre irányuló javaslat – COM(2021) 423 final]* irányelv 7. cikke alapján elkészített kockázatértékelés megállapításait.

(3) A tagállamok kockázatalapú monitoringtevékenységeket alakítanak ki, vagy más megfelelő intézkedéseket tesznek annak érdekében, hogy az e cikk alapján adott mentességekkel ne lehessen visszaélni.

5. cikk

Egyes pénzügyi tevékenységekre vonatkozó mentességek

(1) Az (EU) 2015/2366 irányelv 4. cikkének 22. pontjában meghatározott készpénzátutalási tevékenységet folytató személyek kivételével a 2013/36/EU irányelv I. mellékletének 2–12., 14. és 15. pontjában felsorolt pénzügyi tevékenységgel csak alkalomszerűen vagy nagyon korlátozott mértékben foglalkozó természetes vagy jogi személyeket, akik vagy amelyek esetében alacsony a pénzmosásnak vagy a terrorizmus finanszírozásának a kockázata, a tagállamok mentesíthetik az e rendeletben meghatározott követelmények alól, amennyiben valamennyi következő feltétel teljesül:

a) a pénzügyi tevékenység abszolút értelemben korlátozott;

b) a pénzügyi tevékenység ügyletenként korlátozott;

c) nem a pénzügyi tevékenység az említett személyek főtevékenysége;

d) a pénzügyi tevékenység kiegészíti az említett személyek főtevékenységét és közvetlenül kapcsolódik ahhoz;

e) az említett személyek főtevékenysége nem a (3) bekezdés 3. pontjának a)–d) vagy f) pontjában említett tevékenység;

f) a pénzügyi tevékenységet csak az említett személyek főtevékenysége ügyfeleinek nyújtják és nem általában a nyilvánosságnak ajánlják.

(2) Az (1) bekezdés a) pontjának alkalmazásában a tagállamok előírják, hogy a pénzügyi tevékenység teljes forgalma nem haladhat meg egy bizonyos küszöbértéket, amely megfelelően alacsony. E küszöbértéket nemzeti szinten kell meghatározni, és a pénzügyi tevékenység típusától függően változik.

(3) Az (1) bekezdés b) pontjának alkalmazásában a tagállamok ügyfelenként és egyedi ügyletenként maximális küszöbértéket alkalmaznak, attól függetlenül, hogy az ügyletre egyetlen műveletben vagy összetartozónak tűnő ügyletek sorozata keretében kerül sor. A maximális küszöbértéket a pénzügyi tevékenység típusától függően, nemzeti szinten kell meghatározni. A maximális küszöbértéknek kellően alacsonynak kell lennie annak biztosítása érdekében, hogy a kérdéses ügylettípusok pénzmosás, illetve terrorizmusfinanszírozás céljára gyakorlati szempontból ne legyenek alkalmasak, illetve hatékonyak, és nem haladhatja meg az 1 000 EUR-t vagy azzal egyenértékű, hazai pénznemben kifejezett összeget.

(4) Az (1) bekezdés c) pontjának alkalmazásában a tagállamok előírják, hogy a pénzügyi tevékenység forgalma nem haladhatja meg az érintett természetes vagy jogi személy teljes forgalmának 5 %-át.

(5) A pénzmosás vagy a terrorizmusfinanszírozás kockázatának e cikk alkalmazásában történő értékelése során a tagállamok különös figyelmet fordítanak valamennyi olyan pénzügyi tevékenységre, amely esetében – jellegénél fogva – különösen valószínűnek tartják, hogy pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás céljából felhasználják vagy visszaélnek vele.

(6) A tagállamok kockázatalapú monitoringtevékenységeket alakítanak ki, vagy más megfelelő intézkedéseket tesznek annak érdekében, hogy az e cikk alapján adott mentességekkel ne lehessen visszaélni.

6. cikk

A mentességek előzetes bejelentése

(1) A tagállamok haladéktalanul bejelentenek a Bizottságnak minden olyan mentességet, amelyet a 4. és 5. cikkel összhangban kívánnak megadni. A bejelentésnek tartalmaznia kell a mentességre vonatkozó kockázatértékelésen alapuló indokolást.

(2) A Bizottság a (2) bekezdésben említett bejelentéstől számított két hónapon belül meghozza a következő intézkedések egyikét:

a) megerősíti, hogy a mentesség megadható;

b) indokolással ellátott határozatban megállapítja, hogy a mentesség nem adható meg.

(3) A (2) bekezdés a) pontja szerinti bizottsági határozat kézhezvételét követően a tagállamok elfogadhatják a mentességet megadó határozatot. A határozatnak tartalmaznia kell az annak alapjául szolgáló indokokat. A tagállamok rendszeresen, valamint az *[hivatkozás helye: a hatodik pénzmosási irányelvre irányuló javaslat – COM(2021) 423 final]* irányelv 8. cikke szerinti nemzeti kockázatértékelés aktualizálásakor minden esetben felülvizsgálják az ilyen határozatokat.

(4) A tagállamok *[3 hónappal e rendelet alkalmazásának kezdőnapját követően]*-ig bejelentik a Bizottságnak azokat az (EU) 2015/849 irányelv 2. cikkének (2) és (3) bekezdése alapján megadott mentességeket, amelyek e rendelet alkalmazásának időpontjában érvényben vannak.

(5) A Bizottság minden évben közzéteszi az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* az e cikk alapján megadott mentességek jegyzékét.

II. FEJEZET

A KÖTELEZETT SZOLGÁLTATÓK BELSŐ SZABÁLYZATAI, KONTROLLJAI ÉS ELJÁRÁSAI

1. SZAKASZ

Belső eljárások, kockázatértékelés és személyzet

7. cikk

A belső politikák, kontrollmechanizmusok és eljárások hatálya

(1) A kötelezett szolgáltatók politikákkal, kontrollmechanizmusokkal és eljárásokkal rendelkeznek az e rendeletnek való megfelelés és különösen az alábbiak érdekében:

a) az uniós és tagállami szinten, valamint a kötelezett szolgáltatók szintjén megállapított pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázatok csökkentése és hatékony kezelése;

b) a célzott pénzügyi szankciók alkalmazásának kötelezettsége mellett a proliferációfinanszírozással kapcsolatos célzott pénzügyi szankciók végre nem hajtása és kijátszása kockázatának csökkentése és kezelése.

Az említett politikák, kontrollmechanizmusok és eljárások arányosak a kötelezett szolgáltató jellegével és méretével.

(2) Az (1) bekezdésben említett politikák, kontrollmechanizmusok és eljárások közé tartoznak a következők:

a) belső politikák, kontrollmechanizmusok és eljárások kidolgozása, beleértve a kockázatkezelési gyakorlatokat, az ügyfél-átvilágítást, a bejelentést, a harmadik felek igénybevételét és a nyilvántartások vezetését, az ilyen politikáknak, kontrollmechanizmusoknak és eljárásoknak való megfelelés nyomon követését és kezelését, valamint a személyes adatok 55. cikk szerinti kezelésére vonatkozó politikákat;

b) az olyan üzleti kapcsolatok vagy alkalmi ügyletek azonosítására, vizsgálatára és kezelésére vonatkozó politikák, kontrollmechanizmusok és eljárások, amelyek magasabb vagy alacsonyabb pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázatot jelentenek;

c) független ellenőrzési funkció, amelynek célja az a) pontban említett belső politikák, kontrollmechanizmusok és eljárások tesztelése;

d) a személyzet felvétele és egyes feladatokhoz és funkciókhoz való hozzárendelése, valamint a közvetítők és a forgalmazók kijelölése során az ellátandó feladatokhoz és funkciókhoz kapcsolódó kockázatokkal arányosan e személyek jó hírnevének ellenőrzése;

e) a kötelezett szolgáltató belső politikáinak, kontrollmechanizmusainak és eljárásainak belső kommunikációja a szolgáltató közvetítőire és forgalmazóira is kiterjedően;

f) az alkalmazottak és adott esetben a közvetítők és forgalmazók képzésére vonatkozó politika a kötelezett szolgáltatónál az e rendelet követelményeinek való megfelelés érdekében bevezetett intézkedések tekintetében.

Az első albekezdés a)–f) pontjában meghatározott belső politikák, kontrollmechanizmusok és eljárások rögzítése írásban történik. A politikákat, kontrollmechanizmusokat és eljárásokat a felső vezetés hagyja jóvá.

(3) A kötelezett szolgáltatók naprakészen tartják, valamint hiányosság megállapítása esetén javítják a politikákat, kontrollmechanizmusokat és eljárásokat.

(4) Az AMLA *[2 évvel e rendelet hatálybalépését követően]*-ig iránymutatásokat ad ki azokra az elemekre vonatkozóan, amelyeket a kötelezett szolgáltatóknak figyelembe kell venniük a belső politikáik, kontrollmechanizmusaik és eljárásaik terjedelmének meghatározásakor.

8. cikk

Kockázatértékelés

(1) A kötelezett szolgáltatók a jellegükkel és méretükkel arányos megfelelő intézkedéseket hoznak annak érdekében, hogy azonosítsák és értékeljék az őket érintő pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázatokat, valamint a proliferációfinanszírozással kapcsolatos célzott pénzügyi szankciók végre nem hajtásának és kijátszásának kockázatait, figyelembe véve az alábbiakat:

a) az I. mellékletben meghatározott kockázati változókat, valamint a II. és III. mellékletben meghatározott kockázati tényezőket;

b) az *[hivatkozás helye: a hatodik pénzmosási irányelvre irányuló javaslat – COM(2021) 423 final]* irányelv 7. cikke alapján a Bizottság által készített szupranacionális kockázatértékelés megállapításait;

c) a tagállamok által az *[hivatkozás helye: a hatodik pénzmosási irányelvre irányuló javaslat – COM(2021) 423 final]* irányelv 8. cikke alapján elvégzett nemzeti kockázatértékelések megállapításait.

(2) A kötelezett szolgáltató dokumentálja, naprakészen tartja és a felügyeletek rendelkezésére bocsátja az általa az (1) bekezdés szerint készített kockázatértékelést.

(3) A felügyeletek dönthetnek úgy, hogy eltekintenek az egyéni dokumentált kockázatértékelések előírásától, amennyiben az ágazatban rejlő konkrét kockázatok egyértelműek és ismertek.

9. cikk

Megfelelési funkciók

(1) A kötelezett szolgáltatók kinevezik az igazgatótanács – ha nincs, az annak megfelelő irányító szerv – egy ügyvezető tagját, aki felelős az e rendeletnek való megfelelést biztosító intézkedések végrehajtásáért (a továbbiakban: megfelelési vezető). Ha a szolgáltatónak nincs irányító szerve, a funkciót a felső vezetés egy tagja látja el.

(2) A megfelelési vezető felelős a kötelezett szolgáltató politikáinak, kontrollmechanizmusainak és eljárásainak végrehajtásáért, valamint e politikák, kontrollmechanizmusok és eljárások jelentős vagy lényeges hiányosságaira vonatkozó információk fogadásáért. A megfelelési vezető rendszeresen beszámol e kérdésekről az igazgatótanácsnak vagy az azzal egyenértékű irányító szervnek. Anyavállalatok esetében ugyanez a személy látja el a csoportszintű politikák, kontrollmechanizmusok és eljárások felvigyázását is.

(3) A kötelezett szolgáltatók igazgatótanácsa vagy irányító szerve megfelelési tisztviselőt nevez ki, aki felelős a kötelezett szolgáltató pénzmosás és terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemmel kapcsolatos politikáinak napi működéséért. Ez a személy felelős továbbá a gyanús ügyleteknek a pénzügyi információs egység (FIU) felé történő, az 50. cikk (6) bekezdése szerinti bejelentéséért is.

Az *[hivatkozás helye: a hatodik pénzmosási irányelvre irányuló javaslat – COM(2021) 423 final]* irányelv 6. cikke vagy más uniós jogi aktusok alapján a felső vezetésük vagy tényleges tulajdonosaik tekintetében ellenőrzés alá vont kötelezett szolgáltatóknál ellenőrizni kell, hogy a megfelelési tisztviselők teljesítik-e ezeket a követelményeket.

A valamely csoporthoz tartozó kötelezett szolgáltató megfelelési tisztviselőként olyan személyt is kijelölhet, aki ezt a funkciót az adott csoport másik tagjánál látja el.

(4) A kötelezett szolgáltatók a méretükkel, jellegükkel és kockázataikkal arányos mértékű, elégséges erőforrásokat – többek között személyzetet és technológiát – biztosítanak a megfelelési funkcióknak a megfelelési feladatok ellátásához, és gondoskodnak arról, hogy az e funkciókért felelős személyek megfelelő hatáskörrel rendelkezzenek a kötelezett szolgáltató belső politikái, kontrollmechanizmusai és eljárásai eredményességét biztosító intézkedésekre irányuló javaslattételhez.

(5) A megfelelési vezető évente egyszer vagy adott esetben gyakrabban jelentést nyújt be az irányító szervnek a kötelezett szolgáltató belső politikáinak, kontrollmechanizmusainak és eljárásainak végrehajtásáról, és folyamatosan tájékoztatja a vezető szervet az esetleges felülvizsgálatok eredményéről. Az irányító szerv megteszi a szükséges intézkedéseket a feltárt hiányosságok időben történő orvoslására.

(6) Amennyiben a kötelezett szolgáltató mérete indokolja, az (1) és (3) bekezdésben említett funkciókat ugyanaz a természetes személy is elláthatja.

Amennyiben a kötelezett szolgáltató természetes személy vagy olyan jogi személy, amelynek tevékenységeit csak egyetlen természetes személy végzi, ez a személy felelős az e cikk szerinti feladatok végrehajtásáért.

10. cikk

A követelmények ismerete

A kötelezett szolgáltatók intézkedésekkel biztosítják, hogy azon alkalmazottaik, akiknek a feladatköre ezt megköveteli, valamint közvetítőik és forgalmazóik ismerjék az e rendeletből eredő követelményeket, valamint a kötelezett szolgáltatónál alkalmazott belső politikákat, kontrollmechanizmusokat és eljárásokat, többek között a személyes adatok e rendelet alkalmazásában történő kezelésével kapcsolatban is.

Az első albekezdésben említett intézkedések magukban foglalják az alkalmazottaik rendszeres speciális képzési programokban való részvételét, amelyek segítséget jelentenek számukra a potenciálisan pénzmosáshoz vagy terrorizmusfinanszírozáshoz kapcsolódó műveletek felismerésében, és útmutatást nyújtanak az ilyen esetekben követendő eljárást illetően. Az ilyen képzési programokat megfelelően dokumentálni kell.

11. cikk

Az alkalmazottak feddhetetlensége

(1) A kötelezett szolgáltató e rendeletnek és az *[hivatkozás helye: az (EU) 2015/847 rendelet átdolgozására irányuló javaslat – COM(2021) 422 final]* rendeletnek való megfelelésével kapcsolatos feladatokkal megbízott valamennyi alkalmazottjáról a megfelelési tisztviselő által jóváhagyott értékelés készül az alábbi szempontok szerint:

a) a feladatai hatékony ellátásához szükséges egyéni készségek, ismeretek és szakértelem;

b) jó hírnév, becsületesség és feddhetetlenség.

(2) A kötelezett szolgáltató e rendeletnek való megfelelésével kapcsolatos feladatokkal megbízott alkalmazottak tájékoztatják a megfelelési tisztviselőt a kötelezett szolgáltató ügyfeleivel vagy leendő ügyfeleivel létesített mindennemű szoros magánjellegű vagy szakmai kapcsolatukról, és az említett ügyfelekkel összefüggésben nem láthatnak el a kötelezett szolgáltató megfelelésével kapcsolatos feladatokat.

(3) A kötelezett szolgáltatók biztosítják, hogy megfelelő eljárások álljanak rendelkezésre alkalmazottaik vagy a hasonló helyzetben lévő személyek számára ahhoz, hogy az e rendelet megsértését a kötelezett szolgáltatón belül egy külön erre szolgáló, független és névtelenséget biztosító, a kötelezett szolgáltató jellegének és méretének megfelelő csatornán keresztül jelenteni tudják.

A kötelezett szolgáltatók intézkedésekkel biztosítják, hogy a jogsértéseket az első albekezdés alapján bejelentő alkalmazottak, vezetők vagy közvetítők védelemben részesüljenek a megtorlással, a hátrányos megkülönböztetéssel és minden más tisztességtelen bánásmóddal szemben.

(4) Ez a cikk nem alkalmazandó, ha a kötelezett szolgáltató egyéni vállalkozó.

12. cikk

Egyes munkavállalók helyzete

Ha a 3. cikk 3. pontjában felsorolt bármelyik kategóriába tartozó természetes személy szakmai tevékenységét egy jogi személy alkalmazottjaként végzi, akkor az ebben a szakaszban foglalt követelmények inkább arra a jogi személyre, mint a természetes személyre vonatkoznak.

2. SZAKASZ

Csoportokra vonatkozó rendelkezések

13. cikk

Csoportszintű követelmények

(1) Az anyavállalat biztosítja, hogy az e fejezet 1. szakaszában említett, a belső eljárásokra, kockázatértékelésre és személyzetre vonatkozó követelmények a csoport valamennyi fióktelepére és leányvállalatára alkalmazandók legyenek a tagállamokban, valamint az Unióban letelepedett anyavállalattal rendelkező csoportok esetében harmadik országokban. A pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemmel kapcsolatos szabályok alkalmazásában a csoportszintű politikák, kontrollmechanizmusok és eljárások az adatvédelmi politikákat, valamint a csoporton belüli információmegosztásra vonatkozó politikákat, kontrollmechanizmusokat és eljárásokat is magukban foglalják.

(2) Az (1) bekezdésben említett, információmegosztásra vonatkozó politikák, kontrollmechanizmusok és eljárások megkövetelik a csoporthoz tartozó kötelezett szolgáltatóktól az információcserét, amennyiben a megosztás a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás megelőzése szempontjából releváns. A csoporton belüli információmegosztás kiterjed különösen az ügyfél, annak tényleges tulajdonosai vagy azon személy kilétére és jellemzőire, akinek a nevében az ügyfél eljár, az üzleti kapcsolat jellegére és céljára, valamint annak gyanújára, hogy a pénzeszközök forrása büntetendő cselekményből származó jövedelem, vagy azok – ha a FIU másként nem rendelkezik – a FIU-nak az 50. cikk szerint bejelentett terrorizmusfinanszírozáshoz kapcsolódnak.

A csoportok csoportszintű politikákat, kontrollmechanizmusokat és eljárásokat vezetnek be annak biztosítása érdekében, hogy az első albekezdés alapján kicserélt információkra a titoktartás, az adatvédelem és az információk felhasználása – ezen belül nyilvánosságra kerülésük megakadályozása – tekintetében elégséges garanciák vonatkozzanak.

(3) Az AMLA *[2 évvel e rendelet hatálybalépését követően]*-ig szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki, és elfogadás céljából benyújtja azokat a Bizottságnak. Az említett szabályozástechnikai standardtervezetek meghatározzák a csoportszintű politikák minimumkövetelményeit, beleértve a csoporton belüli információmegosztás minimumszabályait, a kötelezett szolgáltatónak nem minősülő anyavállalatok szerepét és felelősségi körét a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemmel kapcsolatos követelmények csoportszintű teljesítésének biztosításában, valamint azokat a feltételeket, amelyek mellett e cikk rendelkezései alkalmazandók a közös tulajdonosi körrel, irányítással vagy megfelelési kontrollmechanizmusokkal rendelkező struktúrák – többek között hálózatok és partnerségek – részét képező szervezetekre.

(4) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy e rendelet kiegészítése céljából az *[hivatkozás helye: a Pénzmosás Elleni Hatóság létrehozására irányuló javaslat – COM(2021) 421 final]* rendelet 38–41. cikkével összhangban az e cikk (3) bekezdésében említett szabályozástechnikai standardokat fogadjon el.

14. cikk

Harmadik országbeli fióktelepek és leányvállalatok

(1) Amennyiben a kötelezett szolgáltatók fióktelepei vagy leányvállalatai olyan harmadik országokban találhatók, ahol a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelem minimumkövetelményei kevésbé szigorúak, mint az e rendeletben meghatározottak, az érintett kötelezett szolgáltató biztosítja, hogy ezek a fióktelepek vagy leányvállalatok megfeleljenek az e rendeletben meghatározott követelményeknek, ideértve az adatvédelemre vonatkozó vagy azzal egyenértékű követelményeket is.

(2) Amennyiben egy harmadik ország joga nem teszi lehetővé az e rendeletben meghatározott követelményeknek való megfelelést, a kötelezett szolgáltatók kiegészítő intézkedésekkel biztosítják, hogy az adott harmadik országban található fióktelepek és leányvállalatok eredményesen kezeljék a pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás kockázatát, és a központi iroda tájékoztatja a székhely szerinti tagállam felügyeleteit. Amennyiben a székhely szerinti tagállam felügyeletei úgy ítélik meg, hogy a kiegészítő intézkedések nem elégségesek, további felügyeleti intézkedéseket hoznak, többek között előírják a csoport számára, hogy ne létesítsen új, illetve szüntesse meg a meglévő üzleti kapcsolatokat, ne hajtson végre ügyleteket, vagy szüntesse meg tevékenységét a harmadik országban.

(3) Az AMLA *[2 évvel e rendelet hatálybalépését követően]*-ig szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki, és elfogadás céljából benyújtja azokat a Bizottságnak. A szabályozástechnikai standardtervezetek pontosan meghatározzák a (2) bekezdésben említett kiegészítő intézkedések típusát, beleértve a kötelezett szolgáltatók által abban az esetben végrehajtandó minimumintézkedéseket, ha egy harmadik ország joga szerint nem lehetséges a 13. cikkben előírt intézkedések végrehajtása, valamint az ilyen esetekben szükséges további felügyeleti intézkedéseket.

(4) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy e rendelet kiegészítése céljából az *[hivatkozás helye: a Pénzmosás Elleni Hatóság létrehozására irányuló javaslat – COM(2021) 421 final]* rendelet 38–41. cikkével összhangban az e cikk (3) bekezdésében említett szabályozástechnikai standardokat fogadjon el.

III. FEJEZET

ÜGYFÉL-ÁTVILÁGÍTÁS

1. SZAKASZ

Általános rendelkezések

15. cikk

Az ügyfél-átvilágítás alkalmazása

(1) A kötelezett szolgáltatók az alábbi körülmények bármelyike esetén ügyfél-átvilágítási intézkedéseket alkalmaznak:

a) az üzleti kapcsolat létesítésekor;

b) amennyiben 10 000 EUR-t vagy azzal egyenértékű, hazai pénznemben kifejezett összeget, vagy az (5) bekezdés szerint megállapított alacsonyabb küszöbértéket elérő vagy azt meghaladó alkalmi ügyletben vesznek részt vagy hajtanak végre, függetlenül attól, hogy az ügyletre egyetlen művelet vagy ügyletsorozat keretében kerül sor;

c) pénzmosás vagy terrorizmus finanszírozása gyanújának esetében, tekintet nélkül bármilyen eltérésre, kivételre vagy küszöbértékre;

d) ha kétség merül fel a korábban kapott ügyfélazonosító adatok valódiságáról vagy megfelelőségéről.

(2) Az (1) bekezdésben említett körülményeken túlmenően a hitelintézeteknek és pénzügyi intézményeknek, valamint kriptoeszköz-szolgáltatóknak ügyfél-átvilágítást kell alkalmazniuk, amikor olyan alkalmi ügyletet kezdeményeznek vagy hajtanak végre, amely az *[hivatkozás helye: az (EU) 2015/847 rendelet átdolgozására irányuló javaslat – COM(2021) 422 final]* rendelet 3. cikkének 9. pontjában meghatározott pénzátutalást vagy az említett rendelet 3. cikkének 10. pontjában meghatározott kriptoeszköz-transzfert valósít meg, amelynek értéke meghaladja az 1 000 EUR-t, vagy azzal egyenértékű, hazai pénznemben kifejezett összeget.

(3) A szerencsejáték-szervezők ügyfél-átvilágítást alkalmaznak, amennyiben a nyereményfelvételnél, a tét megtételénél vagy mindkettőnél legalább 2 000 EUR vagy azzal egyenértékű, hazai pénznemben kifejezett összegű ügyletet hajtanak végre, attól függetlenül, hogy az ügyletre egyetlen műveletben vagy ügyletsorozat keretében kerül-e sor.

(4) Hitelintézetek esetében továbbá a felügyeletek felvigyázása mellett ügyfél-átvilágításra kerül sor, amint a 2014/59/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv[32] 32. cikkének (1) bekezdése alapján megállapítást nyer, hogy az intézmény fizetésképtelen vagy valószínűleg azzá válik, vagy amikor a betéteket a 2014/49/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv 2. cikke (1) bekezdésének 8. pontjával összhangban befagyasztották[33]. A felügyeletek az ilyen ügyfél-átvilágítási intézkedések intenzitásáról és terjedelméről a hitelintézet sajátos körülményeinek figyelembevételével döntenek.

(5) Az AMLA *[2 évvel e rendelet hatálybalépését követően]*-ig szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki, és elfogadás céljából benyújtja azokat a Bizottságnak. A szabályozástechnikai standardtervezetek részletesen meghatározzák a következőket:

a) azon kötelezett szolgáltatók, ágazatok vagy ügyletek körét, amelyek magasabb pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázattal járnak, és amelyeknél az (1) bekezdés b) pontjában meghatározottaknál alacsonyabb küszöbértékeket kell alkalmazni;

b) a kapcsolódó alkalmi ügyletekre vonatkozó küszöbértékeket;

c) az ügyletsorozatok azonosításának kritériumait.

Az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardtervezetek kidolgozása során az AMLA kellően figyelembe veszi a következőket:

a) a kötelezett szolgáltatók különböző típusainak üzleti modelljeiben rejlő kockázatok szintjét;

---

32 Az Európai Parlament és a Tanács 2014/59/EU irányelve (2014. május 15.) a hitelintézetek és befektetési vállalkozások helyreállítását és szanálását célzó keretrendszer létrehozásáról és a 82/891/EGK tanácsi irányelv, a 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK, 2011/35/EU, 2012/30/EU és 2013/36/EU irányelv, valamint az 1093/2010/EU és a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról EGT-vonatkozású szöveg (HL L 173., 2014.6.12., 190. o.).

33 Az Európai Parlament és a Tanács 2014/49/EU irányelve (2014. április 16.) a betétbiztosítási rendszerekről (EGT-vonatkozású szöveg) (HL L 173., 2014.6.12., 149. o.).

b) az *[hivatkozás helye: a hatodik pénzmosási irányelvre irányuló javaslat – COM(2021) 423 final]* irányelv 7. cikke alapján a Bizottság által készített szupranacionális kockázatértékelést.

(6) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy e rendelet kiegészítése céljából az *[hivatkozás helye: a Pénzmosás Elleni Hatóság létrehozására irányuló javaslat – COM(2021) 421 final]* rendelet 38–41. cikkével összhangban az e cikk (5) bekezdésében említett szabályozástechnikai standardokat fogadjon el.

16. cikk

Ügyfél-átvilágítási intézkedések

(1) Az ügyfél-átvilágítás végrehajtása során a kötelezett szolgáltatók a következő intézkedések mindegyikét alkalmazzák:

a) az ügyfél azonosítása és kilétének ellenőrzése;

b) a tényleges tulajdonosok 42. és 43. cikk szerinti azonosítása és kilétük ellenőrzése, amelynek révén a kötelezett szolgáltató meggyőződik arról, hogy ismeri a tényleges tulajdonosok kilétét, és megérti az ügyfél tulajdonosi és irányítási struktúráját;

c) értékelés és – adott esetben – információszerzés az üzleti kapcsolat céljáról és tervezett jellegéről;

d) az üzleti kapcsolat folyamatos monitoringja, ideértve az üzleti kapcsolat fennállása folyamán teljesített ügyletek elemzését annak ellenőrzése érdekében, hogy a végrehajtott ügyletek összhangban vannak-e a kötelezett szolgáltatóknak az ügyfélről, az üzleti és kockázati profilról szerzett ismereteivel, ideértve, ahol szükséges, a pénzeszközök származását is, valamint annak biztosítása, hogy a dokumentumok, adatok és információk naprakészek legyenek.

A kötelezett szolgáltatók az első albekezdés a) és b) pontjában említett intézkedések végrehajtásakor kötelesek ellenőrizni azt is, hogy az ügyfél nevében eljárni szándékozó személy rendelkezik-e ilyen meghatalmazással, és a 18. cikkel összhangban kötelesek azonosítani és ellenőrizni e személy kilétét.

(2) A kötelezett szolgáltatók az (1) bekezdésben említett intézkedések mértékét a pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázatok egyedi elemzése alapján határozzák meg, figyelembe véve az ügyfél és az üzleti kapcsolat vagy az alkalmi ügylet egyedi jellemzőit, továbbá figyelembe véve a kötelezett szolgáltató által a 8. cikk alapján végzett kockázatértékelést és az I. mellékletben meghatározott pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási változókat, valamint a II. és III. mellékletben meghatározott kockázati tényezőket.

Amennyiben a kötelezett szolgáltatók fokozott pénzmosási vagy terrorizmusfinanszírozási kockázatot állapítanak meg, az e fejezet 4. szakasza szerinti fokozott átvilágítási intézkedéseket hoznak. Alacsonyabb kockázatú helyzetek azonosítása esetén a kötelezett szolgáltatók e fejezet 3. szakasza alapján egyszerűsített átvilágítási intézkedéseket alkalmazhatnak.

(3) Az AMLA *[2 évvel e rendelet alkalmazásának kezdőnapját követően]*-ig iránymutatást ad ki azokról a kockázati változókról és kockázati tényezőkről,

amelyeket a kötelezett szolgáltatóknak figyelembe kell venniük üzleti kapcsolat létesítése vagy alkalmi ügylet végrehajtása során.

(4) A kötelezett szolgáltatóknak mindenkor képesnek kell lenniük arra, hogy felügyeleteik számára igazolni tudják, hogy a meghozott intézkedések az általuk feltárt pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázatok figyelembevételével megfelelők.

17. cikk

Az ügyfél-átvilágítási intézkedések alkalmazására vonatkozó követelmény teljesítésére való képesség hiánya

(1) Amennyiben a kötelezett szolgáltató nem képes megfelelni a 16. cikk (1) bekezdésében meghatározott ügyfél-átvilágítási intézkedéseknek, tartózkodnia kell az ügylet végrehajtásától vagy az üzleti kapcsolat létesítésétől, meg kell szüntetnie az üzleti kapcsolatot, és mérlegelnie kell, hogy az ügyféllel kapcsolatban az 50. cikknek megfelelően gyanús ügyletet jelent be a FIU-nak.

Az első albekezdés nem alkalmazandó a közjegyzőkre, a jogi hivatások egyéb független képviselőire, a könyvvizsgálókra, a külső könyvelőkre és az adótanácsadókra, de szigorúan csak amennyiben az említett személyek ügyfeleik jogi helyzetének megállapítását végzik, illetve amennyiben igazságszolgáltatási eljárásokban, illetve azokkal kapcsolatosan ügyfeleik védelmét vagy képviseletét látják el, beleértve az ilyen eljárás kezdeményezésére vagy az attól való elállásra vonatkozó tanácsadást is.

(2) Amennyiben a kötelezett szolgáltatók elfogadják vagy megtagadják az üzleti kapcsolat létesítését, nyilvántartásukban rögzítik az ügyfél-átvilágítási intézkedések alkalmazására vonatkozó követelménynek való megfelelés érdekében tett intézkedéseket, beleértve a meghozott határozatok és a vonatkozó igazoló dokumentumokat is. A kötelezett szolgáltató az ügyfél-átvilágítás 21. cikk szerinti felülvizsgálatakor minden alkalommal frissíti a nyilvántartásában szereplő dokumentumokat, adatokat vagy információkat.

18. cikk

Az ügyfél azonosítása és kilétének ellenőrzése

(1) Az alacsonyabb kockázatú esetek kivételével, amelyekre a 3. szakasz szerinti intézkedések alkalmazandók, valamint a magasabb kockázat esetén a 4. szakasz szerint alkalmazott kiegészítő intézkedésektől függetlenül a kötelezett szolgáltatók legalább a következő információkat beszerzik az ügyfél és a nevében eljáró személy azonosítása céljából:

a) természetes személy esetében:

i. családi név és utónév;

ii. születési hely és idő;

iii. állampolgárság(ok), adott esetben hontalanság és menekült vagy oltalmazotti jogállás, valamint adott esetben nemzeti azonosító szám;

iv. szokásos tartózkodási hely vagy – az Unióban jogszerű tartózkodásra szolgáló állandó lakcím hiányában – az a postacím, amelyen a természetes

személy elérhető, valamint lehetőség szerint a foglalkozás, a szakma, a foglalkozási viszony, valamint az adóazonosító szám;

b) jogi személy esetében:

i. a jogi személy jogi formája és neve;

ii. a bejegyzett vagy hivatalos székhely címe, valamint – ha eltérő – az üzleti tevékenység fő helye és a bejegyzés vagy székhely szerinti ország;

iii. a jogi képviselők neve, valamint – amennyiben rendelkezésre áll – a nyilvántartási szám, az adóazonosító szám és a jogalany-azonosító. A kötelezett szolgáltatók a legutóbbi pénzügyi évre vonatkozó számviteli bizonylatok vagy más releváns információk alapján azt is ellenőrzik, hogy a jogi személy folytat-e tevékenységet;

c) kifejezett bizalmi vagyonkezelési konstrukció vagyonkezelője, vagy hasonló, társulás jellegű jogi megállapodás keretében ezzel egyenértékű pozícióval rendelkező személy esetében:

i. a 44. cikk (1) bekezdésének a) és b) pontjában, valamint az e bekezdés b) pontjában említett információk a tényleges tulajdonosként azonosított valamennyi személy tekintetében;

ii. a vagyonkezelő(k) vagy a hasonló, társulás jellegű jogi megállapodás keretében ezzel egyenértékű pozícióval rendelkező személy(ek) lakcíme, a jogi megállapodást szabályozó és arra nézve kötelező hatáskörök, valamint – amennyiben rendelkezésre áll – az adóazonosító szám és a jogalany-azonosító;

d) a nemzeti jog szerint jogképes egyéb szervezetek esetében:

i. név, székhely (vagy azzal egyenértékű bejegyzett iroda) címe;

ii. a szervezet képviseletére jogosult személyek neve, valamint adott esetben jogi forma, adóazonosító szám, nyilvántartási szám, jogalany-azonosító és létesítő okirat.

(2) A jogi személy tényleges tulajdonosának azonosítása céljából a kötelezett szolgáltatók összegyűjtik a 44. cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett információkat és az e cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett információkat.

Amennyiben az első albekezdés szerinti valamennyi lehetséges azonosítási eszköz kimerítését követően nincs tényleges tulajdonosként azonosítható természetes személy, vagy ha kétség merül fel azzal kapcsolatban, hogy az azonosított személyek a tényleges tulajdonosok, a kötelezett szolgáltatók azonosítják a gazdasági társaságnál vagy más jogi személynél vezető tisztséget viselő természetes személyeket, és ellenőrzik azok kilétét. A kötelezett szolgáltatók nyilvántartást vezetnek a megtett intézkedésekről, valamint azokról az azonosítási folyamat során tapasztalt nehézségekről, amelyek miatt a vezető tisztségviselő személyazonosításához folyamodtak.

(3) A bizalmi vagyonkezelési konstrukció vagy hasonló jogi személy vagy társulás jellegű jogi megállapodás konkrét jellemzők vagy csoport alapján kijelölt kedvezményezettjei esetében a kötelezett szolgáltató elegendő információt szerez be a kedvezményezettről ahhoz, hogy a kifizetés időpontjában, illetve amikor a kedvezményezett az őt megillető jogokat érvényesíti, képes legyen megállapítani a kedvezményezett kilétét.

(4) A kötelezett szolgáltatók az alábbi módszerek valamelyikével szerzik be az ügyfél és a tényleges tulajdonos kilétének ellenőrzéséhez szükséges információkat, dokumentumokat és adatokat:

a) személyazonosító okmány, útlevél vagy azzal egyenértékű dokumentum bekérése, valamint megbízható és független forrásokból származó információk beszerzése akár közvetlen hozzáféréssel, akár úgy, hogy azokat az ügyfél bocsátja rendelkezésre;

b) a 910/2014/EU rendeletben meghatározott elektronikus azonosító eszközök és releváns bizalmi szolgáltatások használata.

A kötelezett szolgáltatók a tényleges tulajdonos(ok)ra vonatkozó információk ellenőrzése céljából az *[hivatkozás helye: a hatodik pénzmosási irányelvre irányuló javaslat – COM(2021) 423 final]* irányelv 10. cikkében említett központi nyilvántartásokba, valamint további információkba is betekintenek. A kötelezett szolgáltatók az ügylet vagy az üzleti kapcsolat és a tényleges tulajdonos által jelentett kockázatok figyelembevételével meghatározzák a betekintést igénylő további információk körét.

19. cikk

Az ügyfél és a tényleges tulajdonos kilétét igazoló ellenőrzés időzítése

(1) Az ügyfél és a tényleges tulajdonos kilétét igazoló ellenőrzésre az üzleti kapcsolat létesítése vagy az alkalmi ügylet végrehajtása előtt kerül sor. Ez a kötelezettség nem vonatkozik az e fejezet 3. szakasza szerinti alacsonyabb kockázatú helyzetekre, feltéve, hogy az alacsonyabb kockázat indokolja az ellenőrzés elhalasztását.

(2) Az (1) bekezdéstől eltérve az ügyfél és a tényleges tulajdonos kilétének ellenőrzése az üzleti kapcsolat létesítése során is elvégezhető, amennyiben ez a szokásos üzletmenet megszakításának elkerülése érdekében szükséges, és ha a pénzmosásnak vagy a terrorizmus finanszírozásának csekély kockázata áll fenn. Ebben az esetben az eljárásokat az első kapcsolatfelvételt követően a lehető leghamarabb végre kell hajtani.

(3) Az (1) bekezdéstől eltérve a hitelintézet vagy pénzügyi intézmény elvégezheti a számlanyitást, beleértve az átruházható értékpapírokkal való ügyleteket lehetővé tévő számla megnyitását is az ügyfél igénye szerint, feltéve, hogy megfelelő biztosítékok szavatolják, hogy sem az ügyfél, sem a nevében eljáró személy nem végezhet ügyletet a 16. cikk (1) bekezdése első albekezdésének a) és b) pontjában meghatározott ügyfél-átvilágítási előírások maradéktalan teljesítéséig.

(4) Amennyiben új üzleti kapcsolatot alakítanak ki egy, a 42., 43. és 48. cikkben említett, az *[hivatkozás helye: a hatodik pénzmosási irányelvre irányuló javaslat – COM(2021) 423 final]* irányelv 10. cikke értelmében a tényleges tulajdonosokra vonatkozó információk tekintetében nyilvántartási kötelezettség alá eső jogi személlyel, kifejezett bizalmi vagyonkezelési konstrukció vagyonkezelőjével, vagy hasonló, társulás jellegű jogi megállapodásban ezzel egyenértékű pozíciót betöltő személlyel, a kötelezett szolgáltatók beszerzik a nyilvántartásba vételt tanúsító okiratot vagy szereznek egy kivonatot a nyilvántartásból.

20. cikk

Az üzleti kapcsolat vagy az alkalmi ügylet céljának és tervezett jellegének meghatározása

Üzleti kapcsolat létesítése vagy alkalmi ügylet végrehajtása előtt azok céljának és tervezett jellegének megértése érdekében a kötelezett szolgáltató beszerzi legalább a következő információkat:

a) a tervezett számla, ügylet vagy üzleti kapcsolat célja;

b) a tervezett ügyletek vagy tevékenységek becsült összege és gazdasági indoka;

c) a pénzeszközök forrása;

d) a pénzeszközök rendeltetése.

21. cikk

Az üzleti kapcsolat folyamatos monitoringja és az ügyfelek által végrehajtott ügyletek monitoringja

(1) A kötelezett szolgáltatók folyamatosan monitorozzák az üzleti kapcsolatot, beleértve az ügyfél által a kapcsolat során végrehajtott ügyleteket is, amelynek célja egyrészt, hogy a kötelezett szolgáltató ellenőrizze, hogy ezek az ügyletek összhangban vannak-e az ügyfélről, az ügyfél üzleti tevékenységéről és kockázati profiljáról meglévő ismereteivel, valamint szükség esetén a pénzeszközök eredetére vonatkozó információkkal, másrészt pedig, hogy felderítse azokat az ügyleteket, amelyek az 50. cikk értelmében alaposabb elemzést igényelnek.

(2) Az (1) bekezdésben említett folyamatos monitoring keretében a kötelezett szolgáltatók biztosítják, hogy az ügyfél vonatkozó dokumentumai, adatai vagy információi naprakészek legyenek.

Az ügyfélinformációk első albekezdés szerinti frissítésének gyakoriságát az üzleti kapcsolat jelentette kockázat alapján határozzák meg. Az ügyfélinformációk frissítésének maximális gyakorisága öt év.

(3) A (2) bekezdésben meghatározott követelményeken túlmenően a kötelezett szolgáltatók felülvizsgálják és adott esetben frissítik az ügyfélinformációkat, amennyiben:

a) az ügyfél releváns körülményei megváltoznak;

b) a kötelezett szolgáltatót jogszabály kötelezi arra, hogy az adott naptári év során kapcsolatba lépjen az ügyféllel a tényleges tulajdonos(ok)ra vonatkozó releváns információk felülvizsgálata vagy a 2011/16/EU tanácsi irányelvnek[34] való megfelelés céljából;

c) a kötelezett szolgáltató az ügyfélre vonatkozó releváns tényről szerez tudomást.

(4) Az AMLA *[2 évvel e rendelet hatálybalépését követően]*-ig iránymutatásokat ad ki az üzleti kapcsolatok folyamatos monitoringjáról és a kapcsolat keretében végrehajtott ügyletek monitoringjáról.

22. cikk

[34] A Tanács 2011/16/EU irányelve (2011. február 15.) az adózás területén történő közigazgatási együttműködésről és a 77/799/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 64., 2011.3.11., 1. o.).

Az ügyfél-átvilágítás elvégzéséhez szükséges információkra vonatkozó szabályozástechnikai standardok

(1) Az AMLA *[2 évvel e rendelet hatálybalépését követően]*-ig szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki, és elfogadás céljából benyújtja azokat a Bizottságnak. A szabályozástechnikai standardtervezetek részletesen meghatározzák a következőket:

a) a kötelezett szolgáltatókra a 16. cikk értelmében alkalmazandó követelményeket, valamint a 18. és 20. cikk, a 27. cikk (1) bekezdése és a 28. cikk (4) bekezdése szerinti rendes, egyszerűsített és fokozott ügyfél-átvilágítás elvégzése céljából gyűjtendő információkat, beleértve az alacsonyabb kockázatú helyzetekben alkalmazandó minimumkövetelményeket is;

b) azon egyszerűsített átvilágítási intézkedések típusait, amelyeket a kötelezett szolgáltatók a 27. cikk (1) bekezdése alapján alacsonyabb kockázatú helyzetekben alkalmazhatnak, beleértve a kötelezett szolgáltatók, termékek vagy szolgáltatások meghatározott kategóriáira alkalmazandó intézkedéseket, figyelembe véve a Bizottság által az *[hivatkozás helye: a hatodik pénzmosási irányelvre irányuló javaslat – COM(2021) 423 final]* irányelv 7. cikke alapján készített szupranacionális kockázatértékelés eredményeit;

c) a 18. cikk (4) bekezdésének alkalmazásában a természetes vagy jogi személyek azonosító adatainak ellenőrzésére felhasználható megbízható és független információforrásokat;

d) azon attribútumok felsorolását, amelyekkel a 18. cikk (4) bekezdésének b) pontjában említett elektronikus azonosító eszközöknek és releváns bizalmi szolgáltatásoknak rendelkezniük kell annak érdekében, hogy rendes, egyszerűsített és fokozott ügyfél-átvilágítás esetén megfeleljenek a 16. cikk a), b) és c) pontjában foglalt követelményeknek.

(2) Az (1) bekezdés a) és b) pontjában említett követelmények és intézkedések a következő kritériumokon alapulnak:

a) a nyújtott szolgáltatás eredendő kockázata;

b) az ügylet jellege, összege és megismétlődése;

c) az üzleti kapcsolat folytatásához vagy az alkalmi ügylet lebonyolításához használt csatornák.

(3) Az AMLA rendszeresen felülvizsgálja a szabályozástechnikai standardokat, és szükség esetén elkészíti és benyújtja a Bizottságnak az említett standardok naprakésszé tételére vonatkozó tervezetet, többek között az innováció és a technológiai fejlődés figyelembevétele érdekében.

(4) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy e rendelet kiegészítése céljából az *[hivatkozás helye: a Pénzmosás Elleni Hatóság létrehozására irányuló javaslat – COM(2021) 421 final]* rendelet 38–41. cikkével összhangban az e cikk (1) és (3) bekezdésében említett szabályozástechnikai standardokat fogadjon el.

2. SZAKASZ

Harmadik országokkal szembeni stratégia és az Unión kívülről eredő pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási veszélyek

23. cikk

A pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelmet célzó nemzeti rendszereikben jelentős stratégiai hiányosságokkal rendelkező harmadik országok azonosítása

(1) A pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelmet célzó nemzeti rendszereikben jelentős stratégiai hiányosságokkal rendelkező harmadik országokat a Bizottság azonosítja és kiemelt kockázatot jelentő harmadik országnak minősíti.

(2) Az (1) bekezdésben említett országok azonosítása érdekében a Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 60. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el e rendelet kiegészítése céljából, amennyiben:

a) a harmadik ország pénzmosás és terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelmet célzó jogi és intézményi keretrendszerében jelentős stratégiai hiányosságokat tártak fel;

b) a harmadik ország pénzmosás és terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelmet célzó rendszerében a pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázatok eredményes kezelése terén jelentős stratégiai hiányosságokat tártak fel;

c) az a) és b) pont alapján meghatározott jelentős stratégiai hiányosságok tartós jellegűek, és nem történt, illetve nincs folyamatban intézkedés a mérséklésükre.

Ezeket a felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat az azt követő egy hónapon belül kell elfogadni, hogy a Bizottság megbizonyosodott arról, hogy az a), b) vagy c) pontban foglalt kritériumok teljesülnek.

(3) A (2) bekezdés alkalmazásában a Bizottság figyelembe veszi a pénzmosás megelőzése és a terrorizmus finanszírozása elleni küzdelem terén hatáskörrel rendelkező nemzetközi szervezetek és standardalkotók fokozott átvilágítási és további kockázatcsökkentő intézkedések („ellenintézkedések”) alkalmazására irányuló felhívásait, valamint e szervezetek és standardalkotók erre vonatkozó értékeléseit, felméréseit, jelentéseit vagy nyilvános közleményeit.

(4) Valamely harmadik országnak a (3) bekezdésben említett kritériumok szerinti azonosításakor a kötelezett szolgáltatók az adott harmadik országból származó természetes vagy jogi személyeket érintő üzleti kapcsolatok vagy alkalmi ügyletek tekintetében alkalmazzák a 28. cikk (4) bekezdésének a)–g) pontjában felsorolt fokozott ügyfél-átvilágítási intézkedéseket.

(5) A (2) bekezdésben említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktus a 29. cikkben felsorolt ellenintézkedések körében azonosítja a kiemelt kockázatot jelentő harmadik országokból eredő országspecifikus kockázatokat csökkentő konkrét ellenintézkedéseket.

(6) A Bizottság rendszeresen felülvizsgálja a (2) bekezdésben említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat annak érdekében, hogy az (5) bekezdés alapján meghatározott konkrét ellenintézkedések figyelembe vegyék a harmadik ország pénzmosás és terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelmet célzó keretének változásait, továbbá a kockázatokhoz mérten arányosak és elégségesek legyenek.

24. cikk

A pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelmet célzó nemzeti rendszereikben megfelelési hiányosságokkal rendelkező harmadik országok azonosítása

(1) A Bizottság azonosítja a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelmet célzó nemzeti rendszereikben megfelelési hiányosságokkal rendelkező harmadik országokat.

(2) Az (1) bekezdésben említett országok azonosítása érdekében a Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 60. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el e rendelet kiegészítése céljából, amennyiben:

a) a harmadik ország pénzmosás és terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelmet célzó jogi és intézményi keretrendszerében megfelelési hiányosságokat tártak fel;

b) a harmadik ország pénzmosás és terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelmet célzó rendszerében a pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázatok eredményes kezelése terén megfelelési hiányosságokat tártak fel.

Ezeket a felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat az azt követő egy hónapon belül kell elfogadni, hogy a Bizottság megbizonyosodott arról, hogy az a), vagy b) pontban foglalt kritériumok teljesülnek.

(3) A (2) bekezdésben említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok kidolgozásakor a Bizottság figyelembe veszi a pénzmosás megelőzése és a terrorizmus finanszírozása elleni küzdelem terén hatáskörrel rendelkező nemzetközi szervezetek és standardalkotók által fokozott figyelemmel kísért joghatóságokra vonatkozó információkat, valamint e szervezetek és standardalkotók erre vonatkozó értékeléseit, felméréseit, jelentéseit vagy nyilvános közleményeit.

(4) A (2) bekezdésben említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktus meghatározza a 28. cikk (4) bekezdésének a)–g) pontjában felsoroltak körében azokat a konkrét fokozott átvilágítási intézkedéseket, amelyeket a kötelezett szolgáltatóknak alkalmazniuk kell az adott harmadik országból származó természetes vagy jogi személyeket érintő üzleti kapcsolatokkal vagy alkalmi ügyletekkel kapcsolatos kockázatok csökkentésére.

(5) A Bizottság rendszeresen felülvizsgálja a (2) bekezdésben említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat annak érdekében, hogy a (4) bekezdés alapján meghatározott konkrét fokozott átvilágítási intézkedések figyelembe vegyék a harmadik ország pénzmosás és terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelmet célzó keretének változásait, továbbá a kockázatokhoz mérten arányosak és elégségesek legyenek.

25. cikk

Az Unió pénzügyi rendszerét veszélyeztető harmadik országok azonosítása

(1) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 60. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el, amelyekben meghatározza azokat a harmadik országokat, amelyek a 23. és 24. cikkben nem említett konkrét és súlyos fenyegetést jelentenek az Unió pénzügyi rendszerére és a belső piac megfelelő működésére.

(2) A Bizottság az (1) bekezdésben említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusok kidolgozásakor különösen a következő kritériumokat veszi figyelembe:

a) a harmadik országnak a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelmet célzó jogi és intézményi kerete, különösen:

i. a pénzmosási és terrorizmusfinanszírozás bűncselekménnyé nyilvánítása;

ii. ügyfél-átvilágítási intézkedések;

iii. nyilvántartási követelmények;

iv. gyanús ügyletek bejelentése;

v. a jogi személyek és tárulás jellegű jogi megállapodások tényleges tulajdonosára vonatkozó pontos és kellő időben nyújtott információk rendelkezésre állása az illetékes hatóságok számára;

b) a harmadik ország illetékes hatóságainak hatáskörei és eljárásai a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelem területén, beleértve a kellően hatékony, arányos és kellő visszatartó erővel rendelkező szankciókat, valamint a harmadik ország által a tagállamok illetékes hatóságaival folytatott együttműködést és információcserét;

c) a harmadik ország pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemre szolgáló rendszere hatékony eszköz-e a pénzmosási, illetve terrorizmusfinanszírozási kockázatok kezelésére.

(3) Az (1) bekezdésben említett fenyegetettségi szint meghatározása céljából a Bizottság felkérheti az AMLA-t, hogy fogadjon el véleményt, amelyben értékeli az Unió pénzügyi rendszerének integritására a harmadik ország jelentette fenyegetés szintje miatt gyakorolt konkrét hatást.

(4) A Bizottság az (1) bekezdésben említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusok szövegezésekor figyelembe veszi különösen a pénzmosás megelőzése és a terrorizmus finanszírozása elleni küzdelem területén illetékes nemzetközi szervezetek és standardalkotó intézmények vonatkozó értékeléseit, felméréseit, illetve jelentéseit.

(5) Amennyiben az érintett harmadik országból érkező konkrét és súlyos fenyegetés jelentős stratégiai hiányosságnak minősül, a 23. cikk (4) bekezdését kell alkalmazni, és a (2) bekezdésben említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusban meg kell határozni a 23. cikk (5) bekezdésében említett konkrét ellenintézkedéseket.

(6) Amennyiben az érintett harmadik országból érkező konkrét és súlyos fenyegetés megfelelési hiányosságnak minősül, a (2) bekezdésben említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusban meg kell határozni a 24. cikk (4) bekezdésében említett konkrét fokozott átvilágítási intézkedéseket.

(7) A Bizottság rendszeresen felülvizsgálja a (2) bekezdésben említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat annak érdekében, hogy az (5) és (6) bekezdésben említett intézkedések figyelembe vegyék a harmadik ország pénzmosás és terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelmet célzó keretének változásait, továbbá a kockázatokhoz mérten arányosak és elégségesek legyenek.

26. cikk

A pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás kockázataira, tendenciáira és módszereire vonatkozó iránymutatások

(1) Az AMLA *[3 évvel e rendelet hatálybalépését követően]*-ig iránymutatásokat fogad el, amelyekben meghatározza azokat a pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási trendeket, kockázatokat és módszereket, amelyek az Unión kívül bármely olyan földrajzi területet érintenek, amelynek a kötelezett szolgáltatók ki vannak téve. Az AMLA különösen a III. mellékletben felsorolt kockázati tényezőket veszi figyelembe. Magasabb kockázatú helyzetek azonosítása esetén az iránymutatások fokozott átvilágítási intézkedéseket tartalmaznak, amelyeket a kötelezett szolgáltatóknak mérlegelniük kell az ilyen kockázatok csökkentése érdekében.

(2) Az AMLA legalább kétévente felülvizsgálja az (1) bekezdésben említett iránymutatásokat.

(3) Az (1) bekezdésben említett iránymutatások kiadása és felülvizsgálata során az AMLA figyelembe veszi a pénzmosás megelőzése és a terrorizmus finanszírozása elleni küzdelem területén illetékes nemzetközi szervezetek és standardalkotó intézmények vonatkozó értékeléseit, felméréseit, illetve jelentéseit.

3. SZAKASZ

Egyszerűsített ügyfél-átvilágítás

27. cikk

Egyszerűsített ügyfél-átvilágítási intézkedések

(1) Amennyiben a II. és III. mellékletben meghatározott kockázati tényezőket figyelembe véve az üzleti kapcsolat vagy ügylet alacsony kockázatot jelent, a kötelezett szolgáltatók a következő egyszerűsített ügyfél-átvilágítási intézkedéseket alkalmazhatják:

a) az ügyfél és a tényleges tulajdonos kilétének utólagos, legkésőbb az üzleti kapcsolat létesítését követő 30 napon belüli ellenőrzése, feltéve, hogy az azonosított konkrét alacsonyabb kockázat indokolta a halasztást;

b) az ügyfél-azonosítás csökkentett gyakoriságú frissítése;

c) az üzleti kapcsolat céljának és tervezett jellegének azonosítása céljából gyűjtött információk mennyiségének csökkentése, vagy erre vonatkozó következtetés az adott ügylet vagy üzleti kapcsolat típusa alapján;

d) az ügyfél által végzett ügyletek csökkentett gyakoriságú vagy mértékű ellenőrzése;

e) az AMLA által a 22. cikk szerint meghatározott bármely egyéb vonatkozó egyszerűsített átvilágítási intézkedés alkalmazása.

Az első albekezdésben említett intézkedéseknek arányosnak kell lenniük a vállalkozás jellegével és méretével, valamint a konkrétan azonosított alacsonyabb kockázatú elemekkel. A kötelezett szolgáltatók azonban megfelelően nyomon követik az ügyletet, illetve az üzleti kapcsolatot, hogy fel tudják tárni a szokatlan vagy gyanús ügyleteket.

(2) A kötelezett szolgáltatók biztosítják, hogy a 7. cikk alapján kialakított belső eljárások tartalmazzák az egyszerűsített ellenőrzésre vonatkozó egyedi intézkedéseket, amelyeket az alacsonyabb kockázatot jelentő ügyfelek különböző típusai tekintetében kell meghozni. A kötelezett szolgáltatók dokumentálják az alacsonyabb kockázatot hordozó további tényezők figyelembevételére vonatkozó döntéseket.

(3) Az (1) bekezdés a) pontjában említett egyszerűsített átvilágítási intézkedések alkalmazása céljából a kötelezett szolgáltatók kockázatkezelési eljárásokat fogadnak el azokra a feltételekre vonatkozóan, amelyek mellett az ellenőrzés megkezdése előtt szolgáltatásokat nyújthatnak vagy ügyleteket végezhetnek egy ügyfél részére, ideértve az elvégezhető ügyletek összegének, számának vagy típusainak korlátozását vagy az ügyletek nyomon követését annak biztosítása érdekében, hogy azok megfeleljenek a szóban forgó üzleti kapcsolatra vonatkozóan elvárt normáknak.

(4) A kötelezett szolgáltatók rendszeresen ellenőrzik, hogy az egyszerűsített átvilágítás alkalmazásának feltételei továbbra is fennállnak-e. Az ellenőrzés gyakorisága arányos a vállalkozás jellegével és méretével, valamint az adott kapcsolat jelentette kockázatokkal.

(5) A kötelezett szolgáltatók tartózkodnak az egyszerűsített átvilágítási intézkedések alkalmazásától az alábbi körülmények bármelyike esetén:

a) a kötelezett szolgáltatónak kétségei vannak afelől, hogy az ügyfél vagy a tényleges tulajdonos által az azonosítás szakaszában nyújtott információk megfelelnek a valóságnak, vagy ellentmondást észlel ezen információk tekintetében;

b) az alacsonyabb kockázatot jelző tényezők már nem állnak fenn;

c) az ügyfél ügyleteinek nyomon követése és az üzleti kapcsolat keretében gyűjtött információk alapján kizárható az alacsonyabb kockázatú forgatókönyv;

d) pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás gyanúja áll fenn.

4. SZAKASZ

Fokozott ügyfél-átvilágítás

28. cikk

A fokozott ügyfél-átvilágítási intézkedések alkalmazási köre

(1) A kötelezett szolgáltatók a 23., 24., 25. és 30–36. cikkben említett esetekben, valamint a kötelezett szolgáltatók által a 16. cikk (2) bekezdésének második albekezdése alapján azonosított magasabb kockázat egyéb eseteiben (a továbbiakban: magasabb kockázatú esetek) fokozott ügyfél-átvilágítási intézkedéseket alkalmaznak e kockázatok megfelelő kezelése és csökkentése érdekében.

(2) A kötelezett szolgáltatók az érintett pénzeszközök eredetével és rendeltetésével együtt megvizsgálják az összes olyan ügylet célját, amelynél az alábbi feltételek közül legalább az egyik teljesül:

a) az ügyletek összetett jellegűek;

b) az ügyletek szokatlanul nagy összegűek;

c) az ügyleteket szokatlan módon bonyolítják le;

d) az ügyleteknek nincs nyilvánvaló gazdasági vagy jogszerű céljuk.

(3) Az e fejezet 2. szakaszában szabályozott esetek kivételével a kötelezett szolgáltatók az üzleti kapcsolat vagy alkalmi ügylet által jelentett pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázatok értékelésekor figyelembe veszik legalább a III. mellékletben és az AMLA által a 26. cikk alapján elfogadott iránymutatásokban meghatározott, potenciálisan magasabb kockázatú tényezőket.

(4) Az e fejezet 2. szakaszában szabályozott esetek kivételével a kötelezett szolgáltatók magasabb kockázat esetén az azonosított magasabb kockázattal arányos alábbi fokozott ügyfél-átvilágítási intézkedések bármelyikét alkalmazhatják:

a) további információk beszerzése az ügyfélről és a tényleges tulajdonos(ok)ról;

b) további információk beszerzése az üzleti kapcsolat tervezett jellegéről;

c) további információk beszerzése az ügyfél és a tényleges tulajdonos(ok) pénzeszközeinek és vagyonának forrásáról;

d) információszerzés a tervezett vagy lebonyolított ügyletek indokairól és azoknak az üzleti kapcsolattal való összhangjáról;

e) a felső vezetés jóváhagyásának megszerzése az üzleti kapcsolat létrehozására vagy fenntartására vonatkozóan;

f) az üzleti kapcsolat fokozott monitoringja az alkalmazott ellenőrzések számának és gyakoriságának növelése, illetve a további vizsgálatot igénylő ügylettípusok kiválasztása révén;

g) annak előírása, hogy az első fizetésre az ügyfél nevére nyitott számlán keresztül kerüljön sor egy olyan hitelintézetnél, amely az e rendeletben meghatározottaknál nem kevésbé szigorú ügyfél-átvilágítási standardokat alkalmaz.

(5) Amikor a tagállamok – az e fejezet 2. szakaszában szabályozott esetek kivételével – az *[hivatkozás helye: a hatodik pénzmosási irányelvre irányuló javaslat – COM(2021) 423 final]* irányelv 8. cikke alapján magasabb kockázatú eseteket azonosítanak, megkövetelhetik a kötelezett szolgáltatóktól fokozott átvilágítási intézkedések alkalmazását, és adott esetben meghatározhatják ezeket az intézkedéseket. A tagállamok az elfogadástól számított egy hónapon belül bejelentik a Bizottságnak és az AMLA-nak a területükön letelepedett kötelezett szolgáltatókra vonatkozó fokozott átvilágítási követelményeket, és a bejelentéshez mellékelik a vonatkozó döntést megalapozó pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázatok indokolását.

Amennyiben a tagállamok által az első albekezdés alapján azonosított kockázatok valószínűleg hatással lesznek az Unió pénzügyi rendszerére, az AMLA a Bizottság kérésére vagy saját kezdeményezésére mérlegeli a 26. cikk alapján elfogadott iránymutatások naprakésszé tételét.

(6) A fokozott ügyfél-átvilágítási intézkedések nem alkalmazandók automatikusan az Unióban letelepedett kötelezett szolgáltatók olyan fióktelepei és leányvállalatai esetében, amelyek ugyan a 23., 24. és 25. cikkben említett harmadik országban találhatók, de maradéktalanul betartják a 14. cikk szerinti csoportszintű politikákat, kontrollmechanizmusokat és eljárásokat.

29. cikk

Ellenintézkedések az Unión kívülről eredő pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási veszélyek mérséklésére

A 23. és 25. cikk alkalmazásában a Bizottság a következő ellenintézkedések közül választhat:

a) a kötelezett szolgáltatók által a kiemelt kockázatot jelentő harmadik országokhoz, valamint adott esetben az Unió pénzügyi rendszerét veszélyeztető egyéb országokhoz köthető természetes és jogi személyekre alkalmazandó ellenintézkedések, amelyek a következők:

i. további fokozott ügyfél-átvilágítási intézkedések alkalmazása;

ii. fokozott releváns bejelentési mechanizmusok vagy a pénzügyi műveletekről való rendszeres beszámolás bevezetése;

iii. az érintett harmadik országok természetes vagy jogi személyeivel folytatott üzleti kapcsolatok vagy ügyletek korlátozása;

b) a tagállamok által a kiemelt kockázatot jelentő harmadik országokra, valamint adott esetben az Unió pénzügyi rendszerét veszélyeztető egyéb országokra alkalmazandó ellenintézkedések, amelyek a következők:

i. annak megtagadása, hogy az érintett országból származó kötelezett szolgáltatók leányvállalatot vagy fióktelepet vagy képviseleti irodát hozzanak létre, vagy annak egyéb módon történő figyelembevétele, hogy az adott kötelezett szolgáltató olyan harmadik országból származik, amely nem rendelkezik a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemre szolgáló megfelelő rendszerekkel;

ii. annak megtiltása, hogy kötelezett szolgáltatók fióktelepet vagy képviseleti irodát hozzanak létre az érintett harmadik országban, vagy annak egyéb módon történő figyelembevétele, hogy az adott fióktelepet vagy képviseleti irodát olyan harmadik országban hoznák létre, amely nem rendelkezik a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemre szolgáló megfelelő rendszerekkel;

iii. fokozott felügyeleti vizsgálatok vagy fokozott külső ellenőrzési követelmények előírása az érintett harmadik országban található kötelezett szolgáltatók fióktelepei és leányvállalatai tekintetében;

iv. fokozott külső ellenőrzési követelmények előírása a pénzügyi csoportoknak az érintett harmadik országban található bármely fióktelepük és leányvállalatuk tekintetében;

v. annak előírása, hogy a hitelintézetek és pénzügyi intézmények vizsgálják felül és módosítsák, illetve szükség esetén szüntessék meg az érintett harmadik országbeli válaszadó intézményekkel fennálló levelező banki kapcsolataikat.

30. cikk

A határokon átnyúló levelező banki kapcsolatokra vonatkozó fokozott átvilágítási intézkedések

Harmadik országbeli válaszadó intézményekkel folytatott, kifizetéseket is magukban foglaló határokon átnyúló levelező banki kapcsolatok esetében, beleértve az értékpapírügyletek és pénzátutalások céljára kialakított kapcsolatokat is, a 16. cikkben meghatározott ügyfél-átvilágítási intézkedések mellett a hitelintézetek és pénzügyi intézmények üzleti kapcsolat létesítésekor:

a) elegendő információt gyűjtenek a válaszadó intézményről ahhoz, hogy teljes mértékben megismerjék a válaszadó intézmény üzleti tevékenységének jellegét, és nyilvánosan rendelkezésre álló információkból megállapítsák az intézmény megítélését és a felügyelet színvonalát;

b) felmérik a válaszadó intézménynek a pénzmosást és a terrorizmus finanszírozását megakadályozni hivatott kontrolleszközeit;

c) megszerzik a vezető tisztségviselők jóváhagyását az új levelező banki kapcsolatok létesítése előtt;

d) dokumentálják minden egyes intézmény felelősségi körét;

e) az ügyfél saját ügyleteinek közvetlenül, a bank nevében történő lebonyolítására szolgáló („payable through”) számlák tekintetében meggyőződnek arról, hogy a válaszadó intézmény ellenőrizte a levelező intézmény számláihoz közvetlen hozzáféréssel rendelkező ügyfelek kilétét, és végrehajtotta folyamatos átvilágításukat, valamint meggyőződnek arról is, hogy a válaszadó intézmény kérésre közölni tudja a vonatkozó ügyfél-átvilágítási adatokat.

Amennyiben a hitelintézetek és pénzügyi intézmények úgy döntenek, hogy a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemmel kapcsolatos okokból megszüntetik a határokon átnyúló levelező banki kapcsolatokat, e döntésüket dokumentálják.

31. cikk

Fiktív bankokkal folytatott levelező banki kapcsolatok tilalma

A hitelintézetek és a pénzügyi intézmények nem létesíthetnek és nem tarthatnak fenn levelező banki kapcsolatot fiktív bankkal. A hitelintézetek és a pénzügyi intézmények megfelelő intézkedésekkel biztosítják, hogy nem kezdeményeznek és nem tartanak fenn levelező banki kapcsolatot olyan hitelintézettel, illetve pénzügyi intézménnyel, amelyről tudják, hogy lehetővé teszi számláinak valamely fiktív bank általi használatát.

32. cikk

A kiemelt közszereplőkre vonatkozó különös rendelkezések

(1) A 16. cikkben meghatározott ügyfél-átvilágítási intézkedéseken túlmenően a kötelezett szolgáltatók megfelelő kockázatkezelési rendszerekkel, ezen belül kockázatalapú eljárásokkal rendelkeznek annak megállapításához, hogy az ügyfél vagy az ügyfél tényleges tulajdonosa kiemelt közszereplő-e.

(2) A kiemelt közszereplőkkel folytatott ügyletek vagy üzleti kapcsolatok tekintetében a kötelezett szolgáltatók a következő intézkedéseket alkalmazzák:

a) megszerzik a vezető tisztségviselők jóváhagyását a kiemelt közszereplőkkel való üzleti kapcsolatok létesítéséhez vagy folytatásához;

b) megfelelő intézkedéseket hoznak a kiemelt közszereplőkkel folytatott üzleti kapcsolatok vagy ügyletek tárgyát képező vagyon és pénzeszközök származásának megállapítása érdekében;

c) folyamatosan fokozott figyelemmel kísérik ezeket az üzleti kapcsolatokat.

(3) Az AMLA *[3 évvel e rendelet hatálybalépését követően]*-ig iránymutatásokat ad ki a következő kérdésekről:

a) a közeli kapcsolatban álló személynek minősülő személyek azonosítására vonatkozó kritériumok;

b) a kiemelt közszereplők adott kategóriájához, azok családtagjaihoz vagy a kiemelt közszereplőkkel közeli kapcsolatban álló személyekhez kapcsolódó kockázat szintje, beleértve az arra vonatkozó iránymutatást is, hogy hogyan kell értékelni ezeket a kockázatokat azt követően, hogy a személy a 35. cikk alkalmazásában már nem visel fontos közhivatalt.

33. cikk

A fontos közhivatalok jegyzéke

(1) Minden egyes tagállam a 2. cikk 25. pontja értelmében a nemzeti törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések szerint fontos közhivatalnak minősülő, konkrét funkciókat feltüntető jegyzéket ad ki, és naprakészen tartja azt. A tagállamok felkérik a területükön akkreditált valamennyi nemzetközi szervezetet, hogy adjanak ki az adott nemzetközi szervezetben létező, a 2. cikk 25. pontja értelmében fontos közhivatalokat tartalmazó jegyzéket, és folyamatosan tartsák naprakészen azt. Az említett jegyzékek azokat a funkciókat is magukban foglalják, amelyeket tagállami szinten akkreditált harmadik országok és nemzetközi szervezetek képviselői

tölthetnek be. A tagállamok a listákat azok valamennyi módosításával együtt átadják a Bizottságnak és az AMLA-nak.

(2) A Bizottság összeállítja és naprakészen tartja azon konkrét funkciók jegyzékét, amelyek az Unió szintjén fontos közhivataloknak minősülnek. Az említett jegyzék azokat a funkciókat is magában foglalja, amelyeket uniós szinten akkreditált harmadik országok és nemzetközi szervezetek képviselői tölthetnek be.

(3) A Bizottság – az e cikk (1) és (2) bekezdésében említett jegyzékek alapján – elkészíti az összes, a 2. cikk 25. pontja értelmében fontos közhivatalt tartalmazó egységes jegyzéket. A Bizottság az egységes jegyzéket közzéteszi az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*. Az AMLA a honlapján közzéteszi a jegyzéket.

34. cikk

A biztosítási kedvezményezett kiemelt közszereplők

A kötelezett szolgáltatók megfelelő intézkedéseket tesznek annak megállapítására, hogy az életbiztosítás és/vagy egyéb befektetéshez kapcsolódó biztosítási kötvény kedvezményezettje vagy – amennyiben releváns – a kedvezményezett tényleges tulajdonosa kiemelt közszereplő-e. Az említett intézkedéseket legkésőbb a kifizetéssel egyidejűleg vagy a biztosítás egészben vagy részben történő engedményezésekor kell megtenni. Nagyobb kockázat megállapítása esetén a 16. cikkben meghatározott ügyfél-átvilágítási intézkedések alkalmazása mellett a kötelezett szolgáltatók:

a) tájékoztatják a vezető tisztségviselőket a biztosítás alapján járó összegek kifizetése előtt;

b) fokozott vizsgálatot végeznek a biztosítás szerződőjével folytatott üzleti kapcsolat egészére vonatkozóan.

35. cikk

Megszűnt kiemelt közszereplői jogállású személyekkel kapcsolatos intézkedések

(1) Amennyiben egy kiemelt közszereplő már nem visel fontos közhivatalt az Unió, valamely tagállam, harmadik ország vagy nemzetközi szervezet megbízásából, a kötelezett szolgáltatók a pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázatok értékelése során a 16. cikkel összhangban figyelembe veszik az adott személlyel összefüggésben továbbra is fennálló kockázatot.

(2) A kötelezett szolgáltatók az üzleti kapcsolat jelentette kockázatok csökkentése érdekében a 28. cikk (4) bekezdésében említett intézkedések közül egyet vagy többet alkalmaznak mindaddig, amíg az adott személy kockázatosnak tekinthető, de minden esetben legalább a fontos közhivatal viselésének megszűnésétől számított 12 hónapig.

(3) A (2) bekezdésben említett kötelezettség ennek megfelelően alkalmazandó, ha a kötelezett szolgáltató olyan személlyel létesít üzleti kapcsolatot, aki korábban az Unió, valamely tagállam, harmadik ország vagy nemzetközi szervezet megbízásából fontos közhivatalt viselt.

36. cikk

A kiemelt közszereplők családtagjai és a kiemelt közszereplőkkel közeli kapcsolatban álló személyek

A 32., 34. és 35. cikkben említett intézkedéseket a kiemelt közszereplők családtagjaira és a kiemelt közszereplőkkel közeli kapcsolatban álló személyekre is alkalmazni kell.

5. SZAKASZ

Különös ügyfél-átvilágítási rendelkezések

37. cikk

Az életbiztosítási és egyéb befektetésekkel kapcsolatos biztosítási ágazatra vonatkozó előírások

Az életbiztosítási, illetve egyéb befektetéshez kapcsolódó biztosítási üzletág tekintetében a kötelezett szolgáltatók az ügyfélre és a tényleges tulajdonosra vonatkozóan előírt ügyfél-átvilágítási intézkedések mellett a kedvezményezett azonosítását vagy megnevezését követően azonnal végrehajtják az életbiztosítások és egyéb befektetés biztosítások kedvezményezettjei tekintetében is a következő ügyfél-átvilágítási intézkedéseket:

a) olyan kedvezményezettek esetében, amelyek konkrétan megnevezett természetes vagy jogi személyek, illetve társulás jellegű jogi megállapodások, a személy vagy megállapodás nevének megállapítása;

b) jellemzők vagy csoport alapján, illetve egyéb módon megjelölt kedvezményezettek esetében elegendő információ megszerzése a szóban forgó kedvezményezettekről ahhoz, hogy a kifizetés időpontjában a kilétük megállapítható legyen.

Az első albekezdés a) és b) pontjának alkalmazásában a kedvezményezettek és adott esetben tényleges tulajdonosaik kilétének ellenőrzését a kifizetés időpontjában kell elvégezni. Amennyiben az életbiztosítást vagy az egyéb befektetéshez kapcsolódó biztosítást részben vagy egészben harmadik félre engedményezik, az a kötelezett szolgáltató, amelynek tudomása van az engedményezésről, a természetes vagy jogi személyre, illetve társulás jellegű jogi megállapodásra történő engedményezés időpontjában azonosítja a tényleges tulajdonost, aki saját hasznára megkapja az engedményezett biztosítás értékét.

6. SZAKASZ

Harmadik személyek teljesítése

38. cikk

A más kötelezett szolgáltató igénybevételére vonatkozó általános rendelkezések

(1) A kötelezett szolgáltatók a 16. cikk (1) bekezdésének a), b) és c) pontjában meghatározott ügyfél-átvilágítási követelmények teljesítése érdekében más kötelezett szolgáltatóra is hagyatkozhatnak, függetlenül attól, hogy az valamely tagállamban vagy harmadik országban található-e, feltéve, hogy:

a) a harmadik országban letelepedett vagy ott lakóhellyel rendelkező másik kötelezett szolgáltató alkalmazza az e rendeletben foglalt vagy azzal egyenértékű ügyfél-átvilágítási és nyilvántartás-vezetési követelményeket;

b) a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemmel kapcsolatos követelményeknek a más kötelezett szolgáltató általi teljesítését az *[hivatkozás helye: a hatodik pénzmosási irányelvre irányuló javaslat – COM(2021) 423 final]* irányelv IV. fejezetével összhangban felügyelik.

Az ügyfél-átvilágítási követelmények teljesítésére vonatkozó végső felelősséget azonban továbbra is a másik kötelezett szolgáltatóra hagyatkozó kötelezett szolgáltató viseli.

(2) Amikor a kötelezett szolgáltatók úgy döntenek, hogy harmadik országban található más kötelezett szolgáltatóra hagyatkoznak, figyelembe veszik a II. és III. mellékletben felsorolt földrajzi kockázati tényezőket, valamint a Bizottság, az AMLA vagy más illetékes hatóságok által nyújtott releváns információkat vagy iránymutatásokat.

(3) A csoporthoz tartozó kötelezett szolgáltatók esetében az e cikkben és a 39. cikkben foglalt követelményeknek való megfelelés csoportszintű politikák, kontrollmechanizmusok és eljárások révén biztosítható, feltéve, hogy az alábbi feltételek mindegyike teljesül:

a) a kötelezett szolgáltató kizárólag olyan kötelezett szolgáltató által nyújtott információra hagyatkozik, amely ugyanannak a csoportnak a tagja;

b) a csoport olyan, pénzmosás és terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelmet célzó politikákat és eljárásokat, ügyfél-átvilágítási intézkedéseket és nyilvántartás-vezetési szabályokat alkalmaz, amelyek teljes mértékben megfelelnek e rendeletnek vagy a harmadik országok egyenértékű szabályainak;

c) a b) pontban említett követelmények hatékony végrehajtását csoportszinten a székhely szerinti tagállam felügyeleti hatósága felügyeli az *[hivatkozás helye: a hatodik pénzmosási irányelvre irányuló javaslat – COM(2021) 423 final]* irányelv IV. fejezetével összhangban, vagy a harmadik ország felügyeleti hatósága az adott harmadik ország szabályaival összhangban.

(4) A kötelezett szolgáltatók nem hagyatkozhatnak az e fejezet 2. szakasza szerint azonosított harmadik országokban letelepedett kötelezett szolgáltatókra. Az Unióban letelepedett azon kötelezett szolgáltatók azonban, amelyek fióktelepei és leányvállalatai ezekben a harmadik országokban telepedtek le, hagyatkozhatnak ezekre a fióktelepekre és leányvállalatokra, amennyiben a (3) bekezdés a)–c) pontjában meghatározott valamennyi feltétel teljesül.

39. cikk

A más kötelezett szolgáltató igénybevételének folyamata

(1) A kötelezett szolgáltatók a 16. cikk (1) bekezdése első albekezdésének a), b) és c) pontjában meghatározott ügyfél-átvilágítási követelményekkel vagy a bevezetett üzleti tevékenységgel kapcsolatos minden szükséges információt be kell szerezniük az igénybe vett kötelezett szolgáltatótól.

(2) A más kötelezett szolgáltatót igénybe vevő kötelezett szolgáltatók minden szükséges lépést megtesznek annak érdekében, hogy az igénybe vett kötelezett szolgáltató kérésre rendelkezésre bocsássa a következőket:

a) az ügyfél azonosítása céljából gyűjtött információk másolata;

b) minden olyan igazoló dokumentum vagy megbízható információforrás, amelyet az ügyfél és adott esetben az ügyfél tényleges tulajdonosai vagy azon személyek kilétének ellenőrzésére használtak fel, akiknek nevében az ügyfél eljár, ideértve a 910/2014/EU rendeletben meghatározott elektronikus

azonosító eszközök és releváns bizalmi szolgáltatások révén szerzett adatokat is; valamint

c) az üzleti kapcsolat céljáról és tervezett jellegéről szerzett információk.

(3) Az igénybe vett kötelezett szolgáltató késedelem nélkül, de minden esetben öt munkanapon belül rendelkezésre bocsátja az (1) és (2) bekezdésben említett információkat.

(4) Az (1) és (2) bekezdésben említett információk és dokumentumok továbbításának feltételeit a kötelezett szolgáltatók a köztük létrejött írásos megállapodásban határozzák meg.

(5) Amennyiben a kötelezett szolgáltató a csoportjához tartozó kötelezett szolgáltatóra hagyatkozik, az írásbeli megállapodás helyettesíthető csoportszintű belső eljárással, feltéve, hogy teljesülnek a 38. cikk (2) bekezdésében foglalt feltételek.

40. cikk

Kiszervezés

(1) A kötelezett szolgáltatók az ügyfél-átvilágítás elvégzése céljából az e rendelet szerinti követelményekből eredő feladatokat kiszervezhetik közvetítőhöz vagy külső szolgáltatóhoz, függetlenül attól, hogy az természetes vagy jogi személy-e, kivéve az e fejezet 2. szakasza szerint azonosított, harmadik országokban lakóhellyel vagy székhellyel rendelkező természetes vagy jogi személyeket.

A kötelezett szolgáltatót továbbra is teljes körű felelősség terheli az olyan közvetítők vagy külső szolgáltatók tevékenységéért, amelyekhez a tevékenységeket kiszervezi.

(2) Az (1) bekezdés alapján kiszervezett feladatok nem végezhetők el oly módon, hogy az lényegesen rontsa a kötelezett szolgáltató által az e rendelet és az *[hivatkozás helye: az (EU) 2015/847 rendelet átdolgozására irányuló javaslat – COM(2021) 422 final]* rendelet követelményeinek való megfelelés érdekében hozott intézkedések és eljárások minőségét. A következő feladatok semmilyen körülmények között nem szervezhetők ki:

a) a kötelezett szolgáltató kockázatértékelésének jóváhagyása;

b) a 7. cikk alapján bevezetett belső kontrollmechanizmusok;

c) a kötelezett szolgáltató által az e rendelet követelményeinek való megfelelés érdekében alkalmazott politikák, kontrollmechanizmusok és eljárások kidolgozása és jóváhagyása;

d) kockázati profil hozzárendelése egy leendő ügyfélhez és üzleti kapcsolat létesítése az adott ügyféllel;

e) a gyanús vagy szokatlan ügyletek és tevékenységek felderítésére vonatkozó kritériumok meghatározása;

f) gyanús tevékenységek vagy küszöbértékeken alapuló nyilatkozatok bejelentése a FIU-nak az 50. cikk szerint.

(3) A kötelezett szolgáltató az (1) bekezdés szerinti feladat kiszervezésekor, biztosítja, hogy a közvetítő vagy külső szolgáltató alkalmazza a kötelezett szolgáltató által elfogadott intézkedéseket és eljárásokat. Az ilyen feladatok ellátására vonatkozó feltételeket a kötelezett szolgáltató és a kiszervezett szolgáltatást nyújtó jogalany közötti írásbeli megállapodás rögzíti. A kötelezett szolgáltató rendszeres ellenőrzés

útján állapítja meg, hogy a kiszervezett szolgáltatást nyújtó jogalany ténylegesen végrehajtja-e ezeket az intézkedéseket és eljárásokat. Az ellenőrzés gyakoriságát a kiszervezett feladatok kritikus jellege alapján határozza meg.

(4) A kötelezett szolgáltatók biztosítják, hogy a kiszervezésre ne olyan módon kerüljön sor, hogy az lényegesen korlátozza a felügyeleti hatóságok azon képességét, hogy figyelemmel kísérjék és nyomon kövessék, hogy a kötelezett szolgáltató teljesíti-e az e rendeletben meghatározott valamennyi követelményt.

41. cikk

Harmadik felek teljesítményére vonatkozó iránymutatások

Az AMLA *[3 évvel e rendelet hatálybalépését követően]*-ig a kötelezett szolgáltatóknak szóló iránymutatásokat bocsát ki a következőkre vonatkozóan:

a) azok a feltételek, amelyek elfogadhatók ahhoz, hogy a kötelezett szolgáltatók egy másik kötelezett szolgáltató által gyűjtött információkra hagyatkozzanak, ideértve a távoli ügyfél-átvilágítás esetét is;

b) kiszervezési kapcsolatok kialakítása a 40. cikkel összhangban, azok irányítása, valamint a funkciók – különösen a kritikusnak tekintendő funkciók – kiszervezett szolgáltatást nyújtó jogalany általi ellátásának figyelemmel kísérésére szolgáló eljárások;

c) az egyes szereplők szerep- és felelősségi köre, függetlenül attól, hogy egy másik kötelezett szolgáltató igénybevételéről vagy kiszervezésről van-e szó;

d) a más kötelezett szolgáltatók igénybevételével és a kiszervezéssel kapcsolatos felügyeleti megközelítések.

IV. FEJEZET

A TÉNYLEGES TULAJDONLÁS ÁTLÁTHATÓSÁGA

42. cikk

Gazdasági társaság és más jogi személy tényleges tulajdonosainak azonosítása

(1) Gazdasági társaság esetében a 2. cikk 22. pontjában meghatározott tényleges tulajdonos az a természetes személy, aki közvetlenül vagy közvetve – tulajdonosi érdekeltségen keresztül vagy más módon – irányítást gyakorol a társaság felett.

E cikk alkalmazásában a „tulajdonosi érdekeltségen keresztül történő irányítás” a gazdasági társaságban meglévő 25 % plusz egy részvénynek, szavazatnak vagy egyéb tulajdonosi érdekeltségnek megfelelő részesedés – beleértve a bemutatóra szóló részvényeket is – útján gyakorolt irányítást jelenti, a tulajdonlás minden szintjén.

E cikk alkalmazásában a „más módon gyakorolt irányítás” legalább az alábbiak egyikét foglalja magában:

a) a gazdasági társaság igazgatótanácsi tagjai vagy hasonló tisztségviselői több mint felének kinevezésére vagy visszahívására vonatkozó jogot;

b) a gazdasági társaság által hozott döntések jelentős befolyásolásának képességét, beleértve a vétójogokat, a döntéshozatali jogokat és a

nyereségfelosztással kapcsolatos, illetve az eszközök áthelyezéséhez vezető döntéseket;

c) a tulajdonosokkal, tagokkal vagy magukkal a gazdasági társaságokkal kötött hivatalos vagy nem hivatalos megállapodások, a jogi személy egyedi jellemzőitől függően létesítő okirat, partnerségi megállapodás, szindikátusi megállapodás vagy ezekkel egyenértékű dokumentum rendelkezései, valamint szavazási szabályok útján gyakorolt közös vagy kizárólagos irányítást;

d) a vezetők vagy igazgatók, valamint a gazdasági társaságot tulajdonló vagy irányító személyek családtagjaival fennálló kapcsolatokat;

e) hivatalos vagy nem hivatalos meghatalmazotti megállapodásokat.

A más módon gyakorolt irányítás a 2013/34/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv 22. cikkének (1)–(5) bekezdésében szereplő kritériumokkal összhangban is meghatározható.

(2) A gazdasági társaságtól eltérő jogi személy esetében a 2. cikk 22. pontjában meghatározott tényleges tulajdonos az e cikk (1) bekezdése szerint azonosított természetes személy, kivéve, ha a 43. cikk (2) bekezdése alkalmazandó.

(3) A tagállamok *[3 hónappal e rendelet alkalmazásának kezdőnapját követően]*-ig eljuttatják a Bizottsághoz a nemzeti joguk alapján fennálló, olyan típusú gazdasági társaságok és más jogi személyek jegyzékét, amelyeknél az (1) bekezdés szerint tényleges tulajdonos azonosítható. A bejelentés tartalmazza a jogi személyek konkrét kategóriáit, jellemzőik leírását, megnevezésüket, és adott esetben a tagállamok nemzeti joga szerinti jogalapot. Részletes indokolás mellett jelzi továbbá, hogy a gazdasági társaságtól eltérő jogi személyek sajátos formája és struktúrája miatt alkalmazandó-e a 45. cikk (3) bekezdése szerinti mechanizmus.

(4) A Bizottság *[1 évvel e rendelet alkalmazásának kezdőnapját követően]*-ig ajánlásokat tesz a tagállamoknak a gazdasági társaságtól eltérő jogi személyek tényleges tulajdonosának vagy tulajdonosainak azonosítására vonatkozó konkrét szabályokról és kritériumokról. Amennyiben a tagállamok úgy döntenek, hogy valamelyik ajánlást nem alkalmazzák, erről értesítik a Bizottságot, és döntésüket indokolják.

(5) E fejezet rendelkezései nem alkalmazandók:

a) az uniós jogszabályokkal összhangban lévő közzétételi követelmények vagy azokkal egyenértékű nemzetközi standardok hatálya alá tartozó szabályozott piacon jegyzett társaságok; valamint

b) a 2014/24/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv[35] 2. cikke (1) bekezdésének 4. pontjában meghatározott közjogi intézmények esetében.

43. cikk

Kifejezett bizalmi vagyonkezelési konstrukció és hasonló jogi személy vagy társulás jellegű jogi megállapodás tényleges tulajdonosainak azonosítása

(1) Kifejezett bizalmi vagyonkezelési konstrukció esetében a tényleges tulajdonosok az alábbi természetes személyek:

a) a vagyonrendelő;

[35] Az Európai Parlament és a Tanács 2014/24/EU irányelve (2014. február 26.) a közbeszerzésről és a 2004/18/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 94., 2014.3.28., 65. o.).

b) a vagyonkezelő;

c) adott esetben a vagyonkezelést ellenőrző személy;

d) a kedvezményezett, vagy kedvezményezetti csoport esetén az abba tartozó azon személy, aki – küszöbértéktől függetlenül – a társulás jellegű jogi megállapodás vagy a jogi személy révén gazdasági előnyhöz jut, valamint a kedvezményezetti csoport. Az (EU) 2016/2341 európai parlamenti és tanácsi irányelv[36] hatálya alá tartozó és a kedvezményezettek csoportját meghatározó nyugdíjrendszerek esetében azonban csak a kedvezményezettek csoportja lehet tényleges tulajdonos;

e) bármely más természetes személy, aki a kifejezett bizalmi vagyonkezelési konstrukció felett közvetlen vagy közvetett tulajdonlás révén vagy más módon, például irányítási vagy tulajdonlási lánc révén végső irányítást gyakorol.

(2) A kifejezett bizalmi vagyonkezelési konstrukciókhoz hasonló jogi személyek és társulás jellegű jogi megállapodások esetében a tényleges tulajdonosok azok a természetes személyek, akik az (1) bekezdésben említett pozíciókkal egyenértékű vagy azokhoz hasonló pozíciót töltenek be.

A tagállamok *[3 hónappal e rendelet alkalmazásának kezdőnapját követően]*-ig eljuttatják a Bizottsághoz azoknak a kifejezett bizalmi vagyonkezelési konstrukciókhoz hasonló jogi személyeknek és társulás jellegű jogi megállapodásoknak a jegyzékét, amelyeknél az (1) bekezdés szerint tényleges tulajdonos azonosítható.

(3) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy végrehajtási jogi aktus útján elfogadja azoknak a tagállami jogszabályok hatálya alá tartozó jogi személyeknek és társulás jellegű jogi megállapodásoknak a jegyzékét, amelyekre a tényleges tulajdonlás átláthatósága tekintetében a kifejezett bizalmi vagyonkezelési konstrukciókkal azonos követelményeket kell alkalmazni. Ezt a végrehajtási jogi aktust az e rendelet 61. cikkének (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

44. cikk

A tényleges tulajdonlásra vonatkozó információk

(1) E rendelet alkalmazásában a tényleges tulajdonlásra vonatkozó információknak elégségesnek, pontosnak és naprakésznek kell lenniük, és magukban kell foglalniuk a következőket:

a) a tényleges tulajdonos utóneve és vezetékneve, teljes formában megadott születési helye és ideje, lakcíme, a tartózkodási helye szerinti ország neve, állampolgársága(i), nemzeti azonosító száma és annak forrása, például útlevél vagy nemzeti személyazonosító okmány, valamint adott esetben a szokásos tartózkodási helye szerinti ország által a személyhez rendelt adóazonosító szám vagy más ezzel egyenértékű szám;

[36] Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/2341 irányelve (2016. december 14.) a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények tevékenységéről és felügyeletéről (HL L 354., 2016.12.23., 37. o.).

b) a jogi személyben vagy társulás jellegű jogi megállapodásban akár tulajdonosi érdekeltség útján, akár más módon gyakorolt irányítás révén meglévő tényleges tulajdonosi érdekeltség jellege és mértéke, valamint megszerzésének időpontja;

c) azon jogi személyre vagy társulás jellegű jogi megállapodásra vonatkozó információk, amelynek a 16. cikk (1) bekezdésének b) pontjával összhangban a természetes személy a tényleges tulajdonosa, az irányítási és tulajdonosi szerkezet leírásával együtt.

(2) A tényleges tulajdonlásra vonatkozó információkat a jogi személyek vagy társulás jellegű jogi megállapodások létrehozásától számított 14 naptári napon belül kell beszerezni. Az információkat haladéktalanul, de legkésőbb a tényleges tulajdonos(ok) személyében bekövetkezett változást követő 14 naptári napon belül, valamint évente frissíteni kell.

45. cikk

A jogi személyek kötelezettségei

(1) Az Unióban található valamennyi gazdasági társaság és más jogi személy elégséges, pontos és naprakész információkat szerez be és tart nyilván a tényleges tulajdonosairól.

Amikor a kötelezett szolgáltatók a III. fejezettel összhangban ügyfél-átvilágítási intézkedéseket végeznek, a jogi személyek a kötelezett szolgáltatók rendelkezésére bocsátják a jog szerinti tulajdonosra vonatkozó információkon túl a tényleges tulajdonosra vonatkozó információkat is.

A gazdasági társaság vagy más jogi személy tényleges tulajdonosa ellátja az említett jogalanyokat az általuk igényelt valamennyi információval.

(2) Amennyiben a 42. és 43. cikk szerinti valamennyi lehetséges azonosítási eszköz kimerítését követően nincs tényleges tulajdonosként azonosítható személy, vagy ha kétség merül fel azzal kapcsolatban, hogy az azonosított személyek a tényleges tulajdonosok, a gazdasági társaság vagy más jogi személy azonosítja a szervezeténél vezető tisztséget viselő természetes személyeket, és ellenőrzi azok kilétét.

(3) A (2) bekezdésben említett esetekben a tényleges tulajdonlásra vonatkozó információknak az e rendelet 16. cikkével és az *[hivatkozás helye: a hatodik pénzmosási irányelvre irányuló javaslat – COM(2021) 423 final]* irányelv 10. cikkével összhangban történő nyújtásakor a gazdasági társaságok vagy más jogi személyek a következőket adják meg:

a) indoklással ellátott nyilatkozat arról, hogy nincs tényleges tulajdonos, vagy hogy a tényleges tulajdonosok nem azonosíthatók és nem ellenőrizhetők;

b) a 44. cikk (1) bekezdésének a) pontjában előírt információkkal egyenértékű adatok azon természetes személyekről, akik vezető tisztséget viselnek a gazdasági társaságnál vagy a jogi személynél.

(4) A jogi személyek kérésre haladéktalanul az illetékes hatóságok rendelkezésére bocsátják az e cikk alapján gyűjtött információkat.

(5) A (4) bekezdésben említett információkat a gazdasági társaság végelszámolásának vagy egyéb megszűnésének időpontjától számított öt évig meg kell őrizni, amelyről a szervezet által az okiratok megőrzésére kijelölt személy, illetve vagyonfelügyelő, felszámoló vagy a szervezet megszűnésében részt vevő más személy gondoskodik.

Az információk megőrzéséért felelős személy kilétét és elérhetőségét be kell jelenteni az *[hivatkozás helye: a hatodik pénzmosási irányelvre irányuló javaslat – COM(2021) 423 final]* irányelv 10. cikkében említett nyilvántartásokba.

46. cikk

A vagyonkezelő kötelezettségei

(1) A valamely tagállamban szervezett kifejezett bizalmi vagyonkezelési konstrukció vagyonkezelői és a hasonló társulás jellegű jogi megállapodásban azonos pozíciót betöltő személyek elégséges, pontos és naprakész információkat szereznek be és tartanak nyilván a jogi megállapodás tényleges tulajdonlására vonatkozóan. Ezeket az információkat a kifejezett bizalmi vagyonkezelési konstrukcióban vagy hasonló, társulás jellegű jogi megállapodásban való részvételük megszűnését követően öt évig megőrzik.

(2) Amikor a kötelezett szolgáltatók a III. fejezettel összhangban ügyfél-átvilágítási intézkedéseket alkalmaznak, az (1) bekezdésben említett személyek közlik a jogállásukat, és a kötelezett szolgáltatók rendelkezésére bocsátják a tényleges tulajdonosokra vonatkozó információkat.

(3) A kifejezett bizalmi vagyonkezelési konstrukció vagy hasonló, társulás jellegű jogi megállapodás vagyonkezelőtől vagy azzal egyenértékű pozíciót betöltő személytől eltérő tényleges tulajdonosa a kifejezett bizalmi vagyonkezelési konstrukció vagy hasonló, társulás jellegű jogi megállapodás vagyonkezelőjét vagy az azzal egyenértékű pozíciót betöltő személyt ellátja az e fejezet követelményeinek való megfeleléshez szükséges valamennyi információval.

(4) A kifejezett bizalmi vagyonkezelési konstrukció vagy hasonló, társulás jellegű jogi megállapodás vagyonkezelője vagy az azzal egyenértékű pozíciót betöltő személy kérésre haladéktalanul az illetékes hatóságok rendelkezésére bocsátja az e cikk alapján gyűjtött információkat.

47. cikk

A meghatalmazott kötelezettségei

A gazdasági társaságok vagy más jogi személyek részvényesi meghatalmazottai és meghatalmazott igazgatói elegendő információt tartanak nyilván a meghatalmazójuk, továbbá annak valamennyi tényleges tulajdonosa kilétéről, és közlik azok kilétét és jogállását a gazdasági társasággal vagy más jogi személlyel. A gazdasági társaságok vagy más jogi személyek ezeket az információkat bejelentik az *[hivatkozás helye: a hatodik pénzmosási irányelvre irányuló javaslat – COM(2021) 423 final]* irányelv 10. cikke alapján létrehozott nyilvántartásokba.

A gazdasági társaságok vagy más jogi személyek emellett ezeket az információkat átadják a III. fejezettel összhangban ügyfél-átvilágítási intézkedéseket alkalmazó kötelezett szolgáltatóknak is.

48. cikk

Külföldi jogi személyek és társulás jellegű jogi megállapodások

(1) Az Unión kívül bejegyzett jogi személyekre, illetve az Unión kívül szervezett kifejezett bizalmi vagyonkezelési konstrukciókra vagy hasonló, társulás jellegű jogi

konstrukciókra vonatkozó információkat az *[hivatkozás helye: a hatodik pénzmosási irányelvre irányuló javaslat – COM(2021) 423 final]* irányelv 10. cikkében említett központi nyilvántartásban kell tárolni, amelyet az a tagállam hoz létre, ahol a jogi személy, illetve a kifejezett bizalmi vagyonkezelési konstrukció vagy hasonló, társulás jellegű jogi megállapodás vagyonkezelője vagy az azzal egyenértékű pozíciót betöltő személy:

a) üzleti kapcsolatot létesít egy kötelezett szolgáltatóval;

b) az ország területén található ingatlant szerez.

(2) Amennyiben a jogi személy, illetve a kifejezett bizalmi vagyonkezelési konstrukció vagy hasonló, társulás jellegű jogi megállapodás vagyonkezelője vagy az azzal egyenértékű pozíciót betöltő személy több üzleti kapcsolatot létesít vagy több ingatlant szerez különböző tagállamokban, a tényleges tulajdonlásra vonatkozó információknak az egyik tagállam által vezetett központi nyilvántartásba történő bejegyzésére vonatkozó igazolás a nyilvántartásba vétel elegendő bizonyítékának tekintendő.

49. cikk

Szankciók

A tagállamok megállapítják az e fejezet rendelkezéseinek megsértése esetén alkalmazandó szankciókra vonatkozó szabályokat, és minden intézkedést megtesznek a szabályok betartatása érdekében. A megállapított szankcióknak hatékonynak, arányosnak és visszatartó erejűnek kell lenniük.

A tagállamok *[6 hónappal e rendelet hatálybalépését követően]*-ig bejelentik a Bizottságnak a szankciókra vonatkozó szabályokat és azok jogalapját, továbbá haladéktalanul bejelentik e szabályok valamennyi későbbi módosítását.

V. FEJEZET

BEJELENTÉSI KÖTELEZETTSÉGEK

50. cikk

A gyanús ügyletek bejelentése

(1) A kötelezett szolgáltatók bejelentenek a FIU-nak minden gyanús ügyletet, beleértve az azokra irányuló kísérletet is.

A kötelezett szolgáltatók és adott esetben igazgatóik és munkavállalóik teljes mértékben együttműködnek a következők révén:

a) saját kezdeményezésű bejelentés haladéktalan benyújtása a FIU-nak, ha a kötelezett szolgáltató tudomására jut, vagy feltételezi, illetve alapos gyanú merül fel arra vonatkozóan, hogy bizonyos pénzeszközök – tekintet nélkül az érintett pénzösszeg nagyságára – büntetendő cselekményből befolyt jövedelemből származnak vagy terrorizmus finanszírozásához kapcsolódnak, valamint ilyen esetben azonnali válaszadás a FIU további információt igénylő kérésére; és

b) a FIU által kért szükséges információk haladéktalan átadása.

Az a) és b) pont alkalmazásában a kötelezett szolgáltatók 5 napon belül reagálnak a FIU információkérésére. Indokolt és sürgős esetekben a FIU-k e határidőt 24 órára rövidíthetik.

(2) Az (1) bekezdés alkalmazásában a kötelezett szolgáltatók a 20. cikk alapján atipikusnak minősített ügyleteket értékelik azon ügyletek felderítése érdekében, amelyeknél felmerülhet a pénzmosással vagy terrorizmus finanszírozásával való kapcsolat gyanúja.

A gyanú az ügyfél jellemzőin, az ügylet vagy tevékenység méretén és jellegén, a több ügylet vagy tevékenység közötti kapcsolaton és a kötelezett szolgáltató által ismert bármely egyéb körülményen alapul, ideértve az ügylet vagy tevékenység összhangját az ügyfél kockázati profiljával.

(3) Az AMLA *[2 évvel e rendelet hatálybalépését követően]*-ig végrehajtástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki, és elfogadás céljából benyújtja azokat a Bizottságnak. A végrehajtástechnikai standardtervezetek meghatározzák a gyanús ügyletek (1) bekezdés szerinti bejelentéséhez használandó formátumot.

(4) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az *[hivatkozás helye: a Pénzmosás Elleni Hatóság létrehozására irányuló javaslat – COM(2021) 421 final]* rendelet 42. cikkével összhangban az e cikk (3) bekezdésében említett végrehajtástechnikai standardokat fogadjon el.

(5) Az AMLA iránymutatást ad ki a szokatlan vagy gyanús tevékenységekre vagy magatartásokra utaló körülményekről, amelyet rendszeresen frissít.

(6) Az (1) bekezdésben említett információt a 9. cikk (3) bekezdésével összhangban kijelölt személy eljuttatja annak a tagállamnak a FIU-jához, amelynek a területén az információt továbbító kötelezett szolgáltató letelepedett.

51. cikk

A gyanús ügyleteknek a kötelezett szolgáltatók egyes kategóriái általi bejelentésére vonatkozó különös rendelkezések

(1) Az 50. cikk (1) bekezdésétől eltérve a tagállamok engedélyezhetik a 3. cikk 3. pontjának a), b) és d) alpontjában említett kötelezett szolgáltatók számára, hogy az 50. cikk (1) bekezdésében említett információkat a tagállam által kijelölt önszabályozó testületnek továbbítsák.

A kijelölt önszabályozó testület az első albekezdésben említett információkat azonnal és szűrés nélkül továbbítja a FIU-nak.

(2) A közjegyzők, az ügyvédek és más jogi hivatások független képviselői, a könyvvizsgálók, a külső könyvelők és az adótanácsadók mentesülnek az 50. cikk (1) bekezdésében meghatározott követelmények alól, e mentesség azonban csak azokra az információkra vonatkozik, amelyeket valamely ügyfelük hoz tudomásukra vagy valamely ügyfelükről szerzik be az ügyfél jogi helyzetének megállapításakor vagy az ügyfélnek az igazságszolgáltatási eljárásban vagy azzal kapcsolatban történő védelme vagy képviseletének ellátása során, ideértve az eljárás megindítására vagy az attól való elállásra vonatkozó tanácsadást, attól függetlenül, hogy az ilyen információ kézhezvételére vagy megszerzésére ezen eljárás előtt, alatt vagy után kerül sor.

52. cikk

A FIU hozzájárulása az ügylet végrehajtásához

(1) A kötelezett szolgáltatók nem hajtják végre azokat az ügyleteket, amelyekkel összefüggésben tudomásuk van arról, illetve azt feltételezik, hogy az ügylet büntetendő cselekményből származó jövedelemmel vagy terrorizmus finanszírozásával kapcsolatos, mindaddig, amíg végre nem hajtják az 50. cikk (1) bekezdése második albekezdésének a) pontja szerinti intézkedéseket, és amíg nem teljesítik a FIU vagy más illetékes hatóság által az alkalmazandó jogszabályokkal összhangban esetlegesen adott bármely további utasítást.

(2) Amennyiben az (1) bekezdésben említett ügyletek végre nem hajtása nem lehetséges, vagy végrehajtásuk valószínűleg akadályozná a gyanús ügylet kedvezményezettjeinek felderítését, a kötelezett szolgáltatók az ügylet végrehajtását követően haladéktalanul értesítik a FIU-t.

53. cikk

Információk felfedése a FIU előtt

Ha a kötelezett szolgáltató, illetve a kötelezett szolgáltató igazgatója vagy alkalmazottja jóhiszeműen információkat fed fel az 50. cikk és az 51. cikk szerint, az nem eredményezi egy szerződés vagy bármilyen törvényi, jogszabályi vagy közigazgatási rendelkezés által az adatközlés vonatkozásában előírt korlátozás megszegését, és nem vonja maga után a kötelezett szolgáltatónak, illetve igazgatóinak vagy alkalmazottainak semmilyen felelősségét, még abban az esetben sem, ha a kötelezett szolgáltató, illetve annak igazgatója vagy alkalmazottja előtt nem volt ismeretes, hogy pontosan milyen büntetendő cselekményről van szó, és függetlenül attól, hogy ténylegesen sor került-e jogellenes cselekményre.

54. cikk

A felfedés tilalma

(1) A kötelezett szolgáltatók, valamint igazgatóik és alkalmazottaik nem fedhetik fel sem az érintett ügyfél, sem egyéb harmadik felek előtt azt, hogy az 50. vagy az 51. cikkel összhangban adatok kerültek, kerülnek vagy kerülnek majd továbbításra, illetve azt, hogy pénzmosással vagy terrorizmus finanszírozásával kapcsolatos vizsgálat folyik, vagy arra kerülhet sor.

(2) Az (1) bekezdés nem alkalmazandó a felügyeleti funkciót ellátó illetékes hatóságok és az önszabályozó testületek előtt felfedett információkra, valamint a pénzmosás, a terrorizmusfinanszírozás és egyéb büntetendő cselekmények kivizsgálása és büntetőeljárás alá vonása céljából felfedett információkra.

(3) Az (1) bekezdéstől eltérve az információk felfedhetők az ugyanazon csoporthoz tartozó kötelezett szolgáltatók, illetve ezek és harmadik országokban letelepedett fióktelepeik és leányvállalataik között, feltéve, hogy ezek a fióktelepek és leányvállalatok maradéktalanul megfelelnek a 13. cikk szerinti csoportszintű politikáknak és eljárásoknak – beleértve az információ csoporton belüli megosztására vonatkozó eljárásokat is –, a csoportszintű politikák és eljárások pedig megfelelnek az e rendeletben meghatározott követelményeknek.

(4) Az (1) bekezdéstől eltérve az információk felfedhetők a 3. cikk 3. pontjának a) és b) alpontjában említett, tagállambeli kötelezett szolgáltatók vagy olyan harmadik országbeli szolgáltatók között, ahol e rendelettel egyenértékű követelmények alkalmazandók, ha az érintett személyek szakmai tevékenységüket – akár

alkalmazottként, akár más módon – ugyanazon jogi személyen belül vagy egy olyan átfogóbb szervezet keretében folytatják, amely szervezethez a személy tartozik, és amelynek közös tulajdonosai vagy közös vezetése van, vagy közös megfelelési kontrollmechanizmussal rendelkezik, ideértve a hálózatokat vagy partnerségeket is.

(5) A 3. cikk 1. és 2. pontjában, valamint 3. pontjának a) és b) alpontjában említett kötelezett szolgáltatók esetében az (1) bekezdéstől eltérve az információk felfedhetők az érintett kötelezett szolgáltatók között azokban az esetekben, amelyek ugyanazon ügyfélre és ugyanazon, két vagy több kötelezett szolgáltatót érintő ügyletre vonatkoznak, amennyiben ezek az Unióban található kötelezett szolgáltatók, vagy olyan harmadik országban található szolgáltatók előtt, ahol e rendelettel egyenértékű követelmények alkalmazandók, továbbá a kötelezett szolgáltatók ugyanazon kategóriájához tartoznak, és a szakmai titoktartásra és a személyes adatok védelmére vonatkozó követelmények hatálya alá tartoznak.

(6) Ha a 3. cikk 3. pontjának a) és b) alpontjában említett kötelezett szolgáltatók megkísérlik meggyőzni az ügyfelet arról, hogy hagyjon fel valamely jogellenes tevékenységgel, ez nem minősül az információ (1) bekezdése szerinti felfedésének.

VI. FEJEZET

ADATVÉDELEM ÉS AZ ADATOK MEGŐRZÉSE

55. cikk

A személyes adatok egyes kategóriáinak kezelése

(1) Amennyiben ez a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás megelőzése céljából feltétlenül szükséges, a kötelezett szolgáltatók a (2) és (3) bekezdésben előírt biztosítékok mellett kezelhetik az (EU) 2016/679 rendelet 9. cikkének (1) bekezdésében említett személyes adatok, valamint ugyanazon rendelet 10. cikkében említett, büntetőjogi felelősséget megállapító ítéletekre és büntetendő cselekményekre vonatkozó személyes adatok különleges kategóriáit.

(2) A kötelezett szolgáltatók számára lehetővé kell tenni az (EU) 2016/679 rendelet 9. cikkének hatálya alá tartozó személyes adatok kezelését, feltéve, hogy:

a) a kötelezett szolgáltatók tájékoztatják ügyfeleiket vagy leendő ügyfeleiket arról, hogy az ilyen adatkategóriákat az e rendeletben foglalt követelményeknek való megfelelés céljából kezelhetik;

b) az adatok megbízható forrásból származnak, pontosak és naprakészek;

c) a kötelezett szolgáltató az (EU) 2016/679 rendelet 32. cikkével összhangban magas szintű biztonsági intézkedéseket fogad el, különösen a titoktartás tekintetében.

(3) A (2) bekezdés mellett a kötelezett szolgáltatók számára lehetővé kell tenni az (EU) 2016/679 rendelet 10. cikkének hatálya alá tartozó személyes adatok kezelését, feltéve, hogy:

a) az ilyen személyes adatok pénzmosásra, annak alapcselekményeire vagy terrorizmusfinanszírozásra vonatkoznak;

b) a kötelezett szolgáltatók rendelkeznek olyan eljárásokkal, amelyek lehetővé teszik az ilyen adatok kezelése során az állítások, a nyomozások, az eljárások és a büntetőjogi felelősséget megállapító ítéletek közötti különbségtételt,

figyelembe véve a tisztességes eljáráshoz való alapvető jogot, a védelemhez való jogot és az ártatlanság vélelmét.

(4) A kötelezett szolgáltatók személyes adatokat e rendelet alapján kizárólag a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás megelőzése céljából kezelhetnek, és azok e célokkal összeférhetetlen módon való további kezelése tilos. E rendelet alapján tilos a személyes adatok kereskedelmi célú kezelése.

56. cikk

Az adatok megőrzése

(1) A kötelezett szolgáltatók a nemzeti jognak megfelelően megőrzik az alábbi dokumentumokat és információkat bármilyen esetleges pénzmosásnak vagy terrorizmusfinanszírozásnak a FIU vagy más illetékes hatóság általi megelőzése, felderítése és az azzal kapcsolatos nyomozás során történő felhasználás céljából:

a) a III. fejezet szerinti ügyfél-átvilágítás során beszerzett dokumentumok és információk másolata, beleértve az elektronikus azonosító eszközökkel szerzett információkat is, valamint az 50. cikk alapján elvégzett elemzések eredményei;

b) az ügyletek azonosítását alátámasztó bizonyítékok és nyilvántartások, amelyek az alkalmazandó nemzeti jog értelmében a bírósági eljárásokban elfogadható eredeti dokumentumokból vagy másolatokból állnak.

(2) Az (1) bekezdéstől eltérve a kötelezett szolgáltatók dönthetnek úgy, hogy az információk másolatának megőrzését az adott információkra való hivatkozások megőrzésével helyettesítik, feltéve, hogy az információk jellege és megőrzési módja biztosítja, hogy a kötelezett szolgáltatók azonnal átadhassák az információkat az illetékes hatóságoknak, és hogy az információk nem módosíthatók vagy változtathatók meg.

Az első albekezdésben említett eltéréssel élő kötelezett szolgáltatók a 7. cikk alapján kidolgozott belső eljárásaikban meghatározzák azon információkategóriákat, amelyeket másolati vagy eredeti példány helyett hivatkozás formájában őriznek meg, valamint a vonatkozó eljárásokat, hogy a lekérdezett információkat kérésre az illetékes hatóságok rendelkezésére lehessen bocsátani.

(3) Az (1) és (2) bekezdésben említett információkat az ügyféllel fennálló üzleti kapcsolat megszűnését vagy az alkalmi ügylet időpontját követő öt évig meg kell őrizni. E megőrzési idő lejártakor a kötelezett szolgáltatók törlik a személyes adatokat.

Az első albekezdésben említett megőrzési időszak az *[hivatkozás helye: a hatodik pénzmosási irányelvre irányuló javaslat – COM(2021) 423 final]* irányelv 14. cikkében említett központi mechanizmusokon keresztül hozzáférhető adatokra is alkalmazandó.

(4) Amennyiben *[e rendelet alkalmazásának kezdőnapja]*-án/-én valamely tagállamban folyamatban van olyan bírósági eljárás, amely feltételezett pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás megelőzéséhez, felderítéséhez, az azzal kapcsolatos nyomozáshoz, illetve vádemeléshez kapcsolódik, és valamely kötelezett szolgáltató birtokában van olyan információknak vagy dokumentumoknak, amelyek az említett folyamatban lévő eljáráshoz kapcsolódnak, a kötelezett szolgáltató a nemzeti joggal összhangban *[e rendelet alkalmazásának kezdőnapja]*-tól/-től számított öt évig megőrizheti ezeket az információkat, illetve dokumentumokat.

A tagállamok a nemzeti büntetőjog bizonyítékokra vonatkozó, a büntető eljárásokban folyamatban lévő nyomozásokra és bírósági eljárásokra alkalmazandó rendelkezéseinek sérelme nélkül lehetővé tehetik vagy előírhatják az említett információk, illetve dokumentumok további öt évig történő megőrzését, amennyiben megállapításra került, hogy a megőrzési idő meghosszabbítása feltételezett pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás megelőzése, felderítése, az azzal kapcsolatos nyomozás, vagy az azt érintő vádemelés szempontjából szükséges és arányos.

57. cikk

Adatok átadása az illetékes hatóságoknak

A kötelezett szolgáltatók rendelkeznek olyan rendszerekkel, amelyek segítségével képesek átfogóan, gyorsan, biztonságos csatornákon keresztül és a megkeresések teljes körű bizalmasságot biztosítva a nemzeti jogukkal összhangban reagálni a FIU-tól vagy más illetékes hatóságoktól érkező, arra vonatkozó megkeresésekre, hogy tartanak-e fenn, vagy a megkeresést megelőző öt évben tartottak-e fenn üzleti kapcsolatot meghatározott természetes vagy jogi személyekkel, és e kapcsolat milyen jellegű, illetve milyen jellegű volt.

VII. FEJEZET

Az anonim eszközökből eredő kockázatok csökkentő célzó intézkedések

58. cikk

Nem névre szóló számlák, bemutatóra szóló részvények és bemutatóra szóló opciós utalványok

(1) A hitelintézetek, a pénzügyi intézmények és a kriptoeszköz-szolgáltatók számára tilos a nem névre szóló számlák, takarékbetétkönyvek és széfek, az anonim kriptoeszköz-tárcák, valamint minden olyan számla vezetése, amely lehetővé teszi a számlatulajdonos ügyfél anonimizálását.

A meglévő nem névre szóló számlák, takarékbetétkönyvek és széfek, valamint anonim kriptoeszköz-tárcák tulajdonosaira és kedvezményezettjeire az érintett számlák, takarékbetétkönyvek, széfek és kriptoeszköz-tárcák bármilyen használatét megelőzően ügyfél-átvilágítási intézkedéseket kell alkalmazni.

(2) Az elfogadóként eljáró hitelintézetek és pénzügyi intézmények nem fogadhatnak el harmadik országban kibocsátott nem névre szóló feltöltőkártyával teljesített fizetéseket, kivéve, ha a Bizottság által a 22. cikkel összhangban elfogadott szabályozástechnikai standardok bizonyított alacsony kockázat alapján másként rendelkeznek.

(3) A társaságoknak tilos bemutatóra szóló részvényeket kibocsátaniuk, és *[2 évvel e rendelet alkalmazásának kezdőnapját követően]*-ig minden meglévő bemutatóra szóló részvényt névre szóló részvényre kell váltaniuk. Azok a társaságok azonban, amelyek értékpapírjait szabályozott piacon jegyzik, vagy amelyek részvényeit közvetített értékpapírként bocsátják ki, megtarthatják a bemutatóra szóló részvényeiket.

A társaságoknak kizárólag közvetített formában bocsáthatnak ki bemutatóra szóló opciós utalványt.

59. cikk

A nagy összegű készpénzfizetésekre vonatkozó korlátok

(1) Az árukkal kereskedő vagy szolgáltatást nyújtó személyek készpénzfizetést csak 10 000 EUR vagy azzal egyenértékű, nemzeti vagy külföldi pénznemben kifejezett összegig fogadhatnak el vagy teljesíthetnek, függetlenül attól, hogy az ügyletre egyetlen műveletben vagy összetartozónak tűnő ügyletek sorozata keretében kerül sor.

(2) A tagállamok a 98/415/EK tanácsi határozat[37] 2. cikkének (1) bekezdésével összhangban az Európai Központi Bankkal folytatott konzultációt követően alacsonyabb értékhatárokat is elfogadhatnak. Ezekről az alacsonyabb határértékekről az intézkedés nemzeti szintű bevezetését követő három hónapon belül értesíteni kell a Bizottságot.

(3) Amennyiben nemzeti szinten korábban már megállapítottak az (1) bekezdésben meghatározottaknál alacsonyabb értékhatárokat, azok továbbra is alkalmazandók. A tagállamok az e rendelet hatálybalépésétől számított három hónapon belül bejelentik ezeket az értékhatárokat.

(4) Az (1) bekezdésben említett értékhatár nem alkalmazandó a következő esetekben:

a) nem hivatásszerűen eljáró természetes személyek közötti fizetés;

b) hitelintézet telephelyén történő kifizetés vagy betételhelyezés. Ilyen esetekben a hitelintézet bejelenti a pénzügyi információs egységnek a határérték feletti kifizetést vagy betételhelyezést.

(5) A tagállamok gondoskodnak a megfelelő intézkedéseket – többek között szankciók – alkalmazásáról a hivatásszerűen eljáró olyan természetes vagy jogi személyekkel szemben, akik vagy amelyek esetében felmerül az (1) bekezdésben meghatározott értékhatár vagy a tagállamok által elfogadott alacsonyabb értékhatár túllépésének gyanúja.

(6) A szankciók általános mértékét a nemzeti jog vonatkozó rendelkezéseivel összhangban oly módon kell kiszámítani, hogy az a jogsértés súlyával arányos eredményeket hozzon, és ezáltal ténylegesen eltántorítson a további hasonló jellegű büntetendő cselekményektől.

VIII. FEJEZET

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

60. cikk

Felhatalmazáson alapuló jogi aktusok

(1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás feltételeit ez a cikk határozza meg.

(2) A Bizottságnak a 23., a 24. és a 25. cikkben említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadására vonatkozó felhatalmazása határozatlan időre szól, *[e rendelet hatálybalépésének napjától]* kezdődő hatállyal.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 23., 24. és 25. cikkben említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására szóló

[37] A Tanács határozata (1998. június 29.) a nemzeti hatóságoknak az Európai Központi Bankkal a jogszabálytervezetekről folytatott konzultációjáról (HL L 189., 1998.7.3., 42. o.).

felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban megjelölt felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadása előtt a Bizottság a jogalkotás minőségének javításáról szóló 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban foglalt elveknek megfelelően konzultál az egyes tagállamok által kijelölt szakértőkkel.

(5) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(6) A 23., 24. és 25. cikk értelmében elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő egy hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam egy hónappal meghosszabbodik.

61. cikk

A bizottság

(1) A Bizottságot az *[kérjük, illesszék be a hivatkozást: az (EU) 2015/847 rendelet átdolgozására irányuló javaslat – COM(2021) 422 final]* rendelet 28. cikkével létrehozott, a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása megelőzésével foglalkozó bizottság segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet szerinti bizottságnak minősül.

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni.

62. cikk

Felülvizsgálat

A Bizottság *[5 évvel e rendelet alkalmazásának kezdőnapját követően]*-ig, majd azt követően háromévente jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak e rendelet alkalmazásáról.

63. cikk

Jelentések

A Bizottság *[3 évvel e rendelet alkalmazásának kezdőnapját követően]*-ig jelentéseket nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak, amelyekben értékeli a következők szükségességét és arányosságát:

a) a jogi személyek tényleges tulajdonosának megállapításához meghatározott tulajdonosi részesedés százalékos arányának csökkentése;

b) a nagy összegű készpénzfizetések felső határának további csökkentése.

64. cikk

Kapcsolódás az (EU) 2015/849 irányelvhez

Az (EU) 2015/849 irányelvre való hivatkozásokat az e rendeletre és az *[kérjük, illesszék be a hivatkozást: a hatodik pénzmosási irányelvre irányuló javaslat – COM(2021) 423 final]* irányelvre való hivatkozásként kell értelmezni, a IV. mellékletben foglalt megfelelési táblázattal összhangban.

65. cikk

Hatálybalépés és alkalmazás

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ezt a rendeletet *[*3 *évvel a hatálybalépést követően]*-tól/-től kell alkalmazni.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, -án/-én.

az Európai Parlament részéről	*a Tanács részéről*
az elnök	*az elnök*